

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.6.2016
COM(2016) 411 final

2016/0190 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia autorității părintești și privind răpirea internațională de copii (reformare)

{SWD(2016) 207 final}

{SWD(2016) 208 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere reprezintă o reformare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIA”).

Regulamentul Bruxelles IIA reprezintă piatra de temelie a cooperării judiciare în materia dreptului familiei în Uniunea Europeană. Acesta instituie norme uniforme privind competența în materie de divorț, separare și anulare a căsătoriei, precum și în ceea ce privește litigiile legate de autoritatea părintească în situații transfrontaliere și facilitează libera circulație în Uniune a hotărârilor judecătorești, a actelor autentice și a acordurilor, prevăzând dispoziții în materie de recunoaștere și executare a acestora într-un alt stat membru. Regulamentul se aplică de la 1 martie 2005 în toate statele membre¹, cu excepția Danemarcei².

La zece ani de la intrarea în vigoare a regulamentului, Comisia a evaluat funcționarea sa în practică și a considerat necesar, în raportul său privind punerea în aplicare adoptat în aprilie 2014³, să aducă modificări acestui instrument. Aceasta este o inițiativă din cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT). În plus, s-a ținut seama și de cele 24 de hotărâri privind interpretarea regulamentului pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE).

Obiectivul reformării este de a dezvolta și mai mult spațiul european de justiție și drepturi fundamentale, bazat pe încredere reciprocă, prin eliminarea obstacolelor rămase în calea liberei circulații a hotărârilor judecătorești, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, și de a proteja mai bine interesul superior al copiilor, prin simplificarea procedurilor și sporirea eficienței acestora.

În Orientările politice ale Comisiei Juncker⁴ s-a subliniat necesitatea îmbunătățirii treptate a cooperării judiciare dintre statele membre ale UE pentru a se ține pasul cu realitatea unui număr din ce în ce mai mare de cetățeni care își exercită dreptul la liberă circulație în cadrul Uniunii, care se căsătoresc și au copii, prin crearea de punți între diferitele sisteme de justiție și prin recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești, astfel încât cetățenii să își exercite mai ușor drepturile pe întreg teritoriul Uniunii.

Chiar dacă se consideră că, în ansamblu, punerea în practică a regulamentului are rezultate bune, în urma consultării părților interesate și a efectuării unei serii de studii a reieșit că, în ceea ce privește modul în care se aplică în prezent regulamentul, există unele deficiențe care ar trebui remediate. Dintre cele două domenii majore care fac obiectul regulamentului,

¹ În statele membre care au aderat la Uniune după această dată, regulamentul se aplică de la data aderării (Bulgaria și România: 1 ianuarie 2007, Croația: 1 iulie 2013).

² În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea regulamentului și, prin urmare, nu îi revin obligații în temeiul regulamentului și nu face obiectul aplicării sale.

³ COM(2014) 225 final.

⁴ Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice. Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană, Jean-Claude Juncker, Strasbourg, 15 iulie 2014.

chestiunile matrimoniale și autoritatea părintească, cea din urmă a fost identificată ca generând probleme acute care trebuie abordate urgent.

În ceea ce privește chestiunile matrimoniale, în această etapă au fost disponibile doar dovezi limitate (inclusiv statistici) ale problemelor existente, care nu au generat indicii clare privind necesitatea de a interveni și amploarea problemelor și nu au putut contribui la formularea vreunei opțiuni în deplină cunoștință de cauză. În plus, de la adoptarea Regulamentului Bruxelles IIa s-au adoptat alte trei instrumente ale UE de facilitare a gestionării aspectelor matrimoniale în cazul divorțului unui cuplu internațional. Regulamentul Roma III⁵ conține norme privind legea aplicabilă divorțului, iar Regulamentul privind obligațiile de întreținere⁶ vizează competența judiciară și legea aplicabilă în materie de întreținere în cazul soților și al copiilor. Mai mult, Consiliul a autorizat recent o cooperare consolidată cu privire la aspectele patrimoniale ale cuplurilor internaționale⁷.

În esență, s-au identificat șase mari lacune în materia autorității părintești.

Procedura de înapoiere a copilului

În cazurile de răpire a copilului de către unul din părinți, timpul este un element esențial pentru buna funcționare a procedurii de înapoiere a copilului prevăzute în regulament. Cu toate acestea, s-a dovedit că înapoierea imediată a copilului nu poate fi asigurată în toate cazurile. Cauzele ineficienței procedurii de înapoiere sunt legate de mai multe aspecte. Termenul de șase săptămâni pentru pronunțarea unei hotărâri de înapoiere s-a dovedit inadecvat în practică, deoarece s-au ridicat semne de întrebare în rândul judecătorilor și practicienilor dacă cele șase săptămâni sunt valabile pentru fiecare grad de jurisdicție sau în acest termen se includ și căile de atac sau chiar executarea hotărârii de înapoiere. În plus, regulamentul actual nu prevede un termen în care autoritatea centrală solicitată să soluționeze o cerere primită. În plus, problemele legate de respectarea termenului sunt cauzate în special de faptul că, în legislațiile naționale, nu există o limitare a numărului de căi de atac care pot fi formulate împotriva unei hotărâri de înapoiere. Întârzierile în tratarea cazurilor au fost cauzate și de lipsa de specializare, în mai multe state membre, a instanțelor sesizate cu cereri de înapoiere. Cazurile de răpire transfrontalieră sunt complexe și sensibile, însă judecătorii se confruntă rar cu acestea atunci când sunt de competența instanțelor locale de dreptul familiei. Drept urmare, judecătorii sunt mai puțin familiarizați cu procedurile și dispozițiile relevante și au mai puține ocazii să colaboreze în mod obișnuit cu alte instanțe din UE astfel încât să se consolideze încrederea reciprocă.

În sfârșit, așa-numitul „mecanism prevalent” constituie o normă suplimentară față de prevederile Convenției de la Haga din 1980⁸ și se consideră a avea un efect disuasiv mai

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 al Consiliului din 20 decembrie 2010 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp (JO L 343, 29.12.2010, p. 10).

⁶ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, 10.1.2009, p. 1).

⁷ La 3 martie 2016, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de Decizie a Consiliului de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești privind regimurile patrimoniale ale cuplurilor internaționale, care includ atât regimurile matrimoniale, cât și efectele patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate, și a prezentat două regulamente de punere în aplicare. Consiliul a adoptat decizia la 9 iunie 2016.

⁸ Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”).

puternic asupra părinților care intenționează să își răpească copiii. Acesta stabilește procedura care trebuie urmată după pronunțarea unei hotărâri de neînapoiere în statul de refugiu în temeiul articolului 13 din Convenția de la Haga din 1980. Aplicarea în practică a „mecanismului prevalent” s-a dovedit dificilă, deoarece procedura de încredințare a copilului nu se desfășoară în statul membru în care se găsește copilul, iar părintele care a răpit copilul adesea nu este cooperant. În special, este adesea dificil să se audieze copilul.

Plasarea copilului într-un alt stat membru

O instanță sau o autoritate care preconizează plasarea copilului într-o familie substitutivă sau o instituție dintr-un alt stat membru trebuie să *consulte* autoritățile din acest stat înainte de a dispune măsura de plasare. Autoritățile centrale care au obligația de a acorda asistență instanțelor și autorităților pentru efectuarea plasamentelor transfrontaliere au raportat periodic că uneori este nevoie de câteva luni pentru a stabili dacă este necesar consimțământul într-un anumit caz. Dacă este necesar consimțământul, urmează procedura de consultare în sine care este la fel de lungă, deoarece nu se prevede un termen în care autoritatea solicitată are obligația să răspundă. Prin urmare, în practică numeroase autorități solicitante dispun plasarea și trimit copilul în statul de primire în timp ce procedura de consultare este încă în derulare sau chiar în momentul lansării procedurii, întrucât consideră că plasarea are un caracter urgent și sunt conștiente de durata procedurilor. Prin urmare, statele de primire au reclamat faptul că adesea copiii sunt deja plasați înainte ca aprobarea să fie acordată, lăsând copiii într-o situație de insecuritate juridică.

Cerința cu privire la exequatur

Procedura de încuviințare a executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru („exequatur”) rămâne un obstacol în calea liberei circulații a hotărârilor, ducând la costuri și întârzieri inutile pentru părinții și copiii implicați în proceduri transfrontaliere. Timpul necesar pentru obținerea *exequatur*-ului variază de la un stat membru la altul; poate dura de la câteva zile la câteva luni, în funcție de instanță și de complexitatea cazului. Durata indicată anterior nu ia în considerare timpul necesar pentru procurarea documentelor aferente depunerii cererii și pentru efectuarea traducerilor. În cazul în care se introduce o cale de atac împotriva acordării sau refuzării *exequatur*-ului, aceste întârzieri sporesc considerabil: soluționarea căilor de atac poate dura până la doi ani în unele state membre. Acest lucru este deosebit de frustrant pentru părinții care se așteaptă ca hotărârile care privesc copiii să producă efecte fără întârzieri inutile.

De asemenea, ar putea exista situații contradictorii în cazul în care un stat membru trebuie să execute drepturile de vizită în temeiul regulamentului și, concomitent, recunoașterea și/sau executarea drepturilor de încredințare acordate prin aceeași hotărâre sunt contestate și eventual respinse în același stat membru, întrucât hotărârile privind aceste drepturi fac, în prezent, obiectul unor proceduri diferite în temeiul regulamentului.

Ascultarea copilului

Există discrepanțe în ceea ce privește interpretarea motivelor de nerecunoaștere a hotărârilor pronunțate în alte state membre, în special în ceea ce privește ascultarea copilului. Regulamentul se bazează pe principiul că trebuie să se țină seama de părerea copiilor în cazurile care îi privesc, în măsura în care acest lucru este adecvat din perspectiva vârstei sau gradului lor de maturitate și în conformitate cu interesul superior al acestora. Apar dificultăți din cauza faptului că statele membre au norme divergente privind ascultarea copilului. Mai

precis, statele membre cu standarde mai stricte în ceea ce privește ascultarea copilului decât statul membru de origine al hotărârii sunt încurajate de normele actuale să refuze recunoașterea și *exequatur*-ul în cazul în care ascultarea copilului nu respectă propriile standarde. În plus, importanța ascultării copiilor nu este evidențiată în regulament în general pentru toate cauzele în materie de responsabilitate părintească, ci numai în ceea ce privește procedura de înapoiere. Dacă se pronunță o hotărâre fără ascultarea copilului, există pericolul ca aceasta să nu ia în considerare interesul superior al copilului într-o măsură suficientă.

Executarea efectivă a hotărârilor

Hotărârile privind autoritatea părintească sunt adesea executate cu întârziere sau nu sunt executate deloc. Executarea eficientă depinde de structurile naționale instituite pentru a asigura executarea. Abordarea juridică și practică referitoare la executarea hotărârilor de dreptul familiei variază de la un stat membru la altul, în special în ceea ce privește măsurile de executare aplicate. După pronunțarea unei hotărâri, este important să existe măsuri eficiente pentru executarea acesteia, dar trebuie să se țină seama de faptul că, în cazul executării hotărârilor care vizează copii, trebuie să existe și posibilitatea de a reacționa rapid la orice riscuri temporare sau permanente față de interesul superior al copilului care ar putea fi cauzate de executare.

Cooperarea dintre autoritățile centrale

Cooperarea dintre autoritățile centrale în cazuri specifice ce țin de materia autorității părintești, prevăzută la articolul 55, este esențială pentru a sprijini în mod eficace părinții și copiii implicați în proceduri transfrontaliere cu privire la aspecte legate de minori. O problemă observată de toate părțile interesate, inclusiv de statele membre, este elaborarea neclară a articolului privind asistența care trebuie furnizată de autoritățile centrale în cazuri specifice privind autoritatea părintească. Acest lucru a dus la întârzieri care sunt în detrimentul interesului superior al copiilor. Potrivit rezultatelor consultării, acest articol nu constituie un temei juridic suficient pentru ca autoritățile naționale din unele statele membre să ia măsuri, deoarece legislația națională ar necesita un temei juridic autonom mai explicit în regulament.

• **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea ține cont de alte instrumente, în special de alte regulamente ale UE în domeniul dreptului familiei și de alte instrumentele internaționale precum Convențiile de la Haga din 1980⁹ și 1996¹⁰.

Cu privire la aspectele legate de autoritatea părintească (încredințarea copilului, dreptul de vizită, protecția copilului), instanțele din statele membre au obligația de a respecta normele de *competență* prevăzute de regulament. Nu există alte instrumente ale UE cu privire la acest aspect. Obiectivul Convenției de la Haga din 1980 este de a proteja, în cauzele de răpire transfrontalieră, competența statului în care copilul își are reședința obișnuită. Atât cauzele din interiorul UE, cât și cele în care este implicat un stat terț, *legea aplicabilă în materia autorității părintești* este stabilită de Convenția de la Haga din 1996.

⁹

A de vedea nota de subsol 8 de mai sus.

¹⁰

Convenția de la Haga din 19 octombrie 1996 asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1996”).

În materie matrimonială, Regulamentul Bruxelles Iia reglementează *competența* instanțelor judecătorești din statele membre în caz de divorț, separare de drept și anulare a căsătoriei. Regulile prin care se stabilește *ce lege este aplicabilă* acestor chestiuni sunt prevăzute în Regulamentul Roma III, instituit ca instrument de cooperare consolidată între statele membre care îl aplică.

Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate într-un alt stat membru în materie matrimonială sau în materia autorității părintești sunt reglementate de Regulamentul Bruxelles Iia.

Există o legătură indirectă cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere; domeniul de aplicare al acestuia din urmă se referă la obligațiile de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, în timp ce întreținerea este exclusă din domeniul de aplicare al Regulamentului Bruxelles Iia. În conformitate cu Regulamentul privind obligațiile de întreținere, instanțele competente în temeiul Regulamentului Bruxelles Iia au, în mod normal, o competență accesorie în materie de întreținere.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Temeiul juridic pentru acțiunea Uniunii în materie de dreptul familiei este articolul 81 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Articolul 81 alineatul (1) prevede că Uniunea „dezvoltă o cooperare judiciară în materie civilă cu incidență transfrontalieră, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare”.

• Subsidiaritatea (pentru competența neexclusivă)

Uniunea dispune de o competență partajată în temeiul articolului 81 din TFUE, pe care și-a exercitat-o deja prin adoptarea Regulamentului Bruxelles Iia. Diferitele elemente ale propunerii respectă cerințele în materie de subsidiaritate. Mecanismul prevalent de înapoiere prevăzut în regulament se aplică exclusiv în cazurile transfrontaliere de răpire a copiilor. Ameliorările înregistrate până în prezent în anumite state membre s-au dovedit fără impact asupra procedurii de înapoiere în ansamblu, în sensul că buna funcționare a sistemului presupune eficiență, cooperare strânsă și încredere reciprocă între cele două state membre implicate într-un caz dat.

În ceea ce privește hotărârile de plasare, în 2012, Curtea de Justiție a hotărât că „(...) se impune statelor membre să prevadă norme și proceduri clare pentru aprobarea prevăzută la articolul 56 din regulament, astfel încât să se asigure securitatea juridică și celeritatea. În special, procedurile trebuie să permită instanței care preconizează plasamentul să identifice cu ușurință autoritatea competentă, iar autorității competente, să acorde sau să refuze aprobarea sa într-un termen scurt.” Cu toate acestea, diferitele norme naționale nu transpun în mod coerent și uniform dispozițiile privind plasările transfrontaliere și nu se întrevăd perspective încurajatoare în acest sens în viitor. Chiar dacă ar exista o transpunere coerentă și uniformă, coordonarea necesară între normele naționale nu ar putea fi realizată la nivel național. Prin urmare, această problemă se poate remedia numai prin instituirea unui set minim de norme autonome prin intermediul unui regulament, aplicabil tuturor cazurilor de plasare transfrontalieră provenind de la o instanță judecătorească sau de la o autoritate a unui stat membru.

Eliminarea procedurii de *exequatur* nu poate fi realizată de statele membre individual, deoarece această procedură a fost deja armonizată de Regulamentul Bruxelles IIa și, prin urmare, nu poate fi modificată decât printr-un regulament. Același raționament se aplică în cazul îmbunătățirii normelor existente privind cooperarea dintre autoritățile centrale ale statelor membre.

În ceea ce privește executarea care, în sine, este o chestiune care revine statelor membre, CJUE a afirmat că aplicarea normelor naționale de executare nu ar trebui să aducă atingere efectului util al regulamentului¹¹. Articolul 81 alineatul (2) litera (f) permite UE să elimine obstacolele din calea bunei desfășurări a procedurilor civile, la nevoie prin favorizarea compatibilității normelor de procedură civilă aplicabile în statele membre. În plus, o armonizare minimă este justificată pentru a atinge obiectivul recunoașterii reciproce a hotărârilor. În cazul în care există consecințe negative care rezultă din proceduri de executare ineficiente, acestea trebuie să fie abordate la nivelul UE astfel încât să se poată garanta un rezultat pozitiv în toate statele membre.

- **Proportionalitatea**

Principiul proporționalității impune ca măsurile luate să fie proporționale cu numărul și amploarea problemelor.

Procedurile de fond naționale vor fi afectate într-o anumită măsură de măsurile propuse, întrucât se propun standarde comune privind executarea. Acest lucru este însă justificat de obiectivul de a asigura o eficiență deplină a regulamentului și de necesitatea ca incompatibilitățile dintre sistemele judiciare și administrative ale statelor membre să fie înlăturate pentru a permite persoanelor să își exercite pe deplin drepturile oriunde s-ar afla în Uniune. Evaluarea a arătat, într-adevăr, că motivele de refuz al executării care sunt folosite la nivel național pot fi folosite în paralel cu motivele de refuz prevăzute în regulament. Din cauza standardelor diferite de aplicare a motivelor prevăzute în regulament și în legislația națională, în realitate motivele naționale pot să submineze aplicarea uniformă și armonioasă a normelor europene. Prin urmare, pentru a asigura uniformitatea și a crea astfel condiții echitabile pentru toți cetățenii Uniunii, este necesar să se armonizeze motivele naționale de refuz atunci când sunt invocate împotriva executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru.

Există un număr important, în continuă creștere, de cetățeni ai UE care sunt afectați în mod direct și indirect de proceduri transfrontaliere în care sunt implicați copii. Costurile propunerii sunt modeste, iar beneficiile sunt, prin comparație, foarte mari. Propunerea consolidează securitatea juridică, sporește gradul de flexibilitate, garantează accesul la justiție și proceduri eficiente, în timp ce statele membre își păstrează suveranitatea deplină în ceea ce privește dreptul material în materia autorității părintești.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea ia forma unui regulament de reformare cu modificări și de înlocuire a regulamentului în vigoare.

¹¹ Hotărârea din 11 iulie 2008, Inga Rinau, C-195/08 PPU, punctul 82.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificările adecvării legislației existente**

Evaluarea regulamentului s-a efectuat din perspectiva obiectivelor Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT)¹². Prin acest program Comisia se asigură că legislația UE este adecvată obiectivelor urmărite și generează rezultatele preconizate de legiuitorii UE. Evaluarea regulamentului se bazează pe o analiză calitativă și cantitativă. Datele empirice au fost colectate în cadrul unui studiu extern; a se vedea Raportul final de evaluare și anexele analitice¹³ pentru a evalua *relevanța, coerența, eficacitatea, eficiența*, precum și *valoarea adăugată și utilitatea la nivelul UE* ale regulamentului. În plus, în 2015 s-au lansat două anchete pentru a colecta date specifice privind hotărârile în materia autorității părintești.

Deși se consideră că regulamentul funcționează în general bine și cetățenii UE beneficiază de prevederile acestuia, funcționarea operațională a instrumentului este uneori împiedicată de o serie de probleme juridice; textul instrumentului juridic actualmente în vigoare nu este suficient de clar sau este incomplet în unele privințe¹⁴. Acest lucru este valabil în special în cazul procedurii de înapoiere a copilului și al cooperării dintre autoritățile centrale în materia autorității părintești¹⁵.

Dintre cele două domenii majore care fac obiectul regulamentului, chestiunile matrimoniale și autoritatea părintească, cel din urmă a fost identificat, în urma evaluării, ca generând probleme acute. *Eficiența* globală a anumitor aspecte din cadrul procedurilor legate de copii a fost pusă sub semnul întrebării¹⁶. În ceea ce privește răpirea copiilor de către unul dintre părinți, plasarea transfrontalieră a copiilor, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea dintre autoritățile (centrale și de alt tip) de la nivel național se înregistrează întârzieri excesive și nejustificate legate de modul în care procedurile existente sunt formulate sau aplicate¹⁷. Acest lucru a avut un impact negativ asupra relațiilor părinte-copil și asupra interesului superior al copilului. În plus, cerința cu privire la *exequatur* a generat întârzieri de câteva luni în medie pentru fiecare caz, iar costurile pentru cetățeni s-au ridicat până la 4 000 de euro¹⁸. Descrierea vagă a cooperării dintre autoritățile centrale a generat adesea întârzieri de câteva luni sau chiar la nesoluționarea cererilor¹⁹, ceea ce afectează bunăstarea copiilor. Executarea hotărârilor pronunțate în alt stat membru a fost identificată ca fiind un aspect problematic²⁰; hotărârile nu sunt întotdeauna executate sau se execută doar cu întârzieri semnificative. În plus, angajarea unor avocați specializați generează costuri pentru părinți

¹² O mai bună legiferare pentru rezultate mai bune - O agendă a UE, COM(2015) 215 final.

¹³ Studiu privind evaluarea Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și opțiunile de politică în vederea modificării acestuia; a se vedea (Raportul final de evaluare) la http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_jia_final_report_evaluation.pdf și (Anexele analitice) http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_jia_final_report_analtical_annexes.pdf.

¹⁴ A se vedea, în special, Raportul final de evaluare, p. 53.

¹⁵ A se vedea, în special, Evaluarea impactului, p. 11.

¹⁶ A se vedea, în special, Raportul final de evaluare, p. 57.

¹⁷ A se vedea, în special, Evaluarea impactului, p. 36, 37, 52, 60 și 86.

¹⁸ A se vedea, în special, Evaluarea impactului, p. 61.

¹⁹ A se vedea, în special, Anexele analitice, p. 92.

²⁰ A se vedea, în special, Anexele analitice, p. 65.

între 1 000 EUR și 4 000 EUR pe caz²¹. Pentru statele membre, însă, regulamentul în sine a generat costuri foarte limitate, legate în principal de funcționarea autorităților centrale²².

• Consultări cu părțile interesate

Prezenta propunere a fost precedată de o largă consultare a publicului interesat, a statelor membre, a instituțiilor și a experților cu privire la problemele existente ale sistemului actual și la posibilele soluții pentru acestea. La 15 aprilie 2014, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea regulamentului²³ și a lansat o consultare publică în care a formulat propuneri de revizuire, la care a primit 193 de răspunsuri²⁴. Din procesul de consultare a rezultat că părțile interesate susțin necesitatea unei reforme bine orientate a regulamentului existent.

În ceea ce privește răpirea copiilor de către unul din părinți, majoritatea respondenților la consultarea publică consideră că înapoierea imediată a copilului în cadrul UE nu s-a asigurat în toate cazurile. Principalele sugestii de îmbunătățire au vizat respectarea unor termene mai stricte și aplicarea de sancțiuni în cazurile în care obligația de înapoiere a copilului nu este îndeplinită²⁵.

Deși părinții sunt cel mai important grup - urmat de judecători și de avocați - care doreau ca abolirea procedurii de *exequatur* să se extindă și la materia în cauză, unele state membre au indicat că această procedură nu ar trebui eliminată fără menținerea anumitor garanții. S-a recomandat ca, în cazul eliminării procedurii de *exequatur* să se instituie garanții în domenii precum drepturile părților și ale copiilor de a fi ascultați și notificarea corespunzătoare a documentelor²⁶.

Un număr semnificativ de respondenți consideră că un domeniu important care necesită îmbunătățiri este executarea hotărârilor în materia autorității părintești pronunțate într-un alt stat membru. Principalele sugestii din partea practicienilor din domeniul dreptului au vizat adoptarea unor standarde minime comune, inclusiv a unei proceduri uniforme de executare, însă statele membre au fost sceptice față de o astfel de soluție²⁷.

În cele din urmă, părinții și-au exprimat în mod special îngrijorarea în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile centrale, al căror rol stabilit prin lege este acela de a oferi asistență în cadrul procedurilor transfrontaliere care implică copii. Lipsa unei cooperări eficiente a constituit unul dintre elementele principale regăsit în majoritatea răspunsurilor primite. Pentru a soluționa această chestiune, respondenții recomandă o clarificare mai detaliată a sarcinilor autorităților astfel încât acestea să acorde o asistență mai adecvată părinților. În mod similar, respondenții au susținut includerea autorităților de asistență socială și protecția copilului în sistemul de cooperare pentru a asigura buna funcționare a regulamentului²⁸.

Rezultatul consultării publice confirmă, în general, constatările raportului Comisiei privind aplicarea adoptat în 2014.

²¹ A se vedea, în special, Evaluarea impactului, p. 87.

²² A se vedea, în special, Anexele analitice, p. 265.

²³ COM(2014) 225 final.

²⁴ Rezumatul răspunsurilor primite în cadrul consultării publice se regăsește în Anexele analitice, la pagina 127.

²⁵ Anexele analitice, p. 151.

²⁶ Anexele analitice, p. 153.

²⁷ Anexele analitice, p. 156.

²⁸ Anexele analitice, p. 159.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Disponibilitatea și exhaustivitatea statisticilor privind aplicarea regulamentului sunt limitate și diferă mult de la un stat membru la altul. O analiză calitativă și cantitativă a funcționării regulamentului a fost efectuată prin intermediul unui studiu extern. Pe lângă studiu, în 2015 s-au realizat două sondaje - unul în rândul autorităților centrale instituite în temeiul regulamentului și altul în rândul statelor membre - pentru a colecta date specifice privind hotărârile în materia autorității părintești. În plus, s-a constituit un grup de experți separat pentru a discuta problemele și eventualele soluții de revizuire. Funcționarea regulamentului a fost, de asemenea, discutată periodic în mai multe reuniuni ale autorităților centrale organizate în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială.

- **Evaluarea impactului**

În evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, opțiunile de politică și evaluarea impactului acestora au fost abordate separat pentru fiecare dintre aspectele identificate în evaluarea regulamentului ca fiind problematice. Pentru toate aspectele s-a pornit de la un scenariu de referință și s-au elaborat opțiuni alternative. În materie matrimonială și în materia autorității părintești s-au luat în considerare opțiuni de politică cu diferite grade de intervenție. În ceea ce privește procedura de urmat în cazul răpirii copiilor de către unul dintre părinți, s-a avut în vedere o simplă clarificare a mecanismului actual, împreună cu o opțiune care prevede o listă de măsuri adiacente. În plus, s-au elaborat două opțiuni pentru a se analiza eventuale schimbări radicale ale mecanismului de înapoiere (revenirea la „sistemul Haga” și crearea unui forum unic în statul membru de origine). Pentru mecanismul de plasare s-au propus două opțiuni, și anume un sistem cu consimțământ prezumat sau cu consimțământ explicit. În ceea ce privește recunoașterea și executarea, ambele opțiuni de politică elimină cerința *exequatur*-ului sau propun o nouă procedură care aduce cele mai bune soluții la problemele de ineficiență. Noul sistem propus a fost completat cu trei subopțiuni alternative pentru soluționarea problemei ascultării copilului. De asemenea, se propun două opțiuni suplimentare de ameliorare a executării, fie prin prevederea unui termen orientativ, fie printr-o armonizare deplină a legislației privind executarea hotărârilor privind autoritatea părintească.

Evaluarea se încheie cu analizarea cuprinzătoare a opțiunilor preferate pentru toate chestiunile prezentate în raport. În materie matrimonială, opțiunea de politică preferată este menținerea *statu quo*-ului. Aceasta înseamnă că soții dintr-o căsătorie internațională vor continua să aibă posibilitatea de a consolida diferitele proceduri, așa cum este posibil în prezent în temeiul regulamentului și al altor instrumente de dreptul familiei (cum ar fi Regulamentul privind obligațiile de întreținere). În același timp, se menține flexibilitatea de care dispun soții de a depune o cerere de divorț într-unul dintre forurile indicate în regulament. Beneficiile reducerii sau eliminării acestei flexibilități (idee susținută de unele state membre) ar fi depășite de dezavantajele opțiunilor avute în vedere pentru a răspunde problemei legate de „precipitarea la instanță” (transferul competenței sau ierarhia temeiurilor), semnalată de către alte state membre. De asemenea, soții care nu au o cetățenie comună a unui stat membru al UE și care locuiesc într-un stat terț, dar mai au legături cu un anumit stat membru și doresc să divorțeze, vor continua să se bazeze pe reglementările naționale pentru a avea acces la instanțele din UE sau pentru ca hotărârea (pronunțată într-o țară terță) să fie recunoscută în UE.

În ceea ce privește autoritatea părintească, opțiunea preferată este o intervenție a UE, motivată de amploarea și de caracterul urgent al acestei probleme. Mai precis, procedura de înapoiere a copilului ar trebui să fie îmbunătățită prin intermediul unei opțiuni de clarificare a mecanismului actual și prin introducerea de noi măsuri, cum ar fi concentrarea competențelor

și posibilitatea ca instanța de refugiu să dispună măsuri de protecție urgente care să se aplice în mod itinerant, odată cu mutarea copilului în statul membru în care își are reședința obișnuită, dacă acest lucru este necesar pentru a permite o înapoiere a copilului în condiții de siguranță. Noile norme ar urma să faciliteze respectarea termenelor prin specificarea, în mod separat, a termenelor pentru derularea procedurii la instanțele de prim și al doilea grad de jurisdicție. Durata procedurii ar urma să se reducă prin introducerea unui termen în care autoritatea centrală solicitată trebuie să răspundă și prin limitarea la o singură cale de atac posibilă împotriva unei hotărâri de înapoiere sau de refuz al înapoierii. Opțiunea preferată ar urma să invite în mod explicit instanța să analizeze dacă hotărârea ar trebui să fie executorie cu titlu provizoriu.

În cazul hotărârilor de plasare ar trebui stabilită o procedură de consimțământ autonom în cazul tuturor plasărilor transfrontaliere, însoțită de un termen în care statul membru solicitat trebuie să răspundă cererii.

Procedura de *exequatur* se elimină, dar se mențin garanții adecvate (temeiuri de nerecunoaștere și căi de atac împotriva executării în sine sau împotriva anumitor măsuri de executare) care pot fi invocate simultan de către părintele pârât în etapa executării, în statul membru de executare, scurtându-se astfel durata totală a procedurii. Pentru a diminua problemele cauzate de existența unor practici naționale diferite în materia audierii copiilor și de pronunțarea unor hotărâri de către instanțe care nu au o legătură strânsă cu copilul la momentul pronunțării hotărârii, situație care poate genera refuzul recunoașterii hotărârii, opțiunea preferată ar obliga statele membre să își respecte reciproc normele naționale, să acorde copiilor posibilitatea de a-și exprima opinia și să țină seama în mod corespunzător de aceasta, precum și să își stabilească competența în conformitate cu principiul director al proximității față de copil, prin nuanțarea principiului *perpetuatio fori*. În ceea ce privește executarea, opțiunea preferată ar garanta că executarea poate fi refuzată numai pe baza unei liste uniforme care cuprinde un număr limitat de motive de refuz. De asemenea, opțiunea preferată presupune un termen de executare și o obligație de raportare în cazul în care acesta este depășit, existând posibilitatea ca instanța de origine să pronunțe o hotărâre executorie cu titlu provizoriu chiar și în cazul în care aceasta este atacată, dar lăsând-se o marjă de manevră pentru a aborda riscurile urgente legate de interesul superior al copilului în faza de executare, ceea ce ar urma să sporească în mod clar eficiența procedurilor și protecția interesului superior al copilului.

În ceea ce privește cooperarea, clarificarea articolului aferent ar trebui să presupună indicarea următoarelor aspecte: (1) cine poate să ceară asistență sau informații, (2) ce presupune asistența cerută sau ce informații pot fi cerute, (3) de la cine și (4) în ce condiții. Ar urma să se indice un termen în care autoritatea solicitată trebuie să răspundă și să se clarifice faptul că pot solicita asistență din partea autorităților centrale atât instanțele, cât și autoritățile de asistență socială și protecția copilului. În plus, măsurile legislative fără caracter obligatoriu deja consacrate ar urma să fie menținute pentru a oferi o structură permanentă de sprijin celor care trimit sau primesc cereri în temeiul regulamentului. Completarea articolului propus privind resursele adecvate ar urma să clarifice actuala cerință implicită care este respectată în prezent de anumite autorități centrale, dar nu de toate, și, prin urmare, ar spori încrederea reciprocă.

Pachetul preferat de opțiuni de politică în materia autorității părintești ar urma să răspundă obiectivelor de simplificare prin reducerea întârzierilor în cazul înapoierii copilului, al hotărârilor de plasare și al cooperării dintre autoritățile centrale, și să elimine întârzierile inutile și costurile aferente *exequatur*-ului. În același timp, ar reprezenta o soluție pentru

necesitatea remedierii urgente a problemelor din acest domeniu, în care este deosebit de important să se acționeze și să se pregătească terenul pentru modificări ținând-se seama de situația copiilor și a familiilor și de interesul superior al acestora.

Eficiența procedurilor ar urma să se îmbunătățească, în ceea ce privește procedura de înapoiere a copilului - prin reducerea numărului de căi de atac, prin posibilitatea declarării unei hotărâri executorii cu titlu provizoriu, dacă este cazul, prin definirea mai clară a rolului și a atribuțiilor autorităților centrale și prin obligarea statelor membre să concentreze competența într-un număr limitat de instanțe într-un mod coerent cu structura sistemului lor juridic. În ceea ce privește hotărârile de plasare, întârzierile în obținerea consimțământului vor fi reduse prin instituirea unei proceduri de consimțământ autonom și a unui termen (de maximum opt săptămâni față de șase luni sau mai mult în prezent) în care statul membru solicitat să fie obligat să răspundă cererii. În ceea ce privește recunoașterea și executarea, nu vor mai exista întârzieri legate de obținerea *exequatur*-ului (în prezent de până la câteva luni). Întrucât garanțiile (motivele de nerecunoaștere și căile de atac împotriva executării în sine sau împotriva anumitor măsuri de executare) ar urma să fie invocate de pârât simultan în etapa de executare, durata totală a procedurilor ar urma să se reducă. De asemenea, opțiunea preferată ar reduce întârzierile (în unele cazuri acestea depășesc un an) care apar în prezent în faza de executare prin stabilirea unui termen maxim de șase săptămâni. În cele din urmă, clarificarea rolului autorităților centrale în general va reduce întârzierile în activitățile lor de cooperare reciprocă.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prin recurgerea la tehnica juridică a reformării, prin îmbunătățirea funcționării operaționale a instrumentului, făcându-l mai lizibil și mai complet, și prin simplificarea și îmbunătățirea eficienței acestuia se contribuie, de asemenea, la o reglementare adecvată. În special, instituirea unei proceduri de consimțământ autonom și a unui termen în care statul membru solicitat trebuie să răspundă cererii va scurta timpul de obținere a consimțământului în cadrul procedurii de plasare a copilului la maximum opt săptămâni în loc de termenul actual de șase luni sau mai mult. Cu privire la propunerea de eliminare a *exequatur*-ului, întârzierile (de până la câteva luni în prezent) și costurile (de până la 4 000 EUR) aferente obținerii acestuia ar urma să fie eliminate. Propunerea de modificare a procedurii de înapoiere a copilului în caz de răpire ar urma să diminueze costurile aferente consultanței juridice specializate suportate de părinți (care în prezent sunt între 1 000 și 4 000 EUR)²⁹.

- **Drepturile fundamentale**

Toate elementele reformei respectă drepturile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale, în special dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, garantate la articolul 47 din cartă. Având în vedere obiectul regulamentului, în special relația dintre părinți și copiii acestora, opțiunea de politică preferată pentru autoritatea părintească va consolida dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7). În cele din urmă, modificările propuse vor consolida drepturile copilului (articolul 24) și vor asigura într-o mai mare măsură coerența regulamentului cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului prin conexiuni mai strânse cu dispozițiile acesteia.

²⁹ Evaluarea impactului, p. 61.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea generează costuri de conformare relativ modeste. Eliminarea procedurii de *exequatur* și concentrarea competenței ar presupune costuri aferente cursurilor de formare pe care statele membre ar trebui să le organizeze pentru a familiariza profesioniștii din domeniul dreptului cu noile proceduri avute în vedere. Însă cursuri de formare sunt necesare și în prezent. În plus, întrucât regulamentul prevede o concentrare a competențelor în viitor, un număr mai mic de judecători vor trebui să urmeze cursuri de formare. Din experiența statelor membre care și-au concentrat competența, este mai probabil ca judecătorii de la instanțele care sunt sesizate cu mai multe cazuri de răpire să participe la cursurile de formare care le sunt oferite, iar hotărârile pronunțate de aceste instanțe specializate de prim grad de jurisdicție sunt contestate mai rar, ceea ce generează economii de costuri în cauzele respective și în procesul de administrare a justiției în general. De asemenea, statele membre sunt obligate și în prezent să desemneze și să asigure funcționarea corespunzătoare a autorităților lor centrale pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament. Pentru unele state membre, clarificarea sarcinilor autorităților centrale ar putea genera costuri suplimentare (în special aferente resurselor umane) în cazul în care autoritățile centrale nu au resurse suficiente.

Celelalte modificări preconizate ale normelor existente sunt relativ simple, nu ar urma să impună noi proceduri și ar trebui să poată fi aplicate de către autorități fără cursuri de formare specială.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Pentru a supraveghea punerea efectivă în aplicare a regulamentului modificat, Comisia va face raportări periodice și evaluări *ex post*, pe baza consultărilor cu statele membre, părțile interesate și experții externi. Se vor organiza periodic reuniuni la nivel de experți, pentru a se discuta probleme legate de punerea în aplicare și pentru a face schimb de bune practici între statele membre în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială. Cooperarea cu rețeaua va fi deosebit de utilă pentru a satisface necesitatea colectării de date specifice, pentru ca orice propunere viitoare să se bazeze pe date statistice.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Introducerea unor măsuri de sporire a eficienței și de îmbunătățire a funcționării „mecanismului prevalent”

Se propun o serie de modificări substanțiale în scopul îmbunătățirii eficienței procedurii de înapoiere a copilului răpit și al rezolvării problemelor legate de complexitatea „mecanismului prevalent” prevăzut în regulament.

În primul rând, propunerea clarifică termenul de dispunere a unei măsuri executorii de înapoiere în conformitate cu opinia predominantă în rândul statelor membre care soluționează cel mai rapid cazurile de înapoiere în temeiul Convenției de la Haga din 1980. Termenul de șase săptămâni ar urma să se aplice separat, pentru fiecare grad de jurisdicție, respectiv în faza judecătii pe fond și pentru calea de atac. În plus, propunerea ar urma să oblige autoritățile centrale să respecte termenul de șase săptămâni pentru a primi și a prelucra cererea, a localiza pârâtul și copilul, a promova medierea, asigurându-se, în același timp, că acest lucru nu întârzie procedura și a îndruma solicitantul către un avocat calificat sau a sesiza instanța (în funcție de sistemul juridic național). În prezent, nu există un termen pe care autoritățile

centrale trebuie să îl respecte. Prin instituirea acestor noi termene de 6 + 6 + 6 săptămâni, perioada maximă de derulare a tuturor etapelor posibile este de 18 săptămâni, față de durata medie a procedurii care este în prezent de până la 165 de zile³⁰. Astfel, reducându-l la ceea ce este rezonabil posibil, termenul de care dispun instanțele devine mai realist, protejându-se în același timp în mod efectiv dreptul pârâtului la un proces echitabil.

În plus, măsurile propuse includ obligația ca statele membre să își concentreze competența în cazurile de răpire de copii la un număr limitat de instanțe, cu respectarea structurii aferente ordinii juridice interne. Astfel se asigură faptul că cererile de înapoiere sunt soluționate de judecători cu experiență în acest tip specific de procedură.

Propunerea limitează la una singură posibilitățile de a contesta o hotărâre în materie de înapoiere și invită în mod explicit judecătorul să evalueze dacă o hotărâre de înapoiere ar trebui să fie executorie cu titlu provizoriu.

În plus, propunerea conține o serie de clarificări menite să conducă la o mai bună punere în aplicare a normelor actuale: prevede obligația statului membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite să efectueze o examinare amănunțită a interesului superior al copilului înainte de pronunțarea hotărârii definitive de încredințare, eventual implicând înapoierea copilului. În acest context, în cadrul examinării interesului superior al copilului, orice copil care este capabil să își exprime părerea are dreptul de a fi ascultat, chiar dacă nu este prezent fizic, prin intermediul unor mijloace alternative, cum ar fi videoconferința, dacă este cazul.

Cooperarea dintre autoritățile centrale sau comunicarea directă dintre un judecător și instanța competentă din statul membru de origine ar trebui facilitată pentru a evalua „măsurile adecvate” puse în aplicare în statul membru în care copilul ar trebui înapoiat.

În cazul în care există un risc important ca minorul să fie prejudiciat sau să fie pus într-o situație intolerabilă în cazul în care ar reveni în țara în care se află reședința lui obișnuită în lipsa oricărei garanții, ar trebui, de asemenea, să fie posibil ca instanța din statul membru de refugiu să dispună o măsură de protecție urgentă necesară în statul respectiv și care, dacă este nevoie, să se aplice în mod itinerant, odată cu mutarea copilului în statul membru în care își are reședința obișnuită, unde trebuie să se pronunțe o hotărâre pe fondul cauzei. O astfel de măsură urgentă ar urma să fie recunoscută prin lege în statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite și să expire de îndată ce instanțele din acest stat au luat măsurile impuse de situație. De exemplu, instanța în fața căreia este pendinte procedura de înapoiere va putea acorda drept de vizită unuia dintre părinți, iar hotărârea având ca obiect acest drept va fi executorie în statul membru al reședinței obișnuite a copilului până când instanța din țara respectivă va pronunța o hotărâre definitivă cu privire la dreptul de vizitare a copilului.

Stabilirea unei proceduri de consimțământ autonom în cazul tuturor plasărilor transfrontaliere, însoțită de un termen de opt săptămâni în care statul membru solicitat trebuie să răspundă cererii

Propunerea privind plasările transfrontaliere prevede introducerea următoarelor noi norme:

³⁰ Analiză statistică a cererilor depuse în 2008 în temeiul Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii - Partea a II-a - raport regional, Prel. Doc. nr. 8 B — actualizare din noiembrie 2011 în atenția Comisiei Speciale din iunie 2011, p. 10-12, disponibil la adresa: <https://assets.hcch.net/upload/wop/abduct2011pd08be.pdf>.

- caracterul obligatoriu al consimțământului statului de destinație pentru toate plasările transfrontaliere efectuate prin intermediul unei instanțe judecătorești sau al unei autorități a statului membru;
- introducerea unor cerințe uniforme privind documentele care trebuie depuse odată cu cererea de aprobare: autoritatea solicitantă trebuie să transmită un raport privind copilul și să indice motivele care justifică plasarea transfrontalieră avută în vedere
- introducerea unei norme privind cerințele în materie de traducere: cererea trebuie să fie însoțită de o traducere în limba statului membru solicitat
- transmiterea tuturor cererilor prin intermediul autorităților centrale
- introducerea unui termen de opt săptămâni în care statul solicitat trebuie să soluționeze cererea.

Eliminarea procedurii de exequatur, cu garanțiile corespunzătoare care pot fi invocate în etapa de executare, și anume posibilitatea de a contesta recunoașterea sau executarea hotărârii pronunțate în statul de origine sau de a contesta măsurile concrete de executare dispuse în statul în care se solicită executarea, în cadrul aceleiași proceduri, în acest stat

În prezent, cooperarea judiciară și nivelul de încredere între statele membre au ajuns la un grad de maturitate care permite tranziția spre un sistem mai simplu și mai puțin costisitor de circulație a hotărârilor, eliminându-se formalitățile existente între statele membre. Procedura de *exequatur* a fost deja eliminată în mai multe domenii, inclusiv în materii de dreptul familiei (dreptul de vizită, executarea anumitor hotărâri de înapoiere, obligațiile de întreținere). Ca o modificare substanțială propunerea elimină, prin urmare, procedura de *exequatur* în cazul tuturor hotărârilor care intră sub incidența regulamentului. Eliminarea procedurii de *exequatur* va fi însoțită de garanții procedurale care asigură o protecție adecvată a dreptului pârâtului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Abolirea procedurii de *exequatur* ar urma să permită reducerea semnificativă a costurilor aferente procedurii pe care cetățenii europeni implicați în litigii transfrontaliere le suportă în prezent (pentru soluționarea cererii trebuie plătită o sumă medie de 2 200 EUR) și eliminarea întârzierilor, care, în unele cazuri, sunt de ordinul lunilor.

Părintele pârât ar urma să dispună de căi de atac prin care va putea împiedica, în circumstanțe excepționale, ca o hotărâre adoptată într-un stat membru să producă efecte în alt stat membru. În cazul în care există preocupări cu privire la faptul că s-ar putea aplica unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de contestare a măsurilor concrete de executare, pârâtul ar putea depune o cerere de contestare a recunoașterii și/sau a executării în statul membru de executare în cadrul aceleiași proceduri.

Propunerea include norme uniforme care stabilesc în ce situații pot fi contestate nu numai caracterul executoriu la nivel transfrontalier, ci și executarea în sine. Aceste norme ar urma să se aplice, de exemplu, în cazul în care s-au schimbat circumstanțele. În plus, normele stabilesc în mod unitar cum să se procedeze în situațiile în care copilul se opune executării sau executarea nu poate fi realizată din cauza unor obstacole concrete temporare.

Ca atare, se vor economisi timpul și costurile aferente procedurii de *exequatur*, protecția necesară a pârâților fiind însă asigurată în continuare.

Așa cum este deja cazul în temeiul regulamentului actualmente în vigoare, propunerea conține și o serie de certificate standard menite să faciliteze recunoașterea sau executarea unei hotărâri

pronunțate în străinătate în absența procedurii de *exequatur*. Aceste certificate vor facilita executarea hotărârii judecătorești de către autoritățile competente și vor reduce eforturile de traducere a hotărârilor.

Introducerea obligației de a da copilului posibilitatea să își exprime părerea

Propunerea nu schimbă normele și practicile statelor membre privind modalitățile de audiere a copiilor, însă impune recunoașterea reciprocă între sistemele juridice. Aceasta înseamnă că obligația de a oferi copilului care este capabil de a-și forma propriile opinii posibilitatea de a-și exprima aceste opinii ar urma să fie menționată în mod explicit în regulament, având în vedere că toate statele membre au ratificat Convenția ONU privind drepturile copilului, în temeiul căreia acestea au deja obligația să audieze copiii care îndeplinesc condiția menționată anterior în cadrul oricăror proceduri interne și transfrontaliere care îi privesc. În special, există două aspecte distincte, ca și în articolul relevant din Carta drepturilor fundamentale, respectiv când trebuie să i se acorde copilului posibilitatea de a fi ascultat, pe de o parte (și anume atunci când acesta este capabil să își formeze/exprime propriile opinii) și, pe de altă parte, greutatea pe care instanța o acordă acestor opinii (în funcție de vârsta și de maturitatea copilului). Această distincție trebuie să fie înregistrată în decizie și în certificatul anexat la aceasta. Din perspectiva unui părinte care dorește recunoașterea unei hotărâri în alt stat membru, acest lucru înseamnă că o instanță din țara respectivă nu va refuza recunoașterea pe simplul fapt că ascultarea copilului în altă țară a fost efectuată în mod diferit față de standardele aplicate de instanța în cauză.

Introducerea unor măsuri specifice pentru îmbunătățirea eficienței executării în sine

Pentru a aborda problema executării ineficiente, propunerea introduce mai multe măsuri. Aceasta prevede că cererea de executare trebuie depusă la o instanță judecătorească din statul membru de executare, dar lasă procedura în general, mijloacele și modalitățile de executare în seama legislației statului membru de executare, de exemplu în ceea ce privește măsurile specifice de executare și circumstanțele în care ar trebui acestea dispuse. În cazul în care o hotărâre dintr-un alt stat membru trebuie să fie detaliată mai mult sau adaptată pentru a fi executată în temeiul legislației naționale din statul membru de executare, instanța competentă din statul membru respectiv ar trebui să efectueze precizările sau adaptările necesare, respectând, în același timp, elementele esențiale ale hotărârii.

O parte care contestă executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru ar trebui, în măsura în care este posibil și în conformitate cu sistemul juridic al statului membru solicitat, să poată invoca, în aceeași procedură, pe lângă motivele de refuz al recunoașterii, motivele de refuz al executării în sine. Incompatibilitatea cu interesul superior al copilului care a fost cauzată de o schimbare de circumstanțe (cum ar fi o boală gravă a copilului) sau de importanța acordată obiecțiilor unui copil cu o vârstă și un grad de maturitate suficiente ar trebui luată în considerare numai în cazul în care aceasta ajunge să aibă o importanță comparabilă cu excepția de ordine publică.

Propunerea prevede, de asemenea, un termen orientativ pentru executarea efectivă a hotărârii. În cazul în care executarea nu a avut loc în termenul de șase săptămâni de la data la care au fost inițiate procedurile de executare, instanța din statul membru de executare ar urma să informeze autoritatea centrală solicitantă din statul membru de origine (sau solicitantul, în cazul în care procedura a fost finalizată fără asistența autorității centrale) cu privire la acest fapt și la motivele neexecutării în termen.

În plus, propunerea prevede că instanța de origine poate declara o hotărâre executorie cu titlu provizoriu, chiar dacă această posibilitate nu există în legislația sa națională. Acest lucru este util în cazul sistemelor în care hotărârea nu este executorie atât timp cât poate face obiectul unei căi de atac. Prin urmare, un părinte ar urma să își poată exercita dreptul de vizitare a copilului pe baza unei hotărâri declarate executorii cu titlu provizoriu, în paralel cu soluționarea căii de atac privind hotărârea respectivă introduse de celălalt părinte.

Clarificarea sarcinilor autorităților centrale și ale altor autorități solicitate și adăugarea unui articol privind resursele adecvate

Propunerea clarifică următoarele aspecte: (1) cine poate să ceară asistență sau informații, (2) ce presupune asistența cerută sau ce informații pot fi cerute, (3) de la cine și (4) în ce condiții. Se clarifică și faptul că pot solicita asistență din partea autorităților centrale atât instanțele, cât și autoritățile de asistență socială și protecția copilului. În plus, în ceea ce privește transmiterea de rapoarte sociale, propunerea aduce clarificări în sensul că sunt incluse și rapoarte cu privire la adulți sau frați/surori care sunt relevante în cadrul procedurilor legate de copii desfășurate în temeiul regulamentului, dacă situația impune acest lucru. Propunerea prevede în mod clar că aceasta este o alternativă (pentru instanțe) gratuită (cu excepția eventualelor costuri de traducere) la Regulamentul privind obținerea de probe și creează un temei juridic pentru ca autoritățile de asistență socială și protecția copilului să obțină informațiile necesare de la alte state membre prin intermediul autorităților centrale. Cererea trebuie să fie însoțită de o traducere în limba statului membru solicitat. De asemenea, propunerea stabilește anumite cerințe minime în ceea ce privește o cerere de întocmire a unui raport social, și anume o descriere a procedurii pentru care este necesar raportul și situația de fapt care se află la originea procedurii. Propunerea stabilește un termen în care autoritatea solicitată trebuie să răspundă. În ceea ce privește autoritatea națională solicitată, de exemplu atunci când se cere întocmirea unui raport social, regulamentul clarifică faptul că autoritatea solicitată are obligația autonomă, instituită prin regulament, de a trimite un astfel de raport fără să fie necesară îndeplinirea altor cerințe suplimentare prevăzute de dreptul intern al statului solicitat. De exemplu, o instanță a unui stat membru, înainte de a se pronunța privind luarea în îngrijire a unui copil care se află în prezent în raza sa teritorială, poate afla, prin intermediul autorității centrale, dacă există cauze pendinte în altă țară și poate solicita copii ale hotărârilor prin care se dispun măsuri de protecție având ca obiect alți copii din aceeași familie și rapoarte sociale privind frații și surorile, precum și relația dintre ei, sau privind părinții care sunt relevante pentru procedura în curs.

În plus, propunerea prevede că statele membre se asigură că autoritățile centrale dispun de resurse financiare și umane adecvate pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

Propunerea nu conține nicio modificare în ceea ce privește domeniul de aplicare și competența în materie matrimonială, pentru care se menține *status quo*-ul. Aceasta înseamnă că capitolul I (cu excepția unor simple clarificări ale unor definiții) și capitolul II secțiunea 1 (cu excepția unor clarificări ale articolelor 6 și 7) rămân neschimbate.

Prin urmare, soții dintr-o căsătorie internațională vor continua să aibă posibilitatea de a consolida diferitele proceduri, așa cum prevăd regulamentul și alte instrumente de dreptul familiei (cum ar fi Regulamentul privind obligațiile de întreținere). În același timp, se menține flexibilitatea de care dispun soții de a depune o cerere de divorț într-unul dintre forurile indicate în regulament. Soții care nu au o cetățenie comună a unui stat membru al UE și care locuiesc într-un stat terț, dar mai au legături cu un anumit stat membru și doresc să divorțeze

vor continua să se bazeze pe reglementările naționale pentru a avea acces la instanțele din UE sau pentru ca hotărârea (pronunțată într-o țară terță) să fie recunoscută în UE.

De asemenea, următoarele articole rămân neschimbate din perspectiva reformării: articolele 1-7, articolul 8 alineatul (2), articolele 9-10, articolul 11 alineatele (1), (2), (3), (5) și (7), articolul 12 alineatele (2) și (4), articolele 13-14, articolul 15 alineatele (1)-(5), articolele 16-19, articolul 20 alineatul (2), articolul 21alineatele (1), (2) și (4), articolul 22, articolul 23 literele (a) și (c)-(f), articolele 24-27, articolul 41 alineatul (2), articolul 42 alineatul (2), articolele 44, 48, 49, 51, 53 și 54, articolul 55 literele (b)-(e), articolul 56 alineatele (2) și (3), articolul 58, articolul 59 alineatul (1), articolul 60 literele (a)-(d), articolele 63 și 66 și articolul 67 literele (a) și (b).

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești ~~și~~ și privind răpirea internațională de copii ~~și~~, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (reformare)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul ~~61 litera (e) și articolul 67 alineatul (1)~~ 81 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene³¹,

⇒ după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale, ⇐

având în vedere avizul Parlamentului European³²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³³,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003³⁴ a suferit modificări substanțiale³⁵. Întrucât este necesar să se efectueze modificări suplimentare, regulamentul menționat ar trebui reformat, din motive de claritate.

(2) Prezentul regulament instituie norme uniforme privind competența în materie de divorț, de separare și de anulare a căsătoriei, precum și în ceea ce privește litigiile legate de autoritatea părintească cu un element internațional. Regulamentul facilitează libera circulație în Uniune a hotărârilor prin dispozițiile legate de recunoașterea și executarea acestora într-un alt stat membru.

³¹ JO C [...], [...], p. [...].

³² JO C [...], [...], p. [...].

³³ JO C [...], [...], p. [...].

³⁴ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

³⁵ A se vedea anexa V.

↓ 2201/2003 considerentul 1
(adaptat)
⇒ nou

- (3) ⇒ Funcționarea corectă și fără obstacole a unui spațiu de justiție în cadrul Uniunii, cu respectarea diferitelor sisteme de drept și tradiții juridice ale statelor membre este esențială pentru Uniune. În acest sens, ar trebui să fie consolidată în continuare încrederea reciprocă în sistemele de justiție ale statelor membre. ⇐ ~~Comunitatea Europeană~~ ☒ Uniunea ☒ și-a stabilit ca obiectiv crearea ☒, menținerea și dezvoltarea ☒ unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul căruia se asigură libera circulație ☒ și accesul la justiție ☒ ale persoanelor. ⇒ În vederea punerii în aplicare a acestor obiective, ar trebui consolidate drepturile persoanelor, în special ale copiilor, în cadrul procedurilor judiciare pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile judiciare și administrative și executarea hotărârilor în materie de dreptul familiei cu implicații transfrontaliere. Recunoașterea reciprocă a hotărârilor în materie civilă ar trebui să fie îmbunătățită, accesul la justiție ar trebui simplificat și schimburile de informații între autoritățile statelor membre ar trebui îmbunătățite. ⇐
- (4) În acest scop, ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea trebuie ☒ să adopte, printre altele în special, măsurile în domeniul cooperării judiciare în materie civilă ⇒ cu implicații transfrontaliere, în special atunci când sunt ⇐ necesare pentru buna funcționare a pieței interne.

↓ nou

- (5) Pentru atingerea obiectivului liberei circulații a hotărârilor în materie matrimonială și în materia autorității părintești, este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor să fie reglementate printr-un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și cu aplicare directă.

↓ 2201/2003 considerentul 2
(adaptat)

~~Consiliul European de la Tampere a aprobat principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judiciare ca piatră de temelie pentru crearea unui spațiu judiciar veritabil și a identificat dreptul de vizită ca o prioritate.~~

↓ 2201/2003 considerentul 3
(adaptat)

~~Regulamentul (CE) nr. 1347/2000 al Consiliului²⁶ stabilește normele privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești față de copiii comuni, pronunțate cu ocazia acțiunilor matrimoniale. Conținutul prezentului regulament a fost preluat în mare parte din Convenția din 28 mai 1998 având același obiect²⁷.~~

³⁶ JO L 160, 30.6.2000, p. 19.

³⁷ La momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, Consiliul a luat notă de raportul explicativ privind convenția, elaborat de doamna profesor Alegria Borrás (JO C 221, 16.7.1998, p. 27).

↓ 2201/2003 considerentul 4
(adaptat)

~~La 3 iulie 2000, Franța a prezentat o inițiativă în vederea adoptării unui regulament al Consiliului privind executarea reciprocă a hotărârilor judecătorești privind dreptul de vizită a copiilor³⁸.~~

↓ 2201/2003 considerentul 5
(adaptat)
⇒ nou

- (6) În vederea garantării egalității tuturor copiilor, prezentul regulament ☒ ar trebui ☒ să reglementeze toate hotărârile judecătorești în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești, inclusiv măsurile de protecție a ~~copilului~~ ☒ copiilor ☒ , independent de orice legătură cu o procedură matrimonială ☒ sau de alt tip ☒.

↓ 2201/2003 considerentul 6
(adaptat)

- (7) Deoarece aplicarea normelor în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești intervine ☒ totuși ☒ adesea în cadrul acțiunilor matrimoniale, este ~~mai~~ indicat să existe un singur instrument în materie de divorț și în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești.

↓ 2201/2003 considerentul 7
(adaptat)

~~Domeniul de aplicare a prezentului regulament reglementează materiile civile, oricare ar fi natura instanței.~~

↓ 2201/2003 considerentul 8
(adaptat)

- (8) În ceea ce privește hotărârile judecătorești de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei, prezentul regulament ar trebui să se aplice numai desfacerii unei legături matrimoniale și nu ar trebui să reglementeze probleme precum cauzele de divorț, efectele patrimoniale ale căsătoriei sau alte eventuale măsuri accesorii.

↓ 2201/2003 considerentul 9
(adaptat)

- (9) În ceea ce privește bunurile copilului, prezentul regulament ar trebui să se aplice numai măsurilor de protecție a copilului, ~~anume: (i)~~ ☒ respectiv ☒ desemnării și atribuțiilor unei persoane sau ale unui organism însărcinat să administreze bunurile copilului, să îl reprezinte și să îl asiste și ~~(ii)~~ măsurilor privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile copilului. În acest context și cu titlu de exemplu, prezentul regulament ar trebui să se aplice cazurilor în care ~~părinții sunt în litigiu în legătură cu~~ ☒ obiectul procedurii este desemnarea unei persoane sau a

³⁸

JO C 234, 15.8.2000, p. 7.

unei entități care să se ocupe de ☒ administrarea bunurilor copilului. Măsurile privind bunurile copilului care nu privesc protecția copilului ar trebui să fie reglementate în continuare de ~~Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială~~³⁹ ~~Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului~~⁴⁰.

↓ 2201/2003 considerentul 10
(adaptat)

- (10) Prezentul regulament ~~nu se aplică acelor materii care privesc securitatea socială, măsurilor de drept public cu caracter general în materie de educație și de sănătate, nici hotărârilor privind dreptul de azil și imigrarea. În plus, prezentul regulament ☒ ar trebui ☒ să nu se aplică nici stabilirii filiației, care este o problemă separată de atribuirea răspunderii autorității părintești, și nici altor probleme legate de starea persoanelor. Acesta nu se aplică nici măsurilor luate ca urmare a faptelor penale săvârșite de către copii.~~

↓ 2201/2003 considerentul 11
(adaptat)

- (11) Obligațiile de întreținere se exclud din domeniul de aplicare al prezentului regulament, deoarece sunt deja reglementate de Regulamentul (CE) nr. ~~44/2001~~ 4/2009⁴¹. În general, ~~instanțele~~ ☒ autoritățile ☒ competente în temeiul prezentului regulament vor avea competența de a hotărî în materie de obligații de întreținere ☒ conexe ☒ prin aplicarea articolului ~~5 alineatul (2)~~ 3 litera (d) din regulamentul ☒ menționat ☒ nr. ~~44/2001 al Consiliului~~.

↓ nou

- (12) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor copiilor cu vârsta de până la 18 ani, similar Convenției de la Haga din 19 octombrie 1996 asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1996”). Acest lucru ar trebui să evite suprapunerea cu domeniul de aplicare al Convenției de la Haga din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a adulților, care se aplică persoanelor cu vârsta mai mare de 18 ani. Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), și, prin urmare, dispozițiile capitolului III din prezentul regulament care reglementează aplicarea Convenției de la Haga din 1980 în relațiile dintre statele membre, ar trebui să continue să se aplice pentru copiii în vârstă de până la 16 de ani.

³⁹ ~~JO L 12, 16.1.2001, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1496/2002 al Comisiei (JO L 225, 22.8.2002, p. 13).~~

⁴⁰ ~~Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).~~

⁴¹ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7 10.1.2009, p. 1).

↓ 2201/2003 considerentul 12
(adaptat)
⇒ nou

- (13) Temeiurile de competență ~~stabilite prin prezentul regulament~~ în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești sunt concepute în funcție de interesul superior al copilului ⇒ și ar trebui să se aplice ținând seama de acesta. Orice trimitere la interesul superior al copilului ar trebui interpretată din perspectiva articolului 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989. ⇐
- (14) ~~și, în special de~~ ☒ Pentru a garanta interesul superior al copilului, competența ar trebui stabilită în primul rând în funcție de ☒ criteriul proximității. Prin urmare, ar trebui să fie competente ~~în primul rând~~ instanțele statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, cu excepția ~~unor~~ cazurilor ☒ în care intervine ☒ ~~de o~~ schimbare a reședinței copilului sau ☒ atunci când se încheie ☒ ~~ca urmare a unui~~ acord ~~încheiat~~ între titularii ~~răspunderii~~ autorității părintești.

↓ nou

- (15) Dacă reședința obișnuită a copilului se schimbă în urma unei mutări legale a copilului, competența ar trebui să urmeze copilul în vederea menținerii proximității. Acest lucru ar trebui să se aplice în cazul în care procedurile nu sunt încă în curs și în cazul procedurilor pendinte. Cu toate acestea, în cadrul procedurilor pendinte, părțile pot conveni în interesul eficienței justiției ca instanțele din statul membru în care se desfășoară acțiunea să își păstreze competența până la pronunțarea hotărârii definitive, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al copilului. Această posibilitate este deosebit de importantă atunci când procedura se apropie de sfârșit și unul dintre părinți dorește să se mute în alt stat membru împreună cu copilul.
- (16) În anumite condiții și dacă este în interesul superior al copilului, competența în materia autorității părintești poate fi, de asemenea, stabilită în statul membru în care se derulează procedura de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei dintre părinți sau într-un alt stat membru cu care copilul are o legătură strânsă și cu privire la care părțile sunt de acord, chiar și în cazul în care copilul nu își are reședința obișnuită în statul membru respectiv. Această competență, care constituie o excepție de la principiul proximității consacrat în jurisdicția din statul membru al reședinței obișnuite a copilului, pentru care nu există *perpetuatio fori*, ar trebui să înceteze cel târziu imediat ce hotărârea din cadrul procedurii în materia autorității părintești a rămas definitivă, pentru ca în viitor cerința proximității să poată fi îndeplinită în cazul oricărei noi proceduri.

↓ 2201/2003 considerentul 16
(adaptat)
⇒ nou

- (17) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice ~~instanțele~~ ☒ autoritățile ☒ unui stat membru ☒ care nu sunt competente pe fond ☒ să ia, în caz de urgență, măsuri provizorii ~~sau~~, inclusiv asigurătorii privind ~~persoanele~~ ☒ persoana ☒ sau bunurile ⇒ copilului ⇐ aflate în acel ~~acest~~ stat ☒ membru ☒. ⇒ Aceste măsuri ar trebui recunoscute și executate în toate celelalte state membre, inclusiv în statele membre

competente în temeiul prezentului regulament, până când o autoritate competentă din statul membru respectiv ia măsurile pe care le consideră corespunzătoare. Cu toate acestea, măsurile luate de către o instanță dintr-un stat membru ar trebui să fie modificate sau înlocuite numai prin măsuri dispuse de o instanță din statul membru care are competență pe fond. O autoritate competentă doar în materie de măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, ar trebui, dacă este sesizată cu o cerere privind fondul cauzei, să se declare, din oficiu, necompetentă. În măsura în care protecția interesului superior al copilului impune acest lucru, autoritatea ar trebui să informeze, direct sau prin intermediul autorității centrale, autoritatea din statul membru care are competență pe fond în temeiul prezentului regulament în legătură cu măsurile luate. Nerespectarea obligației de a informa autoritatea unui alt stat membru nu ar trebui totuși să constituie în sine un motiv de nerecunoaștere a măsurii. ↵

↓ 2201/2003 considerentul 13
(adaptat)
⇒ nou

- (18) ⇒ În cazuri excepționale, este posibil ca autoritățile statului membru în care copilul își are reședința obișnuită să nu fie cele mai în măsură să soluționeze cazul. ↵ În interesul superior al copilului, prezentul regulament permite instanței competente în mod excepțional și în anumite condiții, autoritatea competentă poate să transmită cauza instanței și să transfere competența, într-un caz specific, unei autorități din alt stat membru, în cazul în care aceasta autoritate este mai bine plasată să soluționeze cazul. Cu toate acestea, în acest caz, cea de a doua instanță sesizată autoritate nu ar trebui autorizată să trimită să își poată transfera cazul competența unei a treia autorități instanțe.

↓ nou

- (19) De fiecare dată când se face referire la „competența în temeiul prezentului regulament” în materia autorității părintești, aceasta ar trebui să includă, de asemenea, articolele 7-14, în special competența reziduală în temeiul legislației naționale, astfel cum este permisă de articolul 13 din prezentul regulament și competența stabilită printr-un transfer de competență.

↓ 2201/2003 considerentul 14
(adaptat)

- (20) Efectele prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării dreptului internațional public în materia imunității diplomatice. Dacă instanța autoritatea competentă în temeiul prezentului regulament nu își poate exercita competența din cauza existenței unei imunități diplomatice din cauze legate de imunitatea diplomatică în conformitate cu dreptul internațional, competența ar trebui stabilită în statul membru în care persoana în cauză nu beneficiază de nicio imunitate, în conformitate cu legislația statului respectiv.

↓ 2201/2003 considerentul 15
(adaptat)

- (21) ~~Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială~~⁴² ☒ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului și al Consiliului⁴³ ☒ ar trebui să se aplice pentru notificarea și comunicarea actelor din cadrul unei acțiuni judiciare intentate în temeiul prezentului regulament.

↓ nou

- (22) În cazul în care rezultatul unei proceduri derulate de o autoritate dintr-un stat membru care nu este competent în temeiul prezentului regulament depinde de soluționarea unei chestiuni incidentale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, respectiva autoritate nu ar trebui să fie împiedicată de dispozițiile prezentului regulament să soluționeze chestiunea respectivă. Prin urmare, dacă obiectul procedurii este, de exemplu, un litigiu în materie de succesiuni în care este implicat copilul și în care trebuie desemnat un tutore *ad litem* pentru a-l reprezenta pe copil, autoritatea competentă în litigiul succesoral ar trebui să poată desemna un tutore pentru procedura cu care a fost sesizată, indiferent dacă aceasta are competență în materia autorității părintești în temeiul prezentului regulament. Orice astfel de soluționare a unei chestiuni incidentale ar trebui să producă efecte numai în procedura în cauză.

↓ 2201/2003 considerentul 18

~~În caz de hotărâre de neînapoiere pronunțată în temeiul articolului 13 din Convenția de la Haga din 1980, instanța ar trebui să informeze cu privire la aceasta instanța competentă sau autoritatea centrală din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite. Această instanță, în cazul în care nu a fost încă sesizată, sau autoritatea centrală, ar trebui să adreseze o notificare părților. Această obligație nu ar trebui să împiedice autoritatea centrală să adreseze, de asemenea, o notificare autorităților publice vizate în conformitate cu dreptul intern.~~

↓ 2201/2003 considerentul 19
(adaptat)
⇒ nou

- (23) ⇒ În cadrul procedurilor în materia autorității părintești derulate în temeiul prezentului regulament, precum și al celor de înapoiere derulate în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ar trebui să se respecte dreptul copilului de a-și exprima părerea în mod liber, iar atunci când se analizează interesul superior al copilului, ar trebui să se acorde o importanță corespunzătoare părerii copilului. ⇐ Ascultarea copilului ⇒ în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la

⁴² ~~OJ L 160, 30.6.2000, p. 37.~~

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

drepturile copilului ⇨ joacă un rol important în aplicarea prezentului regulament, ~~fară~~ ~~ea acest act să aibă ea efect~~ ☒ Cu toate acestea, prezentul regulament nu urmărește ☒ ~~modificarea procedurilor naționale aplicabile în această materie~~ ⇨ stabilirea modalităților de ascultare a copilului, de exemplu dacă acesta trebuie ascultat de judecător personal sau de către un expert cu o formare specială și care informează ulterior instanța, ori dacă acesta este ascultat în sala de judecată sau în alt loc ⇨ .

↓ 2201/2003 considerentul 20
(adaptat)

- (24) Ascultarea copilului într-un alt stat membru se poate efectua ~~în conformitate~~ ☒ în temeiul ☒ modalităților prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ~~din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială~~⁴⁴ ☒ , după caz ☒ .

↓ 2201/2003 considerentul 17
(adaptat)

- (25) În caz de deplasare sau de reținere ilicită a unui copil, înapoierea sa ar trebui obținută fără întârziere, ~~iar~~ ☒ și ☒ în acest scop Convenția de la Haga din ~~25 octombrie~~ 1980 ar trebui să se aplice în continuare astfel cum a fost completată cu dispozițiile din prezentul regulament, în special cu cele din ~~articolul 11~~ capitolul III.

↓ nou

- (26) În vederea încheierii cât mai rapide a procedurii de înapoiere prevăzute în Convenția de la Haga din 1980, statele membre ar trebui să concentreze competența pentru aceste proceduri la una sau mai multe instanțe, ținând seama în mod corespunzător de structurile interne de administrare a justiției. Concentrarea competenței la un număr limitat de instanțe dintr-un stat membru reprezintă o modalitate esențială și eficace de a accelera soluționarea cazurilor de răpire de copii care implică mai multe state membre, întrucât judecătorii care soluționează un număr mai mare de astfel de cazuri capătă o expertiză specială. În funcție de structura sistemului juridic, competența în cazurile de răpire de copii ar putea fi concentrată la o singură instanță pentru întreaga țară sau la un număr limitat de instanțe, utilizând, de exemplu, numărul de curți de apel ca punct de plecare și concentrând competența pentru cazurile de răpire internațională de copii la o singură instanță de prim grad de jurisdicție din raza teritorială a fiecărei curți de apel. Fiecare instanță ar trebui să se pronunțe în termen de cel mult șase săptămâni de la data la care este sesizată cu cererea sau cu calea de atac. Statele membre ar trebui să limiteze la una singură numărul căilor de atac împotriva unei hotărâri prin care se aprobă sau se refuză înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980 privind răpirea copiilor
- (27) În cazul în care autoritățile centrale inițiază sau facilitează introducerea de acțiuni în instanță pentru înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980, acestea ar trebui să se asigure că dosarul întocmit în vederea inițierii unei astfel de proceduri

⁴⁴ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1)

este complet în termen de șase săptămâni, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive excepționale. Pentru a permite autorității centrale solicitate să respecte acest termen, autoritatea centrală solicitantă ar trebui să colaboreze îndeaproape cu solicitantul și să răspundă fără întârziere tuturor cererilor de informații suplimentare sau de documente lipsă din partea autorității centrale solicitate.

- (28) În toate cazurile care privesc copii, în special în cazurile de răpire internațională de copii, autoritățile judiciare și administrative ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a obține soluționarea pe cale amiabilă, prin mediere și prin alte mijloace adecvate, primind asistență, după caz, din partea rețelelor existente și a structurilor de sprijin pentru mediere în caz de litigii transfrontaliere în materia autorității părintești. Aceste eforturi nu ar trebui, totuși, să prelungească în mod nejustificat acțiunea de înapoiere introdusă în temeiul Convenției de la Haga din 1980.

↓ 2201/2003 considerentul 17
(adaptat)
⇒ nou

- (29) Instanțele din statul membru în care a fost deplasat copilul sau a fost reținut ilicit ar trebui să fie în măsură să ~~se opună înapoierii sale~~ ☒ refuze înapoierea ☒ în cazuri ~~precise~~ specifice, justificate în mod corespunzător. ⇒ astfel după cum permit dispozițiile Convenției de la Haga din 1980. Cu toate acestea, înainte de a respinge cererea de înapoiere a copilului, instanța ar trebui să examineze dacă au fost luate sau ar putea fi luate măsuri adecvate de protecție pentru a elimina orice risc la adresa interesului superior al copilului care ar putea împiedica înapoierea în temeiul articolului 13 alineatul (1) punctul (b) din Convenția de la Haga din 1980. În acest scop, instanța ar trebui să se consulte cu autoritățile judiciare și administrative competente din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită, primind asistență din partea autorităților centrale sau a Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială instituite prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001⁴⁵ și, în cazuri adecvate, să dispună toate măsurile asigurătorii necesare în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament pentru a garanta înapoierea în siguranță a copilului. Aceste măsuri ar trebui recunoscute și executate în toate statele membre, inclusiv în statele membre competente în temeiul prezentului regulament, până când o autoritate competentă din statul membru respectiv ia măsurile pe care le consideră corespunzătoare. ⇐
- (30) ⇒ În cazul în care instanța din statul membru în care copilul a fost deplasat sau reținut în mod ilicit decide să refuze înapoierea copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980, în hotărâre ar trebui să se menționeze în mod explicit articolele relevante din Convenția de la Haga din 1980 pe care s-a întemeiat hotărârea de refuz. ⇐ ~~Cu toate acestea, o~~ astfel de hotărâre ~~ar trebui să poată~~ ☒ poate ☒ fi înlocuită ☒ , totuși, ☒ cu o hotărâre ulterioară ⇒ , pronunțată în cadrul unei proceduri de încredințare a copilului, după o examinare cuprinzătoare a interesului superior al copilului , ⇐ a instanței din statul membru al reședinței obișnuite a copilului înaintea deplasării sale sau a reținerii sale ilicite. Dacă această hotărâre implică înapoierea copilului, înapoierea ar trebui realizată fără a fi necesară recurgerea la vreo procedură pentru recunoașterea și executarea hotărârii în cauză în statul membru în care se află copilul răpit.

⁴⁵ Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele judiciare europene în materie civilă și comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 25).

↓ 2201/2003 considerentul 21

~~Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate într-un stat membru ar trebui să se bazeze pe principiul încrederii reciproce, iar motivele de refuz al recunoașterii ar trebui reduse la minimumul necesar.~~

↓ 2201/2003 considerentul 22

~~Actele autentice și acordurile între părți care sunt executorii într-un stat membru ar trebui asimilate „hotărârilor judecătorești” în scopul aplicării normelor de recunoaștere și de executare.~~

↓ 2201/2003 considerentul 23
(adaptat)
⇒ nou

- (31) ~~Consiliul European de la Tampere a estimat în concluziile sale (punctul 34) ⇒ Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune justifică principiul potrivit căruia ⇨ hotărârile judecătorești pronunțate în litigiile care țin de dreptul familiei ☒ hotărârile pronunțate într-un stat membru ☒ ar trebui recunoscute automat în întreaga Uniune ☒ în toate statele membre ☒ fără ☒ a fi necesară ☒ vreo procedură intermediară ☒ de recunoaștere ☒ sau motive de refuz al executării. Acesta este motivul pentru care hotărârile privind dreptul de vizită și cele privind înapoierea copilului, care au fost certificate ☒ În special, atunci când primesc o hotărâre de divorț, de separare de drept sau de anulare a unei căsătorii care a fost pronunțată în alt stat membru și care nu mai poate fi atacată ☒ în statul membru de origine în conformitate cu dispozițiile din prezentul regulament ☒, autoritățile competente din statul membru solicitat ☒ ar trebui să fie recunoscute ☒ să recunoască hotărârea ☒ și să fie executorii în toate celelalte state membre ☒ de drept ☒ fără să fie solicitată nicio vreo altă procedură ☒ și să își actualizeze registrele de stare civilă în mod corespunzător ☒ . Procedura de executare a acestor hotărâri judecătorești rămâne reglementată de dreptul intern.~~

↓ nou

- (32) Recunoașterea unei hotărâri ar trebui să fie refuzată numai dacă există unul sau mai multe motive de refuz al recunoașterii dintre cele prevăzute la articolele 37 și 38. Cu toate acestea, motivele menționate la articolul 38 alineatul (1) literele (a)-(c) nu pot fi invocate împotriva hotărârilor privind dreptul de vizită și a celor privind înapoierea copilului în temeiul articolului 26 alineatul (4) paragraful al doilea care au fost certificate în statul membru de origine în conformitate cu prezentul regulament, în mod similar prevederilor din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003.
- (33) În plus, obiectivul ca litigiile transfrontaliere în care sunt implicați copiii să fie soluționate într-un mod mai rapid și mai puțin costisitor justifică eliminarea hotărârii de încuviințare a executării înainte de executarea unei hotărâri în statul membru de executare pentru toate hotărârile în materia autorității părintești. În timp ce Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 a eliminat această cerință numai pentru hotărârile de acordare a dreptului de vizită și pentru anumite hotărâri prin care se dispune înapoierea unui copil, prezentul regulament prevede în prezent o singură procedură de

executare transfrontalieră a tuturor hotărârilor în materia autorității părintești. Prin urmare, sub rezerva dispozițiilor din prezentul regulament, o hotărâre pronunțată de autoritățile unui stat membru ar trebui tratată ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru de executare.

- (34) Actele autentice și acordurile dintre părți care sunt executorii într-un stat membru ar trebui asimilate „hotărârilor” în scopul aplicării normelor de recunoaștere și de executare.
- (35) Instanța din statul membru de executare ar trebui să fie cea care să ia măsuri de executare specifice sau eventuale măsuri auxiliare impuse de legislația națională în materie de executare și să dispună autorității de executare competente să procedeze la executare. În cazul în care o hotărâre dintr-un alt stat membru trebuie să includă mai multe detalii sau să fie adaptată pentru a fi executată în temeiul legislației naționale din statul membru de executare, instanța competentă din statul membru respectiv ar trebui să efectueze precizările sau adaptările necesare, respectând, în același timp, elementele esențiale ale hotărârii. În special, în cazul în care o hotărâre prin care se acordă dreptul de vizită nu este suficient de precisă sau lipsesc modalitățile de punere în practică, aceste completări ar trebui să fie dispuse de instanța din statul membru de executare. În cazul în care o hotărâre conține o măsură sau un ordin care nu este prevăzut în dreptul statului membru solicitat, măsura sau ordinul, inclusiv orice drept indicat în acesta, ar trebui, în măsura posibilului, să fie adaptat la o măsură sau un ordin din legislația statului membru respectiv cu efecte echivalente și obiective similare.
- (36) Executarea directă într-un stat membru a unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru fără o hotărâre de încuviințare a executării nu ar trebui să pună în pericol respectarea drepturilor la apărare. Prin urmare, persoana împotriva căreia se solicită executarea ar trebui să poată solicita refuzarea recunoașterii sau a executării unei hotărâri în cazul în care consideră că există un motiv de refuz al recunoașterii sau al executării prevăzut în prezentul regulament.
- (37) O parte care contestă executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru ar trebui, în măsura în care este posibil și în conformitate cu sistemul juridic al statului membru de executare, să poată invoca, în aceeași procedură, pe lângă motivele de refuz al recunoașterii sau al executării prevăzute la articolele 37 și 38 din prezentul regulament, motivele de refuz al executării în sine prevăzute la articolul 40 alineatul (2) din prezentul regulament. Incompatibilitatea executării unei hotărâri cu interesul superior al copilului cauzată de importanța obiecțiilor unui copil cu o vârstă și un grad de maturitate suficiente sau de o altă modificare de circumstanțe care a apărut după ce hotărârea a fost pronunțată ar trebui luată în considerare numai în cazul în care aceasta are o importanță comparabilă cu excepția de ordine publică. Nu pot fi invocate motivele de refuz al executării prevăzute în dreptul intern. În cazul în care refuzul executării se bazează pe obiecțiile unui copil cu o vârstă și un grad de maturitate suficiente, autoritățile competente din statul membru de executare ar trebui totuși, înainte de a refuza executarea, să ia toate măsurile necesare pentru a pregăti copilul în vederea executării și să obțină cooperarea acestuia.
- (38) Pentru a informa persoana împotriva căreia se solicită executarea cu privire la executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru, certificatul prevăzut în prezentul regulament, însoțit, dacă este necesar, de hotărâre, ar trebui notificat sau comunicat persoanei respective într-un termen rezonabil, înainte de efectuarea primei măsuri de executare. În acest context, prima măsură de executare ar trebui să însemne prima măsură de executare după această notificare sau comunicare.

↓ 2201/2003 considerentul 24
(adaptat)
⇒ nou

- (39) Ar trebui ca certificatul eliberat pentru facilitarea executării hotărârii ~~judecătorești~~ să nu poată fi supus niciunei căi de atac. Ar trebui ca acesta să facă obiectul unei acțiuni în rectificare numai în caz de eroare materială, ~~de exemplu~~ ☒ și anume ☒ în cazul în care certificatul nu reflectă corect conținutul hotărârii. ⇒ Acesta ar trebui retras în cazul în care a fost eliberat în mod evident greșit, având în vedere cerințele prevăzute în prezentul regulament. ⇐

↓ nou

- (40) În cazul în care măsurile provizorii, inclusiv cele asigurătorii, sunt dispuse de o autoritate competentă pe fond, ar trebui asigurată libera circulație a acestora în temeiul prezentului regulament. Același lucru este valabil și pentru măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, dispuse în cazuri de urgență în temeiul articolului 12 din prezentul regulament de o autoritate a unui stat membru care nu este competentă pe fond. Aceste măsuri ar trebui să se aplice până în momentul în care o autoritate a unui stat membru competentă pe fond în temeiul prezentului regulament ia măsurile pe care le consideră corespunzătoare.

Cu toate acestea, măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii, dispuse fără citarea părții adverse nu ar trebui să fie recunoscute și executate în temeiul prezentului regulament.

↓ 2201/2003 considerentul 25
(adaptat)

- (41) ☒ În materia autorității părintești, ar trebui desemnate ☒ ~~Aa~~ autoritățile centrale ☒ în toate statele membre. Acestea ar trebui să acorde asistență părinților și autorităților competente în cadrul procedurilor transfrontaliere și ☒ ar trebui să coopereze atât în mod general, cât și în cazuri speciale, inclusiv în vederea încurajării rezolvării pe cale amiabilă a conflictelor familiale ~~în materia răspunderii părintești~~. În acest scop, autoritățile centrale ☒ ar trebui să ☒ participe la Rețeaua ~~Judiciară Europeană~~ în materie civilă și comercială creată prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului ~~din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială~~⁴⁶.

↓ nou

- (42) În cazuri specifice în materia autorității părintești care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, autoritățile centrale ar trebui să coopereze între ele pentru a oferi asistență autorităților naționale, precum și titularilor autorității părintești. O astfel de asistență ar trebui să includă în special localizarea copilului, fie direct, fie prin intermediul altor autorități competente, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea unei cereri în temeiul prezentului regulament, și furnizarea de informații legate de copil necesare în scopul procedurii.

⁴⁶ Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele judiciare europene în materie civilă și comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 25).

- (43) Prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre efectuate în temeiul prezentului regulament i se aplică Regulamentul (UE) 2016/679⁴⁷.
- (44) Fără a aduce atingere cerințelor procedurale prevăzute în legislația internă a statului solicitant, autoritatea solicitantă ar trebui să poată alege în mod liber, dintre canalele disponibile, modalitatea adecvată de a obține informațiile necesare, de exemplu, în cazul instanțelor, aplicând Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului, utilizând Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială, în special autoritățile centrale instituite prin prezentul regulament și judecătorii și punctele de contact din cadrul rețelei sau, în cazul autorităților administrative și judiciare, solicitând informații prin intermediul unei organizații neguvernamentale specializate în acest domeniu.
- (45) În cazul în care se primește o cerere motivată corespunzător privind întocmirea unui raport referitor la situația copilului, la o procedură în curs sau la o hotărâre pronunțată cu privire la copil, autoritățile competente din statul membru solicitat ar trebui să răspundă cererii fără a aplica alte cerințe care pot exista în legislația lor națională. Cererea ar trebui să conțină, în special, o descriere a procedurii pentru care sunt necesare informațiile și situația de fapt care se află la originea procedurii.
- (46) O autoritate a unui stat membru care are în vedere pronunțarea unei hotărâri în materia autorității părintești ar trebui să fie îndrituită să solicite comunicarea de informații relevante pentru protecția copilului de către autoritățile unui alt stat membru în cazul în care interesul superior al copilului impune acest lucru. În funcție de circumstanțe, acestea pot include informații cu privire la acțiunile și hotărârile privind unul dintre părinți sau frații/surorile copilului sau privind capacitatea unui părinte de a se ocupa de copil sau de a vizita copilul.
- (47) cazul în care o persoană care are cu copilul legături de familie *de facto* conforme cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului își are reședința într-un stat membru și dorește să inițieze proceduri pentru a obține dreptul de vizită într-un alt stat membru în care copilul își are reședința obișnuită, acelei persoane ar trebui să i se permită să contacteze direct autoritățile competente din statul membru în care aceasta își are reședința și să primească un răspuns privind declararea sa ca aptă să își exercite dreptul de vizită și privind condițiile în care dreptul de vizită ar trebui luat în considerare astfel încât acest răspuns să poată fi utilizat ulterior în cadrul procedurii din statul membru competent în temeiul prezentului regulament. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să fie oferite de către autoritățile competente din statul membru în care își are reședința persoana care intenționează să dobândească dreptul de vizită în cazul în care o astfel de cerere provine de la autoritățile unui alt stat membru care are competență în temeiul prezentului regulament.
- (48) Având în vedere că timpul este esențial în materia autorității părintești, răspunsul la orice cerere formulată în conformitate cu articolele 64 și 65 ar trebui să fie transmis în termen de două luni.
- (49) În cazul în care o autoritate a unui stat membru a pronunțat deja o hotărâre în materia autorității părintești sau are în vedere o astfel de hotărâre și executarea urmează să aibă loc în alt stat membru, autoritatea poate solicita ca autoritățile acestui din urmă stat membru să ofere asistență în ceea ce privește executarea hotărârii. Acest lucru ar trebui să se aplice, de exemplu, hotărârilor prin care se acordă un drept de vizită sub

⁴⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

supraveghere exercitat într-un alt stat membru decât cel în care este situată autoritatea sau oricăror altor măsuri însoțitoare dispuse de autoritățile competente din statul membru în care hotărârea urmează să fie executată.

(50) În cazul în care o autoritate a unui stat membru are în vedere plasarea copilului într-o familie substitutivă sau într-o instituție din alt stat membru, înainte de plasare ar trebui derulată o procedură de consultare prin intermediul autorităților centrale din ambele state membre. Înainte de a dispune măsura de plasare, autoritatea care intenționează să o dispună ar trebui să obțină acordul autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia ar urma să fie plasat copilul. Întrucât cel mai adesea plasările sunt măsuri urgente necesare pentru a îndepărta copilul de o situație care îi afectează interesul superior, timpul este esențial în acest tip de hotărâri. Prin urmare, în vederea accelerării procedurii de consultare, prezentul regulament stabilește în mod exhaustiv condițiile în care se face cererea și termenul de răspuns pe care ar trebui să îl respecte statul membru în care copilul ar urma să fie plasat. Condițiile care se aplică acordării sau refuzării acordului continuă însă să fie reglementate de legislația națională a statului membru solicitat.

(51) Orice plasare a copilului pe termen lung în străinătate ar trebui să se facă în conformitate cu articolul 24 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a UE (dreptul de a întreține cu regularitate relații personale și contacte directe cu ambii părinți) și cu prevederile Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, în special articolele 8, 9 și 20. În special, atunci când se au în vedere diferitele soluții, ar trebui să se țină seama de necesitatea unei continuități în creșterea copilului și de contextul etnic, religios, cultural și lingvistic al acestuia.

↓ 2201/2003 considerentul 26
(adaptat)

(52) Comisia ar trebui să facă publice și să actualizeze ~~listele cu~~ informațiile privind instanțele și căile de atac transmise de statele membre.

↓ 2201/2003 considerentul 27

~~Ar trebui să se ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁴⁸.~~

↓ nou

(53) Pentru a se asigura faptul că certificatele care urmează a fi utilizate în legătură cu recunoașterea sau executarea hotărârilor, a actelor autentice și a acordurilor în temeiul prezentului regulament sunt actualizate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificările anexelor I-III la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, pe parcursul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să se efectueze în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special, pentru a

⁴⁸ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Consiliul primește toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestora au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

↓ 2201/2003 considerentul 28
(adaptat)

~~Prezentul regulament înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 1347/2000 care se abrogă, în consecință.~~

↓ 2201/2003 considerentul 29
(adaptat)

- (54) În vederea bunei funcționări a prezentului regulament, Comisia ar trebui să ~~examineze~~ ☒ evalueze ☒ punerea sa în aplicare pentru a propune, dacă este cazul, modificările necesare.

↓ 2201/2003 considerentul 30
(adaptat)
⇒ nou

- (55) ⇒ [În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu au obligații în temeiul acestuia și nu fac obiectul aplicării sale.] ⇐ [~~Regatul Unit și Irlanda, în conformitate cu articolul 3 ☒ și cu articolul 4a alineatul (1) ☒ din Protocolul ☒ nr. 21 ☒ privind poziția Regatului Unit și a Irlandei ☒ cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, ☒ anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒ de instituire a Comunității Europene, ☒ Regatul Unit și Irlanda ☒ și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentului regulament.]~~

↓ 2201/2003 considerentul 31
(adaptat)

- (56) Danemarca, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ☒ nr. 22 ☒ privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒ ~~de instituire a Comunității Europene~~, nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și ~~acesta nu i se aplică~~ face obiectul aplicării sale.

↓ 2201/2003 considerentul 32
(adaptat)
⇒ nou

- (57) Înțelegând că obiectivele prezentului regulament nu pot fi ~~suficient~~ realizate în mod satisfăcător de către statele membre ⇒ din cauza diferențelor dintre normele naționale

în materie de competență și de recunoaștere și executare a hotărârilor ⇐, dar pot fi ⇨, datorită aplicabilității directe și a caracterului obligatoriu al prezentului regulament, ⇐ mai bine realizate la nivelul ~~comunitar~~ ☒ Uniunii ☒, ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea ☒ poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din ~~Tratatul~~ ☒ privind Uniunea Europeană ☒. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru ~~îndeplinirea~~ realizarea acestor obiective.

↓ 2201/2003 considerentul 33
(adaptat)

~~Prezentul regulament recunoaște drepturile fundamentale și respectă principiile consacrate de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene. În special, prezentul regulament se asigură că sunt respectate drepturile fundamentale ale copilului în conformitate cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.~~

↓ 2201/2003 (adaptat)

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică, oricare ar fi natura ☒ autorității judiciare sau administrative ☒ instanței, materiilor civile privind:

- (a) divorțul, separarea de drept și anularea căsătoriei;
- (b) atribuirea, exercitarea, delegarea, retragerea totală sau parțială a ~~răspunderii~~ autorității părintești.

2. Materiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) ~~cuprind~~ ☒ pot include ☒ în special:

- (a) încredințarea și dreptul de vizită;
- (b) tutela, curatela și instituțiile similare;
- (c) desemnarea și atribuțiile oricărei persoane sau oricărui organism însărcinat să se ocupe de persoana sau bunurile copilului, să-l reprezinte sau să-l asiste;
- (d) plasarea copilului într-o familie substitutivă sau într-un centru de plasament;
- (e) măsurile de protecție a copilului privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile copilului.

3. Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) stabilirii sau contestării filiației;
- (b) hotărârii privind adopția și măsurilor premergătoare acesteia, precum și desfacerea și declararea nulității adopției;
- (c) numelui și prenumelui copilului;

- (d) emancipării;
- (e) obligației de întreținere;
- (f) actelor fiduciare și succesiunilor;
- (g) măsurilor luate ca urmare a faptelor penale săvârșite de copii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament ☒ se aplică următoarele definiții ☒ :

1. ~~„instanță judecătorească”~~ ☒ „autoritate” ☒ înseamnă ~~toate autoritățile~~ ☒ orice autoritate judiciară sau administrativă ☒ din statele membre competente în materiile care intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament ~~în temeiul articolului 1;~~
2. „judecător” înseamnă ☒ un ☒ judecător~~ul~~ sau ☒ un ☒ funcționar~~ul~~ având competențe echivalente cu cele ale judecătorului în materiile care intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament;
3. „stat membru” înseamnă toate statele membre, cu excepția Danemarcei;
4. „hotărâre judecătorească” înseamnă ~~orice hotărâre~~ ☒ decizie, o sentință sau o ordonanță pronunțată sau emisă de o autoritate a unui stat membru în materie ☒ de divorț, ~~de~~ separare de drept, sau ~~de~~ anulare a unei căsătorii, ~~precum și orice hotărâre judecătorească privind~~ ☒ sau ☒ ~~răspunderea autoritate~~ părintească ~~pronunțată de o instanță judecătorească a unui stat membru, oricare ar fi denumirea hotărârii, inclusiv termenii „decizie”, „sentință” sau „ordonanță”;~~
5. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care a fost pronunțată hotărârea care trebuie executată;
6. „stat membru de executare” înseamnă statul membru în care se solicită executarea hotărârii;

↓ nou

7. „copil” înseamnă orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani;

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

- ~~78.~~ „~~răspundere~~ autoritate părintească” înseamnă ansamblul drepturilor și obligațiilor conferite unei persoane fizice sau unei persoane juridice în temeiul unei hotărâri ~~judecătorești~~, al unui act cu putere de lege sau al unui acord în vigoare privind persoana sau bunurile unui copil. ~~„Aceasta cuprinde în special”~~ ☒ inclusiv ☒ încredințarea și dreptul de vizită.
- ~~89.~~ „titular al ~~răspunderii~~ autorității părintești” înseamnă orice persoană ☒ , instituție ori alt organism ☒ care exercită ~~răspunderea~~ autoritatea părintească față de un copil;
- ~~910.~~ „încredințare” înseamnă drepturile și obligațiile privind îngrijirea persoanei unui copil, în special dreptul de a decide asupra locului său de reședință ☒ , inclusiv în

situațiile în care, în temeiul unei hotărâri, al unui act cu putere de lege ~~☒ ☒~~ sau al unui acord în vigoare conform legislației statului membru în care copilul își are reședința obișnuită, ~~☒ ☒~~ un titular al ~~răspunderii~~ autorității părintești nu poate decide cu privire la locul de reședință al copilului fără consimțământul altui titular al ~~răspunderii~~ autorității părintești ~~☒~~ ;

~~1011.~~ „drept de vizită” ~~înseamnă în special~~ ~~☒~~ înseamnă dreptul de a vizita un copil, inclusiv ~~☒~~ dreptul de a duce copilul pentru o perioadă limitată într-un alt loc decât cel al reședinței sale obișnuite;

~~1112.~~ „deplasare sau reținere ilicită a unui copil” înseamnă deplasarea sau reținerea unui copil în cazul în care:

(a) a avut loc o încălcare adusă încredințării dobândite ~~printr-o hotărâre judecătorească~~, printr-un act cu putere de lege sau printr-un acord în vigoare în temeiul legislației statului membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale și

(b) ~~sub rezerva~~ ~~ea~~ încredințarea ~~să fi~~ ~~☒~~ a ~~☒~~ fost exercitată efectiv, singur sau împreună, în momentul deplasării sau reținerii, sau ar fi fost exercitată dacă nu ar fi survenit aceste evenimente. ~~Încredințarea se consideră ea fiind exercitată împreună atunci când unul dintre titularii răspunderii părintești nu poate, în temeiul unei hotărâri judecătorești sau ca efect al legii, să decidă asupra locului de reședință a copilului fără consimțământul celuilalt titular al răspunderii părintești.~~

CAPITOLUL II

COMPETENȚĂ

SECȚIUNEA 1

DIVORȚ, SEPARARE DE DREPT ȘI ANULARE A CĂSĂTORIEI

Articolul 3

Competență de fond

1. Sunt competente să hotărască în problemele privind divorțul, separarea de drept și anularea căsătoriei ~~instanțele judecătorești~~ ~~☒~~ autoritățile ~~☒~~ din statul membru:

(a) pe teritoriul căruia se află:

- reședința obișnuită a soților sau
- ultima reședință obișnuită a soților în condițiile în care unul dintre ei încă locuiește acolo sau
- reședința obișnuită a pârâtului sau
- în caz de cerere comună, reședința obișnuită a unuia dintre soți sau
- reședința obișnuită a reclamantului în cazul în care acesta a locuit acolo cel puțin un an imediat înaintea introducerii cererii sau

- reședința obișnuită a reclamantului în cazul în care acesta a locuit acolo cel puțin șase luni imediat înaintea introducerii cererii și în cazul în care acesta este fie resortisant al statului membru respectiv, fie, în cazul Regatului Unit și al Irlandei, are „domiciliul” în acel loc;

(b) de cetățenie a celor doi soți sau, în cazul Regatului Unit și al Irlandei, statul „domiciliului” comun.

2. În sensul prezentului regulament, termenul „domiciliu” se interpretează în sensul sistemelor de drept ale Regatului Unit și Irlandei.

Articolul 4

Cererea reconvențională

~~Instanța~~ ☒ Autoritatea ☒ în fața căreia se desfășoară procedura în temeiul articolului 3 este competentă, de asemenea, pentru soluționarea cererii reconvenționale, în măsura în care ~~aceasta~~ ☒ respectiva cerere ☒ intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament.

Articolul 5

Transformarea separării de drept în divorț

Fără a aduce atingere articolului 3, ~~instanța judecătorească~~ ☒ autoritatea ☒ dintr-un stat membru care a pronunțat o hotărâre privind separarea de drept este competentă, de asemenea, să transforme această hotărâre în divorț, în cazul în care dreptul acestui stat membru prevede aceasta.

Articolul ~~7~~ 6

Competențe reziduale

1. În cazul în care ~~nici-onicio instanță judecătorească~~ ☒ autoritate ☒ dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor 3, 4 și 5, competența este stabilită, în fiecare stat membru, de legislația respectivului stat ☒ membru ☒.

~~Articolul 6~~

~~Caracterul exclusiv al competențelor prevăzute la articolele 3, 4 și 5~~

☒ 2. Alineatul (1) nu se aplică unui pârât ☒ ~~Un soț~~ care

(a) are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru sau

(b) este resortisant al unui stat membru sau, în cazul Regatului Unit sau al Irlandei, are „domiciliul” său pe teritoriul unuia dintre aceste state membre.

~~nu poate fi chemat în judecată în fața instanțelor judecătorești dintr-un alt stat membru decât în temeiul articolelor 3, 4 și 5.~~

23. Orice resortisant al unui stat membru care își are reședința obișnuită pe teritoriul unui alt stat membru poate să invoce, ca și cetățenii acestui stat ☒ membru ☒, normele de competență aplicabile în acest stat ☒ membru ☒ împotriva unui pârât care nu își are reședința obișnuită într-un stat membru și care fie nu are cetățenia unui stat membru, fie, în cazul Regatului Unit sau al Irlandei, nu are „domiciliul” său pe teritoriul unuia dintre aceste state membre.

SECȚIUNEA 2

RĂSPUNDERE AUTORITATEA PĂRINTEASCĂ

Articolul ~~8~~ 7

Competență de fond

1. ~~Instanțele judecătorești~~ ☒ Autoritățile ☒ dintr-un stat membru sunt competente în materia ~~răspunderii autorității~~ părintești privind un copil care are reședința obișnuită în acest stat membru ~~la momentul la care instanța este sesizată~~. ⇒ În cazul în care copilul se mută în mod legal dintr-un stat membru în altul și dobândește o nouă reședință obișnuită în acesta, competența le revine autorităților din statul membru al noii reședințe obișnuite. ⇐

2. Alineatul (1) se aplică sub rezerva dispozițiilor articolelor ~~9~~ 8, ~~10~~ 9 și ~~12~~ 10.

Articolul ~~9~~ 8

Mentținerea competenței ~~fostei reședințe obișnuite a copilului~~ ☒ în ceea ce privește dreptul de vizită ☒

1. În cazul în care copilul se mută în mod legal dintr-un stat membru în altul și dobândește o nouă reședință obișnuită, ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autoritățile ☒ din statul membru al fostei reședințe obișnuite a copilului își păstrează competența, ~~prin derogare de la articolul 8,~~ pe o perioadă de trei luni de la mutare, ~~pentru de a modificarea unei~~ hotărârei privind dreptul de vizită pronunțată în acest stat membru înainte de mutarea copilului, în cazul în care ~~titularul~~ ☒ persoana căreia i s-a acordat ☒ dreptului de vizită în temeiul hotărârii ~~privind dreptul de vizită~~ continuă să locuiască în mod obișnuit în statul membru al fostei reședințe obișnuite a copilului.

2. Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care titularul dreptului de vizită menționat la alineatul (1) a acceptat competența ~~instanțelor judecătorești~~ ☒ autorităților ☒ din statul membru în care copilul are noua sa reședință obișnuită prin participarea la o procedură în fața acestor ~~instanțe~~ ☒ autorități ☒ fără a le contesta competența.

Articolul ~~10~~ 9

Competența ~~judecătorească~~ în cazuri de răpire a copilului

În caz de deplasare sau de reținere ilicită a unui copil, ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autoritățile ☒ din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sale sau a reținerii sale ilicite rămân competente până în momentul în care copilul dobândește o reședință obișnuită într-un alt stat membru și până când:

(a) orice persoană, instituție sau alt organism căreia/căruia i-a fost încredințat copilul consimte la deplasarea sau reținerea acestuia

sau

(b) copilul a locuit în acest alt stat membru o perioadă de cel puțin un an după ce persoana, instituția sau orice alt organism căreia/căruia i s-a încredințat copilul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștința de locul în care se afla copilul, până când copilul s-a integrat în noul său mediu și până când a fost îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) în termen de un an de când cel căruia i s-a încredințat copilul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de locul în care se afla copilul, nu s-a depus ~~nici~~ onicio cerere de înapoiere la autoritățile competente ale statului membru în care copilul a fost deplasat sau reținut;

(ii) s-a ~~fos~~ retrasă o cerere de înapoiere înaintată de cel căruia i s-a încredințat copilul și nu s-a depus ~~nici~~ onicio nouă cerere în termenul stabilit la punctul (i);

↓ nou

(iii) s-a refuzat o cerere de înapoiere înaintată de cel căruia i s-a încredințat copilul din alte motive decât articolul 13 din Convenția de la Haga din 1980.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

~~(iii)~~ iv) o cauză soluționată de o instanță judecătorească din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sale sau a reținerii sale ilicite a fost închisă în conformitate cu articolul ~~11~~ alineatul (7) 26 alineatul (3) al doilea paragraf;

~~(iv)~~ v) o hotărâre de încredințare care nu ~~implică~~ dispune înapoierea copilului a fost pronunțată de ~~instanța judecătorească~~ ☒ autoritățile ☒ din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite.

Articolul ~~12~~ 10

~~Prorogare de competență~~ ☒ Alegerea instanței judecătorești pentru procedurile accesorii și pentru cele autonome ☒

1. Instanțele judecătorești din statul membru care exercită competența în temeiul articolului 3 cu privire la o cerere de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei sunt competente în orice chestiune privind ~~răspunderea~~ autoritatea părintească în legătură cu această cerere atunci când ☒ sunt îndeplinite următoarele condiții: ☒

(a) cel puțin unul dintre soți exercită ~~răspunderea~~ autoritatea părintească față de copil și

(b) competența ~~instanțelor~~ a fost acceptată expres sau în orice alt mod neechivoc de către soți și de către titularii ~~răspunderii~~ autorității părintești, ☒ cel târziu ☒ la data sesizării instanței judecătorești ☒ sau, atunci când legislația statului membru respectiv prevede acest lucru, în cursul procedurii respective ☒ , iar

☒ (c) competența ☒ ~~aceasta~~ este în interesul superior al copilului.

2. Competența acordată la alineatul (1) încetează de îndată ce

(a) hotărârea ~~de admitere sau de respingere a cererii~~ ☒ privind cererea ☒ de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei dobândește autoritate de lucru judecat; ☒ sau ☒

(b) ☒ o hotărâre ☒ într-o ~~cazul în care o~~ procedură privind ~~răspunderea~~ autoritatea părintească ☒ dobândește autoritate de lucru judecat, în cazurile în care procedura respectivă ☒ este pe rolul unei instanțe la data ☒ la care hotărârea ☒ prevăzută

menționată la litera (a), ~~de îndată ce hotărârea privind răspunderea părintească~~ dobândește autoritate de lucru judecat; ☒ sau ☐

(c) ~~în cazurile procedurile prevăzute menționate la literele (a) și (b), de îndată ce procedura~~ au încetat dintr-un alt motiv.

3. Instanțele judecătorești dintr-un stat membru sunt competente, ~~de asemenea, în materie de răspundere autoritate părintească în alte proceduri decât cele menționate la alineatul (1)~~ atunci când ☒ sunt îndeplinite următoarele condiții: ☐

(a) copilul are o legătură strânsă cu acest stat membru, în special datorită faptului că unul dintre titularii ~~răspunderii autorității~~ părintești își are reședința obișnuită aici sau copilul este resortisant al acestui stat membru și

(b) competența ~~instanțelor~~ a fost acceptată în mod expres sau în orice alt mod neechivoc de către toate părțile la procedură ⇒ cel târziu ⇐ la data sesizării instanței judecătorești ⇒ sau, atunci când legislația statului membru respectiv prevede acest lucru, în cursul procedurii respective ⇐ , iar

☒ (c) competența ☐ ~~aceasta~~ este în interesul superior al copilului.

↓ nou

4. Competența conferită la alineatul (3) încetează de îndată ce procedura a condus la o hotărâre cu autoritate de lucru judecat.

5. În cazul în care toate părțile la procedura privind autoritatea părintească acceptă competența menționată la alineatul (1) sau (3) în cursul procedurii, instanța judecătorească ia act de acordul părților, în conformitate cu legislația statului membru al instanței judecătorești.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

46. În cazul în care copilul are își are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat terț, care nu este parte contractantă la Convenția de la Haga din 19 octombrie 1996 ~~privind asupra competenței, dreptul legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării în materia privind răspunderea părintească și a măsurilor de protecție a copiilor~~ ☒ („Convenția de la Haga din 1996”) ☐ , competența bazată pe prezentul articol se consideră a fi în interesul copilului, în special atunci când o procedură se dovedește a fi imposibilă în respectivul stat terț.

Articolul ~~13~~ 11

Competență bazată pe prezența copilului

1. Atunci când reședința obișnuită a copilului nu poate fi stabilită și competența nu poate fi stabilită pe baza articolului ~~12~~ 10, instanțele judecătorești sunt competente ☒ autoritățile ☐ din statul membru în care este prezent copilul sunt competente.

2. Alineatul (1) se aplică, de asemenea, copiilor refugiați, precum și copiilor care, ca urmare a tulburărilor majore din țările lor, sunt deplasați internațional.

Articolul ~~20~~ 12

Măsuri provizorii, inclusiv ~~și~~ asigurătorii

1. În caz de urgență, ~~dispozițiile prezentului regulament nu împiedică instanțele judecătorești~~ ~~☒~~ autoritățile ~~☒~~ dintr-un stat membru ~~⇒ în care se află copilul sau bunurile sale au~~ competența de a lua ~~☐~~ ~~să ia~~ măsuri provizorii, inclusiv ~~sau~~ asigurătorii, cu privire la ~~persoanele~~ ~~☐~~ ~~⇒ copilul~~ ~~☐~~ sau ~~bunurile~~ ~~☐~~ bunurile respective ~~☐~~ ~~prezente în acest stat,~~ prevăzute de dreptul acestui stat membru, chiar dacă, în temeiul prezentului regulament, o instanță dintr-un alt stat membru este competentă pentru soluționarea cauzei pe fond.

↓ nou

În măsura în care protejarea interesului superior al copilului impune acest lucru, autoritatea care a luat măsurile asigurătorii informează autoritatea din statul membru competentă în temeiul prezentului regulament pentru soluționarea cauzei pe fond, fie în mod direct, fie prin autoritatea centrală desemnată în temeiul articolului 60.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

2. Măsurile luate în conformitate cu alineatul (1) încetează să producă efecte ~~atunci când~~ ~~☒~~ de îndată ce ~~☒ instanța~~ ~~☒~~ autoritatea ~~☒~~ din statul membru competentă în temeiul prezentului regulament pentru soluționarea cauzei pe fond a luat măsurile pe care le consideră corespunzătoare.

Articolul ~~14~~ 13

Competențe reziduale

Atunci când ~~nici o~~ ~~instanță judecătorească~~ ~~☒~~ autoritate ~~☒~~ dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor ~~8-13~~ 7-11, competența este reglementată, în fiecare stat membru, de dreptul statului ~~☒~~ membru ~~☒~~ respectiv.

Articolul ~~15~~ 14

Trimiterea la o ~~instanță~~ ~~☒~~ un stat membru ~~☒~~ mai bine plasată pentru a soluționa cauza

1. Cu titlu de excepție, ~~instanțele judecătorești~~ ~~☒~~ autoritățile ~~☒~~ dintr-un stat membru competente pentru a soluționa cauza pe fond pot, în cazul în care consideră că o ~~instanță~~ ~~☒~~ autoritate ~~☒~~ dintr-un alt stat membru cu care copilul are o legătură specială este mai bine plasată pentru a soluționa cauza sau o parte specifică a acesteia și atunci când acest lucru servește interesului superior al copilului:

(a) să suspende procedura sau respectiva parte a acesteia și să invite părțile să depună o cerere la ~~instanța judecătorească~~ ~~☒~~ autoritatea competentă ~~☒~~ din acest alt stat membru în conformitate cu alineatul (4) sau

(b) să solicite ~~instanței judecătorești~~ ~~☒~~ autorității competente ~~☒~~ din alt stat membru să-și exercite competența în conformitate cu alineatul (5).

2. Alineatul (1) se aplică:

(a) la cererea uneia dintre părți sau

(b) la inițiativa instanței judecătorești ☒ autorității ☒ sau

(c) la solicitarea instanței judecătorești ☒ unei autorități ☒ dintr-un alt stat membru cu care copilul are o legătură specială, în conformitate cu alineatul (3).

~~Cu toate acestea, trimiterea se poate efectua~~ efectuată la inițiativa instanței ☒ autorității ☒ sau la solicitarea instanței ☒ unei autorități ☒ dintr-un alt stat membru, ~~numai dacă este~~ trebuie acceptată de cel puțin una dintre părți.

3. În sensul alineatului (1), se consideră că un copil are o legătură specială cu un stat membru în cazul în care:

(a) după sesizarea instanței judecătorești ☒ autorității ☒ menționate la alineatul (1), copilul și-a dobândit reședința obișnuită în acest stat membru sau

(b) copilul a avut reședința obișnuită în acest stat membru sau

(c) copilul este resortisant al acestui stat membru sau

(d) unul dintre titularii ~~responsabilității~~ autorității părintești își are reședința obișnuită în acest stat membru sau

(e) litigiul se referă la măsurile de protecție a copilului privind administrarea, conservarea sau dispoziția cu privire la bunurile deținute de copil, bunuri care se află pe teritoriul acestui stat membru.

4. ~~Instanța judecătorească~~ ☒ Autoritatea ☒ din statul membru competentă pentru a soluționa cauza pe fond acordă un termen în care ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autoritățile ☒ din celălalt stat membru trebuie să fie sesizate în conformitate cu alineatul (1).

În cazul în care ~~instanțele~~ ☒ autoritățile ☒ nu sunt sesizate în acest termen, ☒ autoritatea ☒ ~~instanța~~ sesizată continuă să-și exercite competența în conformitate cu articolele ~~8-14~~ 7-11 și cu articolul 13.

5. ~~Instanțele judecătorești~~ ☒ Autoritățile ☒ din acest alt stat membru pot, în cazul în care este în interesul superior al copilului, din cauza circumstanțelor specifice ale cauzei, să se declare competente într-un termen de șase săptămâni de la ☒ primirea solicitării ☒ ~~data sesizării acestora~~ pe baza alineatului (1) litera (a) sau (b). În acest caz, prima ~~instanță~~ ☒ autoritate ☒ sesizată își declină competența. În caz contrar, prima ~~instanță~~ ☒ autoritate ☒ sesizată continuă să-și exercite competența în conformitate cu articolele ~~8-14~~ 7-11 și cu articolul 13.

6. ~~Instanțele judecătorești~~ ☒ Autoritățile ☒ cooperează, în sensul prezentului articol, fie direct, sau prin intermediul autorităților centrale desemnate în conformitate cu articolul ~~53~~ 60, $\Rightarrow$ fie prin Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială $\Leftarrow$.

SECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul ~~16~~ 15

Sesizarea unei instanțe judecătorești

1. O instanță judecătorească se consideră sesizată:

(a) la data depunerii la instanță a actului de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau a unui act echivalent, cu condiția ca reclamantul să nu fi neglijat în continuare să

ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie notificat sau comunicat pârâtului sau

(b) în cazul în care actul trebuie notificat sau comunicat înainte de a fi depus la instanță, la data primirii acestuia de către autoritatea responsabilă pentru notificare sau comunicare, cu condiția ca reclamantul să nu fi neglijat în continuare să ia măsurile pe care era obligat să le ia pentru ca actul să fie depus la instanță.

↓ nou

Articolul 16

Chestiuni invocate pe cale accesorie

În cazul în care rezultatul procedurii inițiate în fața unei autorități dintr-un stat membru depinde de soluționarea unei chestiuni invocate pe cale accesorie care intră sub incidența prezentului regulament, autoritatea respectivă poate soluționa chestiunea în cauză.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul 17

Verificarea competenței

~~Instanța judecătorească~~ ☒ Autoritatea ☒ dintr-un stat membru sesizată cu o cauză pentru care nu este competentă în temeiul prezentului regulament și pentru care, în temeiul prezentului regulament, este competentă o ~~instanță~~ ☒ autoritate ☒ dintr-un alt stat membru, se declară, din oficiu, incompetentă.

Articolul 18

Verificarea admisibilității

1. Atunci când pârâtul, care își are reședința obișnuită într-un alt stat decât statul membru în care ~~s-a introdus acțiunea~~ ☒ s-a inițiat procedura ☒ , nu se prezintă, instanța judecătorească competentă este obligată să suspende procedura atâta timp cât nu se stabilește că acest pârât a fost pus în situația de a primi actul de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau un act echivalent în timp util pentru a-și asigura apărarea sau că s-au luat toate măsurile necesare în acest scop .

2. Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. ~~1348/2000~~ 1393/2007 se aplică în locul ~~dispozițiilor~~ alineatului (1) din prezentul articol în cazul în care actul de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau un act echivalent a trebuit transmis dintr-un stat membru în altul în conformitate cu regulamentul menționat anterior.

3. În cazul în care ~~dispozițiile~~ Regulamentului (CE) nr. ~~1348/2000~~ 1393/2007 nu se aplică, articolul 15 din Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială se aplică în cazul în care actul de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau un act echivalent a trebuit să fie transmis în străinătate în temeiul respectivei convenții.

Articolul 19

Litispendență și acțiuni conexe

1. În cazul în care se introduc cereri de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei între aceleași părți în fața unor instanțe judecătorești ☒ autorități ☒ din state membre diferite, instanța ☒ autoritatea ☒ sesizată în al doilea rând suspendă din oficiu procedura până când se stabilește competența primei instanțe ☒ autorități ☒ sesizate.

2. În cazul în care se introduc acțiuni proceduri referitoare la răspunderea autoritatea părintească privind un copil, având același obiect și aceeași cauză, se introduce în fața instanțelor judecătorești ☒ autorităților ☒ din state membre diferite, instanța ☒ autoritatea ☒ sesizată în al doilea rând suspendă din oficiu procedura până când se stabilește competența primei instanțe ☒ autorități ☒ sesizate.

3. În cazul în care se stabilește competența primei instanțe ☒ autorități ☒ sesizate, instanța ☒ autoritatea ☒ sesizată în al doilea rând își declină competența în favoarea acesteia ☒ respectivei autorități ☒.

În acest caz, partea care a introdus acțiunea la instanța sesizată ☒ inițiat procedura în fața autorității sesizate ☒ în al doilea rând poate intenta ☒ iniția ☒ respectiva acțiune ☒ procedură ☒ la prima instanță sesizată ☒ în fața primei autorități sesizate ☒.

↓ nou

Articolul 20

Dreptul copilului de a-și exprima părerea

Atunci când își exercită competența în temeiul secțiunii 2 din prezentul capitol, autoritățile din statele membre se asigură că unui copil care este capabil de a-și forma o părere proprie i se oferă posibilitatea reală și efectivă de a-și exprima liber respectiva părere în cursul procedurii.

Autoritatea acordă importanța cuvenită părerii copilului în funcție de vârsta și maturitatea acestuia și își consemnează considerațiile în hotărâre.

↓ 2201/2003 (adaptat)

CAPITOLUL III

☒ RĂPIREA UNUI COPIL ☒

Articolul ~~11~~ 21

Înapoierea copilului ☒ în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ☒

~~1.~~ În cazul în care o persoană, instituție sau orice alt organism căruia/căreia i s-a încredințat copilul care ☒ consideră că a avut loc o încălcare adusă încredințării ☒ solicită autorităților competente ☒ instanței judecătorești ☒ dintr-un stat membru să pronunțe o hotărâre judecătorească pe baza Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (~~denumită în continuare~~ „Convenția de la Haga din 1980”) în vederea obținerii înapoierii ☒ prin care să dispună înapoierea ☒ copilului care a fost deplasat sau reținut ilicit într-un alt stat membru decât statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înainte de deplasarea sau de reținerea sa ilicită, se aplică ~~alincatele (2)-(8)~~ articolele 22-26.

↓ nou

Articolul 22

Concentrarea competențelor locale

Statele membre asigură concentrarea competențelor privind cererile legate de înapoierea unui copil menționate la articolul 21 la un număr limitat de instanțe. Fiecare stat membru comunică aceste instanțe Comisiei în conformitate cu articolul 81.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 23

⊠ Proceduri urgente și mediere ⊠

31. O instanță sesizată cu o cerere de înapoiere a unui copil ⊠, astfel cum ~~se menționează~~ este menționată la articolul 21, ⊠ ~~prevăzută la alineatul (1)~~ acționează cu celeritate în cadrul procedurii privind cererea, utilizând procedurile urgente prevăzute de dreptul intern.

Fără a aduce atingere primului paragraf, ~~instanța judecătorească~~ ⇒ fiecare grad de jurisdicție ⇨ pronunță hotărârea, ~~cu excepția cazului în care aceasta se dovedește imposibilă din cauza unor împrejurări excepționale~~, în cel mult șase săptămâni de la ~~sesizarea sa depunerea cererii~~ ⇒ sau a căii de atac ⇨ ⊠, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil din cauza unor împrejurări excepționale ⊠.

↓ nou

2. Instanța judecătorească determină, cât de repede posibil în cadrul procedurii, dacă părțile doresc să recurgă la mediere pentru a ajunge, în interesul superior al copilului, la o soluție de comun acord, dacă acest demers nu întârzie procedura în mod nejustificat.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul 24

⊠ Ascultarea copilului în procedurile de înapoiere efectuate în temeiul Convenției de la Haga din 1980 ⊠

2. La aplicarea articolelor 12 și 13 din Convenția de la Haga din 1980, ⊠ instanța judecătorească ⊠ se asigură ⊠ că copilului i se oferă ⊠ posibilitatea ⊠ de a-și exprima părerea în conformitate cu articolul 20 din prezentul regulament ⊠ ~~de ascultare a copilului în cadrul procedurii, cu excepția cazului în care aceasta este necorespunzătoare în conformitate cu vârsta sau gradul său de maturitate.~~

Articolul 25

⊠ Procedura de înapoiere a unui copil ⊠

41. O instanță judecătorească nu poate refuza înapoierea copilului în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Convenția de la Haga din 1980 în cazul în care se stabilește că s-au luat măsuri corespunzătoare pentru a asigura protecția copilului după înapoierea sa.

↓ nou

În acest scop, instanța

- (a) cooperează cu autoritățile competente din statul membru în care copilul își avea reședința imediat înaintea deplasării sale sau a reținerii sale ilicite fie direct, cu sprijinul autorităților centrale, fie prin Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială și
- (b) ia măsuri provizorii, inclusiv asigurătorii, în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament, dacă este cazul.

↓ 2201/2003 (adaptat)

52. O instanță judecătorească nu poate refuza înapoierea copilului ☒ doar ☒ în cazul în care persoana care a solicitat înapoierea copilului nu a avut posibilitatea să fie ascultată.

↓ nou

3. Instanța judecătorească poate declara hotărârea prin care se dispune înapoierea copilului ca fiind o hotărâre executorie cu titlu provizoriu, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac, chiar dacă dreptul intern nu prevede acest caracter executoriu cu titlu provizoriu.
4. Împotriva hotărârii prin care se dispune înapoierea copilului sau prin care se refuză înapoierea copilului se poate introduce o singură cale de atac.
5. Articolul 32 alineatul (4) se aplică în mod corespunzător executării hotărârii de înapoiere pronunțate în temeiul Convenției de la Haga din 1980.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul 26

☒ Refuzul înapoierii copilului ☒ în temeiul Convenției de la Haga din 1980

↓ nou

1. În hotărârea prin care se refuză înapoierea copilului, instanța judecătorească precizează articolul sau articolele din Convenția de la Haga din 1980 pe care se bazează refuzul.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

62. ☒ În cazul în care o hotărâre prin care se refuză ☒ ~~în cazul în care o instanță judecătorească a pronunțat o hotărâre de neînapoiere~~ ☒ înapoierea copilului s-a bazat pe cel puțin unul dintre motivele menționate la ☒ în temeiul articolului 13 din Convenția de la Haga din 1980, instanța judecătorească ~~trebuie să transmită~~ ☒ transmite ☒ de îndată, fie direct, fie prin intermediul autorității sale centrale, ⇒ fie prin Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială, ⇨ o copie a hotărârii judecătorești de neînapoiere ☒ respectivei hotărâri ☒ și a ☒ celorlalte ☒ documentele relevante, în special un proces-verbal al ședințelor, către instanțele competente sau către autoritățile centrale din statul membru în

care copilul își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sale sau reținerii sale ilicite, ~~în conformitate cu dreptul intern.~~

⇒ Hotărârea este însoțită de o traducere, în conformitate cu articolul 69, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru respectiv sau în orice altă limbă acceptată în mod expres de statul membru. ⇐ ~~Instanța trebuie să primească~~ ☒ toate ☒ documentele ~~menționate~~ ☒ se transmit instanței judecătorești competente ☒ în termen de o lună de la data hotărârii ☒ prin care se refuză înapoierea copilului ☒ ~~de înapoiere.~~

73. Cu excepția cazului în care instanțele judecătorești din statul membru în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înainte de deplasarea sa sau de reținerea sa ilicită au fost deja sesizate de una dintre părți, instanța judecătorească ~~sau autoritatea centrală~~ care primește informația menționată ☒ documentele menționate ☒ la alineatul ~~(6)~~ (2) ~~trebuie să o notifice~~ ☒ notifică aceste informații ☒ părților și ~~să le invite~~ ☒ părțile ☒ să prezinte observații instanței judecătorești, în conformitate cu dreptul intern, în termen de trei luni de la data notificării, pentru ca instanța judecătorească să examineze problema încredințării copilului.

Fără a aduce atingere normelor în materie de competență prevăzute de prezentul regulament, instanța judecătorească închide cauza în cazul în care nu a primit ~~nici onicio~~ observație în termenul prevăzut.

84. ~~Fără a aduce atingere unei hotărâri de înapoiere~~ ⇐ În cazul în care instanța judecătorească menționată la alineatul (3) primește observații în termenul prevăzut sau în cazul în care procedurile privind încredințarea copilului sunt deja în derulare în respectivul stat membru, instanța judecătorească examinează chestiunea încredințării copilului luând în considerare interesul superior al copilului, precum și motivele și probele aflate la baza hotărârii prin care se refuză înapoierea acestuia ⇐ pronunțate în conformitate cu articolul 13 din Convenția de la Haga din 1980.

~~Orice hotărâre ulterioară~~ ☒ privind chestiunea încredințării copilului care este pronunțată în procedura menționată la primul paragraf și ☒ prin care se dispune înapoierea copilului, ~~pronunțată de o instanță competentă în temeiul prezentului regulament,~~ este executorie ☒ în toate celelalte state membre ☒ în conformitate cu ~~capitolul III secțiunea 4,~~ în vederea asigurării înapoierii copilului ☒ , indiferent de hotărârea anterioară prin care se refuza înapoierea copilului în temeiul articolului 13 din Convenția de la Haga din 1980 ☒ .

CAPITOLUL ~~III~~ IV

RECUNOAȘTERE ȘI EXECUTARE

SECȚIUNEA 1

RECUNOAȘTERE

Articolul ~~24~~ 27

Recunoașterea unei hotărâri ~~judecătorești~~

- Hotărârile ~~judecătorești~~ pronunțate într-un stat membru se recunosc în celelalte state membre fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură.
- În special și fără a aduce atingere alineatului (3), nu este necesară ~~nici onicio~~ procedură pentru actualizarea actelor de stare civilă ale unui stat membru pe baza unei hotărâri pronunțate în alt stat membru în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a

3. ~~Fără a aduce atingere secțiunii 4 din prezentul capitol, Orice parte interesată poate solicita, în conformitate cu procedurile prevăzute de secțiunea 2 din prezentul capitol, pronunțarea unei hotărâri ☒ prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii menționate la articolele 37 și 38 ☒ de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii hotărârii.~~
⇒ Secțiunea 3 subsecțiunea 2 din prezentul capitol se aplică în consecință. ⇐

4. În cazul în care recunoașterea unei hotărâri ~~judecătorești~~ se invocă întâmplător pe cale accesorie în fața unei ☒ autorități ☒ instanțe ~~judecătorești~~ dintr-un stat membru, aceasta poate pronunța o hotărâre în acest sens.

Autoritatea poate solicita părții furnizarea unei traduceri a hotărârii în locul traducerii conținutului relevant al certificatului doar dacă nu poate să continue procedura în lipsa traducerii respective.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul ~~27~~ 29

Suspendarea procedurii

~~1. Instanța judecătorească dintr-un stat membru sesizată cu o cerere de recunoaștere a unei~~
~~☒~~ Autoritatea în fața căreia se invocă o ~~☒~~ hotărâre judecătorești pronunțată într-un alt stat membru poate suspenda procedura ~~☒~~, total sau partial, în următoarele cazuri: ~~☒~~

~~(a) în cazul în care aceasta face obiectul unei căi de atac ordinare~~ ☒ hotărârea ☒ ☒ este contestată în statul membru de origine; ☒

↓ nou

(b) s-a transmis o cerere de pronunțare a unei hotărâri prin care să se constate absența motivelor de refuz al recunoașterii menționate la articolele 37 și 38 sau de pronunțare a unei hotărâri de refuz al recunoașterii în temeiul unuia dintre motivele respective ori

(c) în cazul unei hotărâri privind autoritatea părintească, procedurile de modificare a hotărârii sau de pronunțare a unei noi hotărâri cu același obiect sunt în derulare în statul membru care are competența de a soluționa cauza pe fond în temeiul prezentului regulament.

↓ 2201/2003 (adaptat)

~~2. Instanța judecătorească dintr-un stat membru sesizată cu o cerere de recunoaștere a unei hotărâri judecătorești pronunțate în Irlanda sau în Regatul Unit și a cărei executare este suspendată în statul membru de origine din cauza exercitării unei căi de atac poate suspenda procedura~~

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

SECȚIUNEA 2

~~CERERE DE ÎNCUVINȚARE A EXECUTĂRII~~ ⇒ EXECUTARE ⇐

Articolul ~~28~~ 30

Hotărâri judecătorești executorii

1. Hotărârile judecătorești pronunțate într-un stat membru ~~cu privire la exercitarea~~
~~răspunderii părintești~~ ☒ în materie de autoritate părintească ☒ față de un copil, care sunt executorii în acel stat și care au fost notificate sau comunicate, se execută ☒, sunt executorii ☒ într-un alt stat membru ☒ celelalte state membre ☒ după ce s-a încuviințat executarea la cererea oricărei părți interesate ⇒ fără să fie necesară încuviințarea executării ⇐

~~2. Cu toate acestea, în Regatul Unit, aceste hotărâri judecătorești se execută în Anglia și în Țara Galilor, în Scoția sau în Irlanda de Nord numai după ce au fost înregistrate în vederea executării, la cererea oricărei părți interesate, în acea parte a Regatului Unit, după caz.~~

~~2. Chiar dacă dreptul intern nu prevede caracterul executoriu de drept~~ ☒ În scopul executării într-un alt stat membru ☒ al unei hotărâri judecătorești de acordare a dreptului de vizită, instanța judecătorească de origine poate declara hotărârea executorie ☒ cu titlu provizoriu ☒ , fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac ☒ , chiar dacă dreptul intern nu prevede acest caracter executoriu cu titlu provizoriu ☒ .

Articolul ~~30~~ 31

Procedură

1. Procedura ~~privind de depunerea cererii~~ ☒ executare a hotărârilor pronunțate într-un alt stat membru ☒ este reglementată ⇨ , în măsura în care nu este reglementată de prezentul regulament, ⇨ de dreptul statului membru ~~în care are loc de executarea.~~ ⇨ Fără a aduce atingere articolului 40, o hotărâre pronunțată într-un stat membru care este executorie în statul membru de executare se execută în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în statul membru de executare. ⇨

↓ nou

2. Partea care solicită executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru de executare.

Partea respectivă are obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru de executare doar în cazul în care existența unui astfel de reprezentant este obligatorie, indiferent de cetățenia sau domiciliul părților.

↓ 2201/2003

~~2. Reclamantul trebuie să își aleagă domiciliul în raza teritorială a instanței judecătorești sesizate. Cu toate acestea, dacă dreptul statului membru în care are loc executarea nu prevede alegerea domiciliului, reclamantul desemnează un împuternicit *ad litem*.~~

~~3. Documentele menționate la articolele 37 și 39 se anexează cererii.~~

↓ nou

Articolul 32

Instanțele judecătorești competente și procedura de executare

1. Aplicarea executării se solicită instanței judecătorești competente în materie de executare în temeiul dreptului intern al statului membru de executare. Fiecare stat membru comunică această instanță Comisiei în conformitate cu articolul 81.

2. Instanța judecătorească ia toate măsurile necesare pentru a asigura executarea hotărârii, inclusiv următoarele măsuri:

(a) dispune aplicarea măsurilor concrete de executare;

(b) adaptează hotărârea în conformitate cu articolul 33, dacă este necesar;

(c) transmite instrucțiuni executorului judecătoresc.

3. În această etapă nu se pot examina motivele refuzului recunoașterii sau al executării, cu excepția cazului în care se înregistrează o cerere de refuz al recunoașterii sau al executării în temeiul articolului 39 sau al articolului 41.

4. În cazul în care hotărârea nu s-a executat în termen de șase săptămâni din momentul în care s-a inițiat procedura de executare, instanța judecătorească din statul membru de executare informează autoritatea centrală solicitantă din statul membru de origine sau solicitantul, în cazul în care procedura a fost inițiată fără sprijinul autorității centrale, cu privire la acest fapt și la motivele neexecutării.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul ~~48~~ 33

~~Modalități practice de exercitare a dreptului de vizită~~ ☒ Adaptarea hotărârii ☒

↓ nou

1. Atunci când este nevoie, instanțele din statul membru de executare pot specifica detaliile necesare pentru executare și pot efectua orice adaptări necesare pentru executarea hotărârii, cu condiția respectării elementelor esențiale ale respectivei hotărâri.

↓ 2201/2003 (adaptat)

~~1.~~ ☒ Mai precis, ☒ instanțele judecătorești din statul membru de executare pot hotărî modalitățile practice pentru a organiza exercitarea dreptului de vizită, în cazul în care modalitățile necesare nu au fost prevăzute sau nu au fost ~~suficient~~ prevăzute suficient în hotărârea pronunțată de ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autoritățile ☒ din statul membru competente pentru soluționarea cauzei pe fond ~~și cu condiția să fie respectate elementele esențiale din hotărârea menționată.~~

2. Modalitățile practice hotărâte în conformitate cu ~~alinatul (1)~~ al doilea paragraf își încetează aplicabilitatea în executarea hotărârii ulterioare pronunțate de către instanțele judecătorești din statul membru competente pentru soluționarea cauzei pe fond.

↓ nou

2. În cazul în care o hotărâre conține o măsură sau un ordin care nu este recunoscut în dreptul statului membru de executare, instanțele din statul membru respectiv adaptează măsura sau ordinul în vederea alinierii, pe cât posibil, la o măsură sau la un ordin recunoscut în dreptul statului membru în cauză care are efecte echivalente și care urmărește obiective și interese similare.

Adaptarea respectivă nu poate produce efecte care să le depășească pe cele prevăzute de dreptul statului membru de origine.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~45~~ 34

Documente ☒ care trebuie furnizate împreună cu cererea de executare ☒

1. ~~O parte~~ care solicită executarea ☒ într-un stat membru a ☒ unei hotărâri judecătorești ☒ pronunțate într-un alt stat membru ☒ ~~trebuie să~~ ☒ furnizează următoarele documente ☒ prezintă:

o copie a ~~acesteia~~ ☒ hotărârii ☒ care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale și

(b) certificatul ☒ corespunzător, ☒ ~~menționat la articolul 41 alineatul (1) sau la articolul 42 alineatul (1)~~ ⇒ eliberat în temeiul articolului 53, care să ateste că hotărârea este executorie și să conțină partea relevantă a hotărârii care precizează ce obligație trebuie executată ⇐ .

~~2. În sensul prezentului articol,~~

~~certificatul menționat la articolul 41 alineatul (1) este însoțit de traducerea punctului 12 privind modalitățile de exercitare a dreptului de vizită;~~

~~certificatul menționat la articolul 42 alineatul (1) este însoțit de traducerea punctului 14 privind tipurile de măsuri luate în vederea asigurării înapoierii copilului.~~

~~Traducerea se efectuează în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru de executare sau în orice altă limbă pe care acesta din urmă a indicat că o acceptă. Traducerea se certifică de către o persoană autorizată în acest scop în unul dintre statele membre.~~

↓ nou

2. Instanța judecătorească poate, atunci când este necesar, să îi ceară solicitantului să furnizeze, în conformitate cu articolul 69, o traducere sau o transcriere a conținutului relevant al certificatului care precizează ce obligație trebuie executată.

3. Instanța judecătorească poate să îi ceară solicitantului să furnizeze o traducere a hotărârii doar în cazul în care procedura nu poate continua în lipsa traducerii respective.

Articolul 35

Notificarea sau comunicarea certificatului și a hotărârii

1. În cazul în care se solicită executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru, certificatul emis conform articolului 53 se notifică sau se comunică persoanei împotriva căreia se solicită executarea înainte de prima măsură de executare. Certificatul este însoțit de hotărâre, dacă aceasta nu a fost deja notificată sau comunicată persoanei respective.

2. În cazul în care persoana împotriva căreia se solicită executarea își are reședința obișnuită în alt stat membru decât statul membru de origine, persoana respectivă poate solicita o traducere a hotărârii pentru a contesta executarea, dacă hotărârea nu este scrisă sau nu este însoțită de o traducere în una dintre următoarele limbi:

(a) o limbă pe care persoana respectivă o înțelege sau

(b) limba oficială a statului membru în care persoana își are reședința obișnuită sau, în cazul în care în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, limba oficială sau una dintre limbile oficiale din locul în care persoana își are reședința obișnuită.

În cazul în care se solicită o traducere a hotărârii în temeiul primului paragraf, nu se pot lua alte măsuri de executare decât măsurile asigurătorii până când persoanei împotriva căreia se solicită executarea nu i-a fost furnizată traducerea.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care hotărârea i-a fost deja notificată sau comunicată persoanei împotriva căreia se solicită executarea în una dintre limbile menționate la primul paragraf.

3. Prezentul articol nu se aplică executării măsurilor provizorii, inclusiv asigurătorii.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

Articolul 36

⊠ Suspendarea procedurii de executare ⊠

⊠ 1. Fără a aduce atingere articolului 40, instanța judecătorească din statul membru de executare poate, la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea, să suspende procedura de executare ⊠ ⇒ în cazul în care caracterul executoriu al hotărârii este suspendat în statul membru de origine. ⇐

↓ nou

2. La cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea, instanța judecătorească din statul membru de executare poate suspenda procedura de executare în cazul în care, din cauza unor circumstanțe temporare, cum ar fi o boală gravă a copilului, executarea ar pune în grav pericol interesul superior al copilului. Executarea se reia de îndată ce obstacolul nu mai există.

↓ 2201/2003 (adaptat)

SECȚIUNEA 3

⊠ REFUZUL RECUNOAȘTERII ȘI AL EXECUTĂRII ⊠

SUBSECȚIUNEA 1

⊠ REFUZUL RECUNOAȘTERII ⊠

Articolul 22 37

Motive de refuz al recunoașterii hotărârilor judecătorești pronunțate în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei ⊠ în materie matrimonială ⊠

⊠ ~~hotărâre judecătorească~~ ⊠ La cererea oricărei părți interesate, recunoașterea unei hotărâri ⊠ pronunțate în materie de divorț, de separare de drept sau de anulare a căsătoriei ~~nu se recunoaște~~ ⊠ se refuză ⊠ :

(a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice a statului membru în care se solicită aceasta; ⊠ sau ⊠

(b) în cazul în care actul de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util părâtului care nu s-a prezentat, ~~și~~ astfel încât acesta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că părâtul a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc; ⊠ sau ⊠

(c) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată într-o acțiune procedură între aceleași părți în statul membru în care se solicită aceasta sau

(d) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț într-o cauză procedură între aceleași părți, din moment ce această primă hotărâre îndeplinește condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru în care se solicită aceasta.

Articolul ~~22~~ 38

Motive de refuz al recunoașterii hotărârilor ~~judecătorești~~ în materia răspunderii autorității părintești

☒ 1. La cererea oricărei părți interesate, recunoașterea unei hotărâri ☒ ~~O hotărâre judecătorească~~ pronunțată în materia răspunderii autorității părintești ~~nu este recunoscută~~ ☒ se refuză ☒ :

(a) în cazul în care recunoașterea contravine în mod evident ordinii publice din statul membru în care se solicită recunoașterea aceasta, luând în considerare interesul superior al copilului; ☒ sau ☒

~~(b) în cazul în care, cu excepția procedurilor urgente, aceasta a fost pronunțată fără a i da copilului posibilitatea de a fi ascultat, încălcându-se astfel normele fundamentale de procedură din statul membru în care se solicită aceasta;~~

~~(e)~~ (b) în cazul în care actul de sesizare a instanței instituire a procedurii sau un act echivalent nu a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat, și astfel încât aceasta să își poată pregăti apărarea, cu excepția cazului în care se constată că respectiva persoană a acceptat hotărârea într-un mod neechivoc; ☒ sau ☒

~~(d)~~ (c) la solicitarea oricărei persoane care susține că hotărârea se opune exercitării răspunderii autorității sale părintești, în cazul în care hotărârea a fost pronunțată fără ca această persoană să fi avut posibilitatea de a fi ascultată; ☒ sau ☒

~~(e)~~ (d) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii autorității părintești în statul membru în care se solicită recunoașterea; ☒ sau ☒

~~(f)~~ (e) în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii autorității părintești într-un alt stat membru sau în statul terț în care copilul își are reședința obișnuită, din moment ce hotărârea ulterioară îndeplinește condițiile necesare recunoașterii sale în statul membru solicitat;

~~sau~~

~~(g) în cazul în care nu a fost respectată procedura prevăzută la articolul 56;~~

☒ 2. Motivele de refuz menționate la alineatul (1) literele (a)-(c) nu pot fi invocate împotriva unei hotărâri care acordă dreptul de vizită sau care prevede dispune înapoierea copilului în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) al doilea paragraf. ☒

Articolul 39

Procedura de refuz al recunoașterii

Unei cereri de refuz al recunoașterii i se aplică în mod corespunzător procedurile prevăzute la articolele 41-47 și, după caz, în secțiunile 4 și 6 și în capitolul VI.

Subsecțiunea 2

Refuzul executării

Articolul 40

Motive de refuz al executării hotărârilor în materia autorității părintești

1. Executarea unei hotărâri se refuză, la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea, în cazul în care se constată existența unuia dintre motivele de refuz al recunoașterii menționate la articolul 38 alineatul (1).

Cu toate acestea, motivele de refuz al recunoașterii menționate la articolul 38 alineatul (1) literele (a)-(c) nu pot fi invocate împotriva unei hotărâri care acordă dreptul de vizită sau care dispune înapoierea copilului în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) al doilea paragraf.

2. Executarea unei hotărâri poate fi refuzată, la cererea persoanei împotriva căreia se solicită executarea, în cazul în care, în virtutea unei modificări de circumstanțe survenite după pronunțarea hotărârii, executarea ar contraveni în mod evident ordinii publice din statul membru de executare, din cauza existenței unuia dintre următoarele motive:

- (a) copilul, ajuns la vârsta și la maturitatea necesară, se opune acum într-o asemenea măsură executării, încât aceasta ar fi în mod vădit incompatibilă cu interesul superior al copilului;
- (b) alte circumstanțe au evoluat într-o asemenea măsură de la pronunțarea hotărârii, încât executarea ar fi în mod vădit incompatibilă cu interesul superior al copilului.

3. În cazurile menționate la alineatul (2) litera (a), înainte de a refuza executarea, autoritățile competente din statul membru de executare iau măsurile necesare pentru a obține cooperarea copilului și a asigura executarea în conformitate cu interesul superior al copilului.

4. Nu se pot invoca alte motive de refuz al executării decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul ~~29~~ 41

Competența teritorială a instanțelor judecătorești

1. Cererea de ~~neuviințare a executării~~ ⇒ refuz al executării ⇐ se prezintă instanței judecătorești ~~indicate în lista comunicată~~ ☒ care deține competența în materie de executare în temeiul dreptului intern al statului membru de executare și care a fost comunicată ☒ Comisiei ~~de către fiecare stat membru~~ în conformitate cu articolul ~~68~~ 81.

2. Competența teritorială se stabilește în funcție de reședința obișnuită a persoanei împotriva căreia se solicită executarea sau în funcție de reședința obișnuită a oricărui copil vizat de cerere.

În cazul în care reședințele menționate la primul paragraf nu se află în statul membru de executare, competența teritorială se stabilește în funcție de locul de executare.

Articolul 42

Procedura de refuz al executării

1. Procedura de refuz al executării, în măsura în care nu este reglementată de prezentul regulament, este reglementată de dreptul statului membru de executare.

2. Solicitantul furnizează instanței judecătorești o copie a hotărârii și, dacă este necesar, o traducere a hotărârii în conformitate cu articolul 69 sau o transcriere a acesteia.

Instanța judecătorească poate să se dispenseze de prezentarea documentelor menționate la primul paragraf în cazul în care le deține deja sau în cazul în care nu consideră rezonabilă furnizarea acestora de către solicitant.

În cazul în care nu consideră rezonabilă furnizarea documentelor de către solicitant, instanța judecătorească poate cere celeilalte părți să le furnizeze.

3. Partea care solicită refuzul executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea o adresă poștală în statul membru de executare.

Partea respectivă are obligația de a avea un reprezentant autorizat în statul membru de executare doar în cazul în care existența unui astfel de reprezentant este obligatorie, indiferent de cetățenia sau domiciliul părților.

Articolul ~~31~~ 43

Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească

~~1.~~ Instanța judecătorească sesizată prin cerere pronunță o hotărâre ⇒ privind refuzul executării ⇐ în termen scurt, ~~fără ca persoana împotriva căreia se solicită executarea sau copilul să poată, în această fază a procedurii, să prezinte observații.~~

~~2. Cererea poate fi respinsă numai pentru unul dintre motivele prevăzute la articolele 22, 23 și 24.~~

~~3. În nici un caz, hotărârea judecătorească nu poate face obiectul unei revizuri pe fond.~~

~~Articolul 32~~

Comunicarea hotărârii

~~Hotărârea pronunțată privind cererea este adusă de îndată la cunoștința reclamantului, prin grija grefierului, în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul statului membru de executare.~~

~~Articolul 33 44~~

Căi de atac

1. Oricare dintre părți poate exercita o cale de atac împotriva hotărârii privind cererea de ~~încuviințare a executării~~ ⇒ refuz al executării ⇐ .

2. ~~Ațiunea~~ Calea de atac se introduce la instanța judecătorească ~~indicată în lista comunicată~~ ☒ care deține competența, în temeiul dreptului intern, de a soluționa căile de atac împotriva hotărârilor menționate la articolul 40 și care a fost comunicată ☒ Comisiei de către fiecare stat membru în conformitate cu articolul ~~68~~ 81.

~~3. Ațiunea se soluționează în conformitate cu normele ce reglementează procedura contradictorie.~~

~~4. În cazul în care ațiunea este introdusă de persoana care a solicitat încuviințarea executării, partea împotriva căreia se solicită executarea este citată să se prezinte în fața instanței sesizate cu respectiva cale de atac. În cazul în care nu se prezintă, se aplică dispozițiile articolului 18.~~

~~5. Ațiunea împotriva încuviințării executării trebuie introdusă în termen de o lună de la comunicare. În cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea își are reședința obișnuită într-un alt stat membru decât cel în care s-a încuviințat executarea, termenul este de două luni și se calculează de la data comunicării persoanei sau la domiciliul acesteia. Prezentul termen nu poate fi prelungit din cauza distanței.~~

~~Articolul 34 45~~

~~Instanțe judecătorești care soluționează căile~~ ☒ **Căi** ☒ **de atac** ☒ **ulterioare** ☒ **și căi**
de atac ☒ **instanțe competente** ☒

Hotărârea ~~judecătorească~~ pronunțată în urma exercitării unei căi de atac poate fi supusă numai ⇒ unei instanțe și ⇐ unei căi de atac ~~menționate în lista comunicată~~ ☒ dintre cele comunicate ☒ Comisiei de fiecare stat membru în conformitate cu articolul ~~68~~ 81.

~~Articolul 35 46~~

Suspendarea procedurii

1. Instanța judecătorească sesizată ☒ cu o cerere de refuz al executării sau ☒ printr-o cale de atac formulată în temeiul articolului ~~33~~ 44 sau al articolului ~~34~~ 45 poate, la cererea părții împotriva căreia se solicită executarea, să suspende procedura ☒ pe baza unuia dintre următoarele motive: ☒

~~în cazul în care (a) hotărârea face obiectul unei căi de atac ordinare, în statul membru de origine;~~

~~sau în cazul în care (b) termenul de intentare a acesteia nu a expirat;~~

↓ nou

(c) în cazul unei hotărâri în materia autorității părintești, în statul membru care are competența de a soluționa cauza pe fond în temeiul prezentului regulament se află în derulare proceduri de modificare a hotărârii sau de pronunțare a unei noi hotărâri cu același obiect.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

~~În acest din urmă caz,~~ ☒ În cazul în care ☒ instanța judecătorească ☒ suspendă procedura din motivul menționat la litera (b), aceasta ☒ poate acorda un termen pentru intentarea respectivei căi de atac.

2. În cazul în care hotărârea judecătorească a fost pronunțată în Irlanda ⇒ , în Cipru ⇐ sau în Regatul Unit, orice cale de atac prevăzută în statul membru de origine se consideră ca o cale ordinară de atac ordinară în sensul aplicării alineatului (1) litera (a).

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul ~~36~~ 47

Executare parțială

~~1. În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre cu privire la mai multe capete de cerere și executarea nu poate fi încheiată ☒ se refuză ☒ pentru toate ☒ unele dintre acestea ☒ , instanța judecătorească încheiează executarea ☒ este totuși posibilă ☒ pentru unul sau mai multe dintre acestea ☒ acele părți din hotărâre care nu sunt vizate de refuz ☒ .~~

~~2. Reclamantul poate cere o executare parțială.~~

SECȚIUNEA ~~3~~ 4

DISPOZIȚII COMUNE ~~SECȚIUNILOR 1 și 2~~

↓ nou

Articolul 48

Măsurile provizorii, inclusiv asigurătorii

Dispozițiile prezentului capitol aplicabile hotărârilor se aplică și măsurilor provizorii, inclusiv asigurătorii, pe care le dispune o autoritate ce deține competența în temeiul capitolului II.

Dispozițiile respective nu se aplică măsurilor provizorii, inclusiv asigurătorii, pe care le dispune o autoritate atunci când pârâtul nu este chemat să se prezinte în fața instanței judecătorești.

Articolul 49

Hotărârile privind înapoierea pronunțate în temeiul Convenției de la Haga din 1980

Dispozițiile prezentului capitol privind hotărârile în materia autorității părintești, cu excepția articolului 35 și a articolului 38 alineatul (2), se aplică în cazul hotărârilor pronunțate într-un stat membru prin care se dispune înapoierea unui copil într-un alt stat membru în temeiul Convenției de la Haga din 1980 care trebuie executate într-un alt stat membru decât statul membru în care au fost pronunțate.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~24~~ 50

Interzicerea controlului competenței instanței judecătorești ☒ autorității ☒ de origine

Competența instanței judecătorești ☒ autorității ☒ din statul membru de origine nu poate fi controlată. Criteriul ordinii publice menționat la articolul ~~22~~ 37 litera (a) și la articolul ~~23~~ 38 litera (a) nu se poate aplica normelor de competență menționate la articolele 3-14.

Articolul ~~25~~ 51

Diferențe între ~~dreptul~~ legislațiile aplicabile

Recunoașterea unei hotărâri judecătorești ☒ în materie matrimonială ☒ nu poate fi refuzată pe motiv că ~~dreptul~~ legislația statului membru în care se solicită aceasta nu permite divorțul, separarea de drept sau anularea căsătoriei pe baza unor fapte identice.

Articolul ~~26~~ 52

Interzicerea revizuirii pe fond

În ~~nici un~~ niciun caz, o hotărâre judecătorească ☒ pronunțată în alt stat membru ☒ nu poate face obiectul unei revizuiri pe fond.

Articolul 38

Lipsa unor documente

~~1. În lipsa prezentării documentelor menționate la articolul 37 alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2), instanța judecătorească poate acorda un termen pentru prezentarea lor sau poate accepta documente echivalente sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, poate să renunțe la prezentarea lor.~~

~~2. La solicitarea instanței judecătorești, se prezintă o traducere a documentelor. Traducerea este certificată de o persoană autorizată în acest sens într-unul dintre statele membre.~~

Articolul ~~39~~ 53

Certificatul privind hotărârile judecătorești în materie matrimonială și certificatul privind hotărârile judecătorești în materia ~~răspunderii~~ autorității părintești

~~1. Instanța judecătorească sau a~~ Autoritatea competentă din statul membru de origine ☒ care a pronunțat o hotărâre în materie matrimonială ☒ eliberează, la cererea oricărei părți interesate, un certificat utilizând formularul ~~al cărui model este prezentat~~ prevăzut în anexa I

~~(hotărâri judecătorești în materie matrimonială) sau în anexa II (hotărâri judecătorești în materia răspunderii părintești).~~

☒ 2. Judecătorul care a pronunțat o hotărâre în materia autorității părintești eliberează un certificat utilizând formularul prevăzut în anexa II. În cazul în care hotărârea respectivă se referă la o situație care are caracter transfrontalier în momentul pronunțării hotărârii, judecătorul eliberează certificatul *ex officio* în momentul în care hotărârea devine executorie, chiar dacă acest lucru este doar provizoriu. În cazul în care situația nu dobândește caracter transfrontalier decât ulterior, certificatul se eliberează la solicitarea uneia dintre părți. ☒

SECȚIUNEA 4

~~FORȚA EXECUTORIE A ANUMITOR HOTĂRĂRI JUDECĂTOREȘTI PRIVIND DREPTUL DE VIZITĂ ȘI A ANUMITOR HOTĂRĂRI JUDECĂTOREȘTI PRIN CARE SE DISPUNE ÎNAPOIEREA COPILULUI~~

Articolul 40

Domeniu de aplicare

~~1. Prezenta secțiune se aplică:~~

~~(a) dreptului de vizită~~

~~și~~

~~(b) înapoierii copilului ca urmare a unei hotărâri judecătorești prin care se dispune înapoierea copilului menționată la articolul 11 alineatul (8).~~

~~2. Dispozițiile din prezenta secțiune nu îl împiedică pe un titular al răspunderii părintești să solicite recunoașterea și executarea unei hotărâri, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol.~~

Articolul 41

Dreptul de vizită

~~1. Dreptul de vizită menționat la articolul 40 alineatul (1) litera (a), acordat printr-o hotărâre judecătorească executorie pronunțată într-un stat membru, este recunoscut și are forță executorie într-un alt stat membru fără să fie necesară încheierea executării și fără să fie posibil să se opună recunoașterii acesteia în cazul în care hotărârea a fost certificată în statul membru de origine în conformitate cu alineatul (2).~~

~~Chiar dacă dreptul intern nu prevede caracterul executoriu de drept al unei hotărâri judecătorești de acordare a dreptului de vizită, instanța de origine poate declara hotărârea executorie, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac.~~

☒ 3. Certificatul se completează în limba hotărârii. ☒ ⇒ Dacă este cazul, acesta conține și informațiile relevante privind cheltuielile de judecată recuperabile și calcularea dobânzii. ⇐

~~24. Instanța judecătorească Judecătorul ☒ sau autoritatea din statul membru ☒ de origine nu eliberează certificatul ☒ certificatele ☒ menționate la alineatele (1) și (2), utilizând formularul al cărui model este prevăzut în anexa III (certificat privind dreptul de vizită), decât în cazul în care:~~

☒ (a) toate părțile interesate au avut posibilitatea de a fi ascultate; și ☒

~~(a)~~ în caz de procedură în lipsă:

(i) actul de ~~sesizare a instanței~~ inițiere a procedurii sau un act echivalent a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat, ~~și~~ astfel încât această persoană să își poată pregăti apărarea sau;

(ii) ☒ se stabilește că persoana care nu s-a prezentat a acceptat hotărârea în mod neechivoc, chiar dacă documentul ☒ în cazul în care i-a fost notificat sau comunicat fără respectarea acestor condiții, se stabilește totuși că aceasta a acceptat hotărârea în mod neechivoc; ☒ condițiilor menționate la punctul (i). ☒

~~(b) toate părțile interesate au avut posibilitatea de a fi ascultate;~~

~~și~~

~~(e)~~ ☒ 5. Fără a aduce atingere alineatului (4), judecătorul care a pronunțat hotărârea în materia autorității părintești eliberează certificatul menționat la alineatul (2) doar în cazul în care și ☒ copilul a avut posibilitatea ☒ reală și efectivă ☒ de ☒ a-și exprima părerea în conformitate cu articolul 20 ☒ a fi ascultat, cu excepția cazului în care ascultarea sa a fost considerată necorespunzătoare în conformitate cu vârsta sau gradul său de maturitate.

~~Certificatul se completează în limba hotărârii judecătorești.~~

~~3. În cazul în care dreptul de vizită privește o situație care are un caracter transfrontalier înă de la pronunțarea hotărârii, certificatul se eliberează din oficiu atunci când hotărârea devine executorie, inclusiv vremelnică. În cazul în care situația nu dobândește caracter transfrontalier decât ulterior, certificatul se eliberează la solicitarea uneia dintre părți.~~

~~Articolul 42~~

Înapoierea copilului

~~1. Înapoierea copilului prevăzută la articolul 40 alineatul (1) litera (b), care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească executorie pronunțată într-un stat membru este recunoscută și executorie într-un alt stat membru fără să fie necesară încheierea executării și fără să fie posibil să se opună recunoașterii sale în cazul în care hotărârea a fost certificată în statul membru de origine în conformitate cu alineatul (2).~~

~~Chiar dacă dreptul intern nu prevede caracterul executoriu de drept al unei hotărâri prin care se dispune înapoierea copilului, instanța de origine poate declara hotărârea executorie, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac.~~

~~26. ☒ Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5), ☒ Instanța judecătorească judecătorul de origine care a pronunțat hotărârea ☒ privind încredințarea ☒ menționată la articolul 40 26 alineatul (1) (4) litera (b) al doilea paragraf nu eliberează certificatul menționat la alineatul (1) (2) decât în cazul în care:~~

~~(a) copilul a avut posibilitatea de a fi ascultat, cu excepția cazului în care aceasta a fost considerată necorespunzătoare în conformitate cu vârsta sau gradul său de maturitate;~~

~~(b) părțile au avut posibilitatea de a fi ascultate și~~

~~(e) instanța judecătorească pronunțat hotărârea ținând seama de motivele și mijloacele de probă care au stat la baza hotărârii ☒ anterioare ☒ pronunțate ☒ într-un alt stat membru ☒ în conformitate cu articolul 13 din Convenția de la Haga din 1980.~~

În cazul în care instanța judecătorească sau orice altă autoritate ia măsuri în vederea asigurării protecției copilului după înapoierea sa în statul membru în care își are reședința obișnuită, certificatul precizează modul de aplicare a acestor măsuri.

~~Instanța judecătorească de origine eliberează din proprie inițiativă certificatul menționat anterior, utilizând formularul al cărui model este prevăzut în anexa IV (certificat privind înapoierea copilului).~~

~~Certificatul se completează în limba hotărârii judecătorești.~~

~~Articolul 44~~

~~Efecte ale certificatului~~

~~7. Certificatul nu-și produce efectele decât în limitele caracterului executoriu al hotărârii judecătorești.~~

~~Articolul 43 54~~

~~Acțiunea în r~~Rectificarea ☒ și retragerea ☒ certificatului

↓ nou

1. Autoritatea de origine rectifică certificatul, la cerere, în cazul în care, din cauza unei greșeli materiale, există o discrepanță între conținutul hotărârii și cel al certificatului.

2. Autoritatea de origine retrage certificatul, la cerere, în cazul în care este evident că acesta a fost acordat în mod necuvenit, având în vedere cerințele prevăzute în prezentul regulament.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

~~13. În cazul oricărui ☒ procedurilor de ☒ rectificare și de retragere ☒ a certificatului se aplică dreptul statului membru de origine.~~

~~24. Eliberarea unui certificat în temeiul articolului 41 alineatul (1) sau al articolului 42 alineatul (1) nu este supusă nici unei inițiative căi de atac.~~

SECȚIUNEA 5

ACTE AUTENTICE ȘI ACORDURI

~~Articolul 46 55~~

☒ Acte autentice și acorduri ☒

Actele autentice primite și executorii într-un stat membru, precum și acordurile ~~între~~ părți, executorii în statul membru de origine, ~~sunt se~~ recunoscute și ~~considerate executorii~~ ⇒ se execută ⇒ în aceleași condiții ca și hotărârile.

↓ nou

Articolul 56

Certificatul

1. Autoritatea competentă din statul membru de origine eliberează certificatul, la cererea oricărei părți interesate, utilizând formularul prevăzut în anexa III.

Certificatul conține un rezumat al obligației executorii înregistrate în actul autentic sau conținute în acordul dintre părți.

2. Certificatul se completează în limba actului autentic sau a acordului.

3. Articolul 54 se aplică în mod corespunzător rectificării și retragerii certificatului.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

SECȚIUNEA 6

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 47

Procedura de executare

~~1. Procedura de executare se stabilește prin dreptul statului membru în care are loc executarea.~~

~~2. Orice hotărâre pronunțată de instanța judecătorească din alt stat membru și declarată executorie în conformitate cu secțiunea 2 sau certificată în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) sau cu articolul 42 alineatul (1) se execută în statul membru de executare în aceleași condiții ca și în cazul în care aceasta ar fi fost pronunțată în acest stat membru.~~

~~În special, o hotărâre judecătorească certificată în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) sau cu articolul 42 alineatul (1) nu se poate executa în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre executorie pronunțată ulterior.~~

Articolul ~~49~~ 57

Costuri

~~Dispozițiile prezentului capitol, cu excepția celor prevăzute de secțiunea 4, se aplică, de asemenea, pentru stabilirea cuantumului cheltuielilor de judecată în cadrul procedurilor inițiate în temeiul prezentului regulament și pentru executarea oricărei hotărâri judecătorești privind astfel de cheltuieli.~~

Articolul ~~50~~ 58

Asistență judiciară

~~Reclamantul Solicitantul~~ care, în statul membru de origine, a beneficiat în tot sau în parte de asistență judiciară sau de o scutire de taxe și de cheltuieli beneficiază, în cadrul procedurii prevăzute la articolele ~~24~~ 27 alineatul (3), ~~28, 41, 42 și 48~~ și la articolele 32, 39, și 42 ,

de cea mai favorabilă asistență sau de cea mai mare scutire prevăzută de dreptul statului membru de executare.

Articolul ~~54~~ 59

Cauțiune sau garanție

~~Nici o~~ Nicio cauțiune, și ~~nici o~~ garanție, oricare ar fi denumirea, nu poate fi impusă părții care solicită executarea într-un stat membru a unei hotărâri judecătorești pronunțate într-un alt stat membru ~~din cauza~~ pe motiv că:

(a) ☒ partea este cetățean străin sau că nu își are ☒ lipsei reședinței obișnuite în statul membru de executare, solicitat sau

(b) ~~fie a calității sale de străin, fie, atunci când executarea se solicită în Regatul Unit sau în Irlanda, în absența „domiciliului” într-unul dintre aceste state membre.~~

CAPITOLUL ~~IV~~ V

COOPERARE ÎNTRE AUTORITĂȚILE CENTRALE ÎN MATERIA RĂSPUNDERII AUTORITĂȚII PĂRINTEȘTI

Articolul ~~53~~ 60

Desemnare

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități centrale însărcinate să-l asiste la aplicarea prezentului regulament ☒ în materia autorității părintești ☒ și precizează competențele teritoriale sau materiale ale fiecăreia. Atunci când un stat membru a desemnat mai multe autorități centrale, comunicările se adresează, în principiu, direct autorității centrale competente. În cazul în care o comunicare este adresată unei autorități centrale necompetente, aceasta este responsabilă de transmiterea comunicării către autoritatea centrală competentă și de informarea expeditorului cu privire la acest fapt.

↓ nou

Articolul 61

Resurse

Statele membre se asigură că autoritățile centrale dispun de resursele financiare și umane necesare care să le permită să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament.

↓ 2201/2003 (adaptat)

Articolul ~~54~~ 62

Atribuții generale ☒ ale autorităților centrale ☒

Autoritățile centrale comunică informații cu privire la dreptul intern și procedurile naționale și iau măsurile ☒ corespunzătoare ☒ pentru ameliorarea aplicării prezentului regulament și

consolidarea cooperării ~~acestora~~ lor. În acest scop, este utilizată Rețeaua Judiciară Europeană în materie civilă și comercială ~~creată prin Decizia nr. 2001/470/CE~~.

Articolul ~~55~~ 63

Cooperarea în cadrul ~~cauzelor~~ cazurilor specifice ~~legate de~~ ☒ ~~răspunderii~~ autoritatea părintească

1. Autoritățile centrale, la solicitarea unei autorități centrale a unui alt stat membru sau a titularului ~~răspunderii părintești~~ unei autorități, cooperează în ~~cauze~~ cazuri specifice pentru realizarea obiectivelor menționate în prezentul regulament. În acest scop, acestea iau, direct sau prin intermediul autorităților ~~publice~~ sau al altor organisme, toate măsurile necesare ~~în conformitate cu dreptul acestui stat membru în materie de protecție a datelor cu caracter personal~~, pentru:

↓ nou

(a) furnizarea de sprijin, la cererea autorității centrale dintr-un alt stat membru, pentru a determina locul în care se află un copil, atunci când este posibil ca acesta să fie prezent pe teritoriul statului membru solicitat și când determinarea locului în care acesta se află este necesară pentru soluționarea unei cereri în temeiul prezentului regulament.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

(~~a~~b) obținerea și schimbul de informații ⇒ în temeiul articolului 64; ⇐

~~(i) privind situația copilului;~~

~~(ii) privind orice procedură în curs sau~~

~~(iii) privind orice hotărâre pronunțată cu privire la copil;~~

(~~b~~c) furnizarea de informații și asistență titularilor ~~răspunderii~~ autorității părintești care solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri pe teritoriul acestora, în special în ceea ce privește dreptul de vizită și înapoierea copilului;

(~~e~~d) facilitarea comunicărilor între ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autorități ☒, în special pentru aplicarea ~~articolului 11 alineatele (6) și (7) și a articolului 1514~~, ⇒ a articolului 25 alineatul (1) litera (a), ⇐ a articolului 26 alineatul (2) și a articolului 26 alineatul (4) al doilea paragraf;

(~~d~~e) furnizarea oricărei informații și a oricărui sprijin utile pentru aplicarea de către ~~instanțele judecătorești~~ ☒ autorități ☒ a articolului ~~56~~ 65; ⇐

(~~e~~f) facilitarea încheierii de acorduri între titularii ~~răspunderii~~ autorității părintești recurgând la mediere sau la alte mijloace și facilitarea în acest scop a cooperării transfrontaliere ☒ și ☒

↓ nou

(g) garantarea completării în termen de șase săptămâni, atunci când inițiază o procedură sau facilitează inițierea unei proceduri cu scopul înapoierii unui copil în temeiul Convenției de la Haga din 1980, a dosarului pregătit în vederea acestei proceduri.

2. Cererile în temeiul alineatului (1) literele (c) și (f) pot fi formulate, de asemenea, de titularii autorității părintești.

3. Autoritățile centrale transmit, în propriul stat membru, informațiile menționate la articolele 63 și 64 autorităților competente, inclusiv autorităților responsabile de notificarea sau comunicarea documentelor și de executarea unei hotărâri, după caz.

Orice autoritate căreia i-au fost transmise informații în temeiul articolelor 63 și 64 le poate utiliza în scopul aplicării prezentului regulament.

4. Notificarea persoanei vizate cu privire la transmiterea tuturor informațiilor sau a unei părți din informațiile colectate se efectuează în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitat.

În cazul în care există riscul ca notificarea să dăuneze soluționării eficace a cererii pentru care au fost transmise informațiile, în temeiul prezentului regulament, aceasta poate fi amânată până la soluționarea cererii.

Articolul 64

Cooperarea în materie de colectare și schimb de informații

1. La cererea motivată a autorității centrale sau a unei autorități dintr-un stat membru cu care copilul are legături strânse, autoritatea centrală a statului membru în care copilul își are reședința obișnuită și în care acesta se află poate, direct sau prin intermediul autorităților sau al altor organisme:

(a) să furnizeze un raport referitor la:

(i) situația copilului;

(ii) orice procedură în curs privind copilul sau

(iii) orice hotărâre pronunțată cu privire la copil;

(b) să solicite autorității competente din statul său membru să analizeze necesitatea de a lua măsuri pentru protecția persoanei sau a bunurilor copilului.

2. În cazul în care se are în vedere o hotărâre în materia autorității părintești, o autoritate dintr-un stat membru poate solicita, în cazul în care situația copilului impune acest lucru, oricărei alte autorități dintr-un alt stat membru care deține informații relevante pentru protecția copilului să îi comunice aceste informații.

3. O autoritate dintr-un stat membru poate solicita sprijinul autorităților dintr-un alt stat membru în vederea punerii în aplicare a hotărârilor în materia autorității părintești pronunțate în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește asigurarea exercitării efective a dreptului de vizită, precum și a dreptului de a menține legături directe și regulate cu copilul.

4. Solicitățile menționate la alineatele (1)-(3) și documentele atașate acestora sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau

în orice altă limbă pentru care statul membru solicitat și-a exprimat clar acceptul. Statele membre comunică acest accept Comisiei în conformitate cu articolul 81.

5. La cererea unei persoane care își are reședința într-un stat membru în care copilul nu își are reședința obișnuită și care dorește să obțină sau să mențină dreptul de a vizita copilul sau la cererea unei autorități centrale dintr-un alt stat membru, autoritățile din acel stat membru strâng informații sau probe și pot ajunge la o concluzie cu privire la măsura în care persoana respectivă întrunește condițiile necesare pentru a-și exercita dreptul de vizită și la condițiile în care ar trebui exercitat acest drept.

6. Informațiile solicitate se transmit autorității centrale sau autorității competente din statul membru solicitant în termen de cel mult două luni de la primirea cererii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza unor circumstanțe excepționale.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~56~~ 65

Plasarea copilului într-un alt stat membru

1. În cazul în care instanța judecătorească ☒ autoritatea ☒ competentă în temeiul articolelor ~~8-15~~ ☒ prezentului regulament ☒ preconizează plasarea copilului într-un centru de plasament sau într-o ~~sau~~ familie substitutivă și respectivă plasare va avea loc ~~în~~ într-un alt stat membru, aceasta ~~consultă în prealabil autoritatea centrală sau o altă~~ ☒ obține în prealabil aprobarea ☒ autorității competente ~~din acest din urmă~~ ☒ celălalt ☒ stat membru ~~în cazul în care intervenția unei autorități publice este prevăzută în acest stat membru pentru cazurile interne de plasare a copiilor.~~ ☒ În acest scop, autoritatea competentă transmite, prin intermediul autorității centrale din propriul stat membru, autorității centrale din statul membru în care urmează să fie plasat copilul o cerere de aprobare care include un raport privind copilul, împreună cu motivele plasării sau ale îngrijirii propuse. ☒

↓ nou

2. Cererea și documentele atașate acesteia menționate la alineatul (1) sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă pentru care statul membru solicitat și-a exprimat clar acceptul. Statele membre comunică acest accept Comisiei în conformitate cu articolul 81.

↓ 2201/2003 (adaptat)

~~23.~~ Hotărârea judecătorească privind plasarea prevăzută la alineatul (1) nu poate fi ~~luată~~ ☒ pronunțată ☒ în statul membru solicitant decât în cazul în care autoritatea competentă a statului membru solicitat a aprobat ~~acest~~ această plasare ~~ment~~.

↓ nou

4. Autoritatea centrală solicitată transmite autorității centrale solicitante hotărârea prin care se acordă sau se refuză aprobarea în termen de cel mult două luni de la primirea cererii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza unor circumstanțe excepționale.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

~~35.~~ Modalitățile de ~~consultare sau de~~ ☒ obținere a ☒ aprobării ~~menționate la alineatele (1) și (2)~~ sunt reglementate de dreptul intern al statului ☒ membru ☒ solicitat.

~~4. În cazul în care autoritatea competentă în temeiul articolelor 8-15 hotărăște plasarea copilului într-o familie substitutivă și această plasare va avea loc într-un alt stat membru, iar intervenția unei autorități publice nu este prevăzută în acest din urmă stat membru pentru cazurile interne de plasare a copiilor, aceasta notifică acest fapt autorității centrale sau unei autorități competente din respectivul stat membru.~~

Articolul ~~57~~ 66

Metoda de lucru

1. ~~Orice titular al răspunderii părintești poate adresa~~ ⇒ Cererile de asistență pot fi adresate ⇐ autorității centrale din statul membru în care ☒ solicitantul ☒ își are reședința obișnuită sau autorității centrale din statul membru în care copilul își are reședința obișnuită sau este prezent ~~o cerere de asistență în conformitate cu articolul 55~~. De regulă, cererea este însoțită de toate informațiile disponibile care îi pot facilita ~~executarea~~ ☒ soluționarea ☒ . În cazul în care cererea de asistență privește recunoașterea sau executarea unei hotărâri ~~judecătorești~~ ⇒ sau a unui act autentic ⇐ privind ~~răspunderea autoritatea părintească reglementată de domeniul de aplicare a ce intră sub incidența prezentului regulament, titularul răspunderii părintești~~ ⇒ solicitantul ⇐ este obligat să anexeze la aceasta certificatele corespunzătoare prevăzute la articolul ~~39, articolul 41 alineatul (1) sau la articolul 42 alineatul (1)~~ 53 ⇒ sau la articolul 56 ⇐ .

2. Statele membre adresează notificări Comisiei privind limba sau limbile oficiale ale instituțiilor din ~~Comunitate~~ ☒ Uniune, ☒ altele decât propria (propriile) limbă (limbi), în care se pot adresa comunicările autorităților centrale.

3. Asistența acordată de autoritățile centrale în temeiul ~~articolului 55~~ ☒ prezentului regulament ☒ este gratuită.

4. Fiecare autoritate centrală își suportă propriile cheltuieli.

Articolul ~~58~~ 67

Întruniri

1. Autoritățile centrale se întrunesc în mod regulat pentru a facilita aplicarea prezentului regulament.

2. Convocarea ~~acestor~~ întrunirilor ☒ autorităților centrale ☒ se efectuează în cadrul Retei judiciare europene în materie civilă și comercială, în conformitate cu Decizia 2001/470/CE ~~privind crearea unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială~~.

CAPITOLUL VI

⊠ DISPOZIȚII GENERALE ⊠

Articolul ~~52~~ 68

Legalizarea sau altă formalitate similară

~~Nici o~~ Nicio legalizare sau altă formalitate similară nu este necesară cu privire la documentele menționate la articolele ~~37, 38 și 45~~ ⇒ 26, ⇐ ~~28, 34,~~ ⇒ 42, 64 și 65 ⇐ sau, dacă este cazul, cu privire la ~~o procură~~ un document de numire a unui reprezentant ~~ad-litem~~ ⊠ în cadrul procedurii ⊠.

↓ nou

Articolul 69

Traduceri

1. Fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (2) litera (a), în cazul în care este necesară o traducere sau o transcriere în temeiul prezentului regulament, această traducere sau transcriere se efectuează în limba oficială a statului membru în cauză sau, atunci când statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale procedurii judiciare corespunzătoare locului în care se invocă hotărârea pronunțată într-un alt stat membru sau în care se introduce o cerere, conform legii statului membru respectiv.

2. Traducerile sau transcrierile conținutului relevant al certificatelor menționate la articolele 53 și 56 pot fi efectuate în orice altă limbă oficială sau în orice alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii pe care statul membru în cauză a comunicat, în conformitate cu articolul 81, că le poate accepta.

3. Instanțele judecătorești din statul membru de executare pot solicita o traducere a următorului conținut relevant:

- (a) într-un certificat care însoțește o hotărâre prin care se acordă dreptul de vizită, punctul 13.2 referitor la modalitățile de exercitare a dreptului de vizită;
- (b) într-un certificat care însoțește o hotărâre pronunțată în temeiul articolului 26 alineatul (4) al doilea paragraf care dispune înapoierea copilului, punctul 15 referitor la măsurile luate pentru a asigura protecția copilului după înapoierea acestuia în statul membru al reședinței obișnuite;
- (c) într-un certificat care însoțește orice altă hotărâre în materia autorității părintești, punctul 17, care precizează ce obligație trebuie executată.

4. Orice traducere necesară în scopul aplicării capitolului IV din prezentul regulament se efectuează de către o persoană autorizată în acest scop în unul dintre statele membre.

CAPITOLUL VII

⇒ ACTE DELEGATE ⇐

Articolul ~~69~~ 70

Modificarea anexelor

⇒ Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 71 cu privire la ~~Orice~~ modificarea adusă formularelor ale căror modele sunt prevăzute în anexele I, II = ~~IV~~ ⇒ și III ⇐ ~~se adoptă conform procedurii menționate la articolul 70 alineatul (2).~~

Articolul ~~70~~ 71

~~Comitet~~ ⊠ **Exercitarea delegării** ⊠

~~1. Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare „comitetul”).~~

~~2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE.~~

~~3. Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.~~

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

2. Se conferă Comisiei, pentru o perioadă de timp nedeterminată de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament], competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 70.

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 70 poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în cuprinsul său. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.

6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 70 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data la care actul i-a fost notificat sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

7. Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecțiuni formulate la adresa acestor acte sau la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

CAPITOLUL VIII

RELAȚII CU ALTE INSTRUMENTE

Articolul ~~59~~ 72

Relația Raportul cu alte instrumente

1. Fără a aduce atingere articolelor ~~60, 63, 64 și alineatului (2) din prezentul articol~~ 73, 74, ~~⇒ 75, 76, ⇐ 77 și 78~~, prezentul regulament înlocuiește, pentru statele membre, convențiile existente la data intrării în vigoare a ~~prezentului Regulamentului~~ ~~⊗~~ (CE) nr. 2201/2003 ~~⊗~~, care au fost încheiate între două sau mai multe state membre și care se referă la materiile reglementate de prezentul regulament.

~~2. Finlanda și Suedia au posibilitatea de a declara Convenția din 6 februarie 1931 între Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia conținând dispoziții de drept internațional privat privind căsătoria, adopția și încredințarea copiilor, precum și protocolul său final, ca aplicabile în tot sau în parte, în relațiile lor reciproce, în locul normelor din prezentul regulament. Aceste declarații se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene ca anexă la prezentul regulament. Statele membre menționate pot renunța la acestea, în tot sau în parte, în orice moment.~~

~~(b) Principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie între cetățenii Uniunii Europene se respectă.~~

~~(c) În orice acord care urmează să se încheie între statele membre menționate la litera (a), privind materiile reglementate de prezentul regulament, normele de competență se aliniază la cele prevăzute de prezentul regulament.~~

~~(d) Hotărârile judecătorești pronunțate într-unul dintre statele nordice care a făcut declarația menționată la litera (a) la o instanță competentă corespunzătoare uneia dintre cele prevăzute de capitolul II din prezentul regulament sunt recunoscute și executate în celelalte state membre în conformitate cu normele prevăzute de capitolul III din prezentul regulament.~~

3. Statele membre comunică Comisiei

~~(a) o copie a acordurilor și actelor cu putere de lege uniforme care le pun în aplicare menționate la alineatul (2) literele (a) și (c);~~

~~(b) orice denunțare sau modificare a acestor acorduri sau a acestor acte cu putere de lege uniforme.~~

Articolul ~~60~~ 73

Raporturile cu anumite convenții multilaterale

În relațiile dintre statele membre, prezentul regulament prevalează asupra următoarelor convenții în măsura în care acestea privesc materiile reglementate de prezentul regulament:

- (a) Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine și legea aplicabilă cu privire la protecția minorilor;
- (b) Convenția de la Luxemburg din 8 septembrie 1967 privind recunoașterea hotărârilor privind valabilitatea căsătoriilor;
- (c) Convenția de la Haga din 1 iunie 1970 privind recunoașterea divorțurilor și separărilor de drept;
- (d) Convenția Europeană din 20 mai 1980 privind recunoașterea și executarea hotărârilor privind încredințarea copiilor și restabilirea încredințării copiilor.

și

~~(e) Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.~~

↴ nou

Articolul 74

Raportul cu Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

În cazul în care un copil a fost deplasat ilicit sau este reținut ilicit într-un alt stat membru decât statul membru în care își avea reședința obișnuită imediat înaintea deplasării sau reținerii sale ilicite, se aplică dispozițiile Convenției de la Haga din 1980 în conformitate cu capitolul III din prezentul regulament.

↓ 2201/2003 (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~64~~ 75

~~Relații~~ **Raportul cu Convenția de la Haga din 19 octombrie 1996 privind asupra competenței, dreptul legii aplicabile, recunoașterea, executarea și cooperarea în materia privind răspunderea părintească și a măsurilor de protecție a copiilor**

1. În relațiile cu Convenția de la Haga din ~~19 octombrie 1996 privind competența, dreptul aplicabil, recunoașterea, executarea și cooperarea în materia răspunderii părintești și a măsurilor de protecție a copiilor~~, prezentul regulament se aplică:

- (a) ⇒ sub rezerva alineatului (2), ⇐ atunci când ~~respectivul~~ copilul își are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru;
- (b) în ceea ce privește recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate de instanța judecătorească ⊗ o autoritate ⊗ ~~competență~~ dintr-un stat membru pe teritoriul unui alt stat membru, chiar dacă respectivul copil își are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat ~~membru~~ care este parte contractantă la convenția menționată anterior ⇒ și în care prezentul regulament nu se aplică ⇐ .

2. Sub rezerva alineatului (1):

- (a) în cazul în care părțile au convenit asupra competenței unei autorități dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, se aplică articolul 10 din convenția menționată;
- (b) în ceea ce privește transferul competenței între o autoritate dintr-un stat membru și o autoritate dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, se aplică articolele 8 și 9 din convenția menționată;
- (c) în cazul în care, în fața unei autorități dintr-un stat care este parte la Convenția de la Haga din 1996 și în care prezentul regulament nu se aplică, este în derulare o procedură în materia autorității părintești în momentul în care în fața autorității din statul membru se inițiază o procedură legată de același copil și având același obiect și aceeași cauză, se aplică articolul 13 din convenția menționată.

3. La aplicarea capitolului III – legea aplicabilă a Convenției de la Haga din 1996 în procedurile inițiate în fața unei autorități dintr-un stat membru – trimiterea care figurează la articolul 15 alineatul (1) din convenția menționată la „dispozițiile capitolului II” din convenția menționată se citește ca „dispozițiile secțiunii 2 din capitolul 2” al prezentului regulament.

Articolul ~~62~~ 76

Întinderea efectelor

1. Acordurile și convențiile menționate la ~~articolul 59 alineatul (1) și la articolele 60 și 61 articolele 72-75~~ continuă să-și producă efectele în materiile nereglementate de prezentul regulament.
2. Convențiile menționate la ~~articolul 60 articolele 73, 74~~ ⇒ și 75 ⇐ , în special Convenția de la Haga din 1980 ⇒ și Convenția de la Haga din 1996 ⇐ , continuă să-și producă efectele între statele membre care sunt părți contractante la ~~acestea~~, în conformitate cu ~~articolul 60 articolele 73, 74~~ ⇒ și 75 ⇐ .

Articolul ~~63~~ 77

Tratatel~~e~~ încheiate cu Sfântul Scaun

1. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Tratatului internațional (concordat) încheiat între Sfântul Scaun și Portugalia, semnat la Vatican la 7 mai 1940.
2. Orice hotărâre privind nevalabilitatea unei căsătorii pronunțate în temeiul tratatului menționat la alineatul (1) ~~este se recunoșteaște~~ în statele membre în condițiile prevăzute ~~de~~ în capitolul ~~III~~ IV secțiunea 1.
3. Dispozițiile alineatelor (1) și (2) se aplică, de asemenea, următoarelor tratate internaționale (concordate) încheiate cu Sfântul Scaun:
 - (a) „Concordato lateranense” din 11 februarie 1929 dintre Italia și Sfântul Scaun, modificat prin acordul și protocolul adițional semnat la Roma la 18 februarie 1984;

(b) Acordul din 3 ianuarie 1979 dintre Sfântul Scaun și Spania privind problemele juridice;

↓ 2116/2004 articolul 1 alineatul (1)

(c) Acordul dintre Sfântul Scaun și Malta privind recunoașterea efectelor civile asupra căsătoriilor canonice și asupra hotărârilor autorităților și instanțelor ecleziastice cu privire la aceste căsătorii din 3 februarie 1993, inclusiv protocolul de aplicare din aceeași dată, cu cel de-al doilea protocol adițional din 6 ianuarie 1995.

↓ 2116/2004 articolul 1 alineatul (2)

4. În Italia, Malta sau Spania, recunoașterea hotărârilor prevăzute la alineatul (2) se poate supune aceluiași proceduri și aceluiași verificări ca ~~acele~~ aplicabile hotărârilor instanțelor ecleziastice pronunțate în conformitate cu tratatele internaționale încheiate cu Sfântul Scaun și menționate la alineatul (3).

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

5. Statele membre comunică Comisiei

(a) o copie a tratatelor menționate la alineatele (1) și (3);

(b) orice denunțare sau modificare a acestor tratate.

CAPITOLUL ~~VI~~ IX

DISPOZIȚII ~~TRANZITORII~~ ☒ FINALE ☒

Articolul ~~64~~ 78

☒ Dispoziții tranzitorii ☒

1. ~~Dispozițiile~~ ~~Prezentului~~ regulament se aplică numai acțiunilor judiciare intentate, actelor autentice ~~întocmite sau înregistrate în mod formal~~ ~~primite~~ și acordurilor ~~dintre părți~~ ⇒ aprobate sau ⇐ încheiate ☒ la sau ☒ după ☒ [☒ data ~~punerii sale în aplicare~~ ☒ prezentului regulament] ☒ în conformitate cu prevederile articolului 72.

↓ nou

2. Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 continuă să se aplice hotărârilor pronunțate în procedurile inițiate, actelor autentice întocmite sau înregistrate în mod formal și acordurilor aprobate sau încheiate înainte de [data aplicării prezentului regulament] care intră în domeniul de aplicare al regulamentului menționat.

~~2. Hotărârile judecătorești pronunțate după data punerii în aplicare a prezentului regulament ca urmare a unor acțiuni intentate înaintea acestei date, dar după data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, sunt recunoscute și executate în conformitate cu dispozițiile capitolului III din prezentul regulament, în cazul în care normele de competență~~

~~aplicate sunt conforme cu cele prevăzute fie de capitolul II din prezentul regulament sau din Regulamentul (CE) nr. 1347/2000, fie de o convenție care era în vigoare între statul membru de origine și statul membru solicitat atunci când s-a intentat acțiunea.~~

~~3. Hotărârile judecătorești pronunțate înainte de data punerii în aplicare a prezentului regulament ca urmare a unor acțiuni intentate după data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 sunt recunoscute și executate în conformitate cu dispozițiile capitolului III din prezentul regulament, cu condiția să se refere la divorț, separare de drept sau anulare a căsătoriei, sau răspunderea părintească față de copiii comuni pronunțată cu ocazia respectivelor acțiuni matrimoniale.~~

~~4. Hotărârile judecătorești pronunțate înainte de data punerii în aplicare a prezentului regulament, dar după data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, ca urmare a unor acțiuni intentate înaintea intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, sunt recunoscute și executate în conformitate cu dispozițiile capitolului III din prezentul regulament, cu condiția să se refere la divorț, separare de drept sau anulare a căsătoriei, ori la răspunderea părintească față de copiii comuni pronunțată cu ocazia respectivelor acțiuni matrimoniale, și normele de competență să fie conforme cu cele prevăzute fie de capitolul II din prezentul regulament sau din Regulamentul (CE) nr. 1347/2000, fie de o convenție care era în vigoare între statul membru de origine și statul membru solicitat atunci când s-a intentat acțiunea.~~

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul ~~65~~ 79

Revizuire ☒ Monitorizare și evaluare ☒

~~Până la 1 ianuarie 2012, iar după aceea la fiecare cinci ani~~ ⇒ Până la [10 ani de la data aplicării] ⇐ , Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, ~~pe baza informațiilor furnizate de către statele membre~~, un raport privind ~~punerea în aplicare~~ ☒ evaluarea *ex post* ☒ a prezentului regulament ☒ , bazat pe informațiile furnizate de statele membre ☒ . Raportul este însoțit, după caz, de o propunere ☒ legislativă ☒ ~~vizând adaptarea sa.~~

↓ nou

2. Statele membre colectează și pun la dispoziția Comisiei, la cerere, eventual prin intermediul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, informații referitoare mai ales la:

(a) numărul hotărârilor pronunțate în materie matrimonială sau în materia autorității părintești în care competența s-a bazat pe temeiul prevăzut în prezentul regulament;

- (b) în ceea ce privește cererile de executare introduse în temeiul articolului 32, numărul de cazuri în care executarea nu a avut loc în termen de șase săptămâni de la inițierea procedurii;
- (c) numărul cererilor de refuz al recunoașterii unei hotărâri introduse în temeiul articolului 39 și, dacă este posibilă inventarierea acestora, numărul cazurilor în care s-a dispus refuzul recunoașterii;
- (d) numărul cererilor de refuz al executării unei hotărâri introduse în temeiul articolului 41 și, dacă este posibilă inventarierea acestora, numărul cazurilor în care s-a dispus refuzul executării;
- (e) numărul căilor de atac introduse în temeiul articolului 44 și, respectiv, al articolului 45.

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~66~~ 80

State membre cu două sau mai multe sisteme de drept

În ceea ce privește un stat membru în care două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme privind ~~problemele~~ materiile reglementate de prezentul regulament se aplică în unități teritoriale diferite:

- (a) orice trimitere la reședința obișnuită în acest stat membru se referă la reședința obișnuită într-o unitate teritorială;
- (b) orice trimitere la cetățenie sau, în cazul Regatului Unit, la „domiciliu”, se referă la unitatea teritorială desemnată de dreptul statului ☒ membru ☒ respectiv;
- (c) orice trimitere la autoritatea unui stat membru se referă la autoritatea unității teritoriale respective din cadrul acestui stat ☒ membru ☒ ;
- (d) orice trimitere la normele statului membru solicitat se referă la normele unității teritoriale în care este invocată competența, recunoașterea sau executarea.

Articolul ~~67~~ 81

Informații ~~privind autoritățile centrale și limbile acceptate~~ ☒ care trebuie comunicate Comisiei ☒

1. Statele membre ~~notifică~~ comunică Comisiei, ~~în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament~~ ☒ următoarele informații ☒ :

- (a) denumirile, adresele și mijloacele de comunicare ale autorităților centrale desemnate în conformitate cu articolul ~~53~~ 60;
- (b) limbile acceptate pentru comunicările adresate autorităților centrale în conformitate cu articolul ~~57~~ 66 alineatul (2);
- ~~și~~
- (c) limbile acceptate pentru ~~certificatul privind dreptul de vizită în conformitate cu articolul 45 alineatul (2)~~ ☒ traducerile efectuate în temeiul articolului 26 alineatul (2) al doilea paragraf, al articolului 64 alineatul (4), al articolului 65 alineatul (2) și al articolului 69 alineatul (2); ☒

Articolul 68

~~Informații privind instanțele care soluționează căile de atac și căi de atac~~

- (d) ~~Statele membre comunică Comisiei listele cu instanțele judecătorești care soluționează căile de atac~~ ☒ menționate la ~~(1)~~ ☒ ☒ ⇒ articolul 16, articolul 32 alineatul (1), ~~(2)~~ ☒ ☒ articolul 41 alineatul (1), articolul 44 alineatul (2) și articolul 45; ~~(3)~~ ☒
- (e) ~~și căile de atac menționate la articolele 21, 29, 33 și 34 44 și 45, precum și modificările care li s-au adus.~~

↓ nou

2. Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate la alineatul (1) până la [trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament – OP este rugat să completeze data].

↓ 2201/2003 (adaptat)
⇒ nou

~~Comisia actualizează aceste informații și le pune la dispoziția publicului prin publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și prin orice alt mijloc corespunzător.~~

3. Statele membre comunică Comisiei orice modificare adusă ~~acestor~~ ☒ respectivelor ☒ informații.

4. Comisia pune ~~aceste informații~~ ☒ informațiile ☒ la dispoziția publicului ☒ prin mijloacele corespunzătoare, ☒ ⇒ inclusiv prin portalul european e-justiție ☒.

Articolul 71 82

Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1347/2000

1. ⇒ Sub rezerva articolului 78 alineatul (2), ☒ Regulamentul (CE) nr. ~~1347/2000~~ ☒ 2201/2003 ☒ se abrogă de la [data punerii în aplicare a prezentului regulament].
2. Trimiterile la ~~Regulamentul (CE) nr. 1347/2000~~ ☒ abrogat ☒ se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament ☒ și se citesc ☒ în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 72 83

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare ~~la 1 august 2004~~ ☒ în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ☒.

Prezentul regulament se aplică de la ~~1 martie 2005~~ ☒ [...], cu excepția articolelor ~~67, 68, 69 și 70~~ 70, 71 și 81, care se aplică de la ~~1 august 2004~~ ☒ data intrării în vigoare a prezentului regulament ☒.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu ~~Tratatul de instituire a Comunității Europene~~ ☒ tratatele ☒.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele

↓ 2201/2003 (adaptat)

ANEXA I

CERTIFICATUL PREVĂZUT LA ARTICOLUL ~~39~~ 53 PRIVIND HOTĂRĂRILE ÎN MATERIE MATRIMONIALĂ ~~49~~ 50

1. Statul membru de origine

- ☒ ☐ Belgia (BE) ☐ Bulgaria (BG) ☐ Republica Cehă (CZ) ☐ Germania (DE) ☐ Estonia (EE)
☐ Irlanda (IE) ☐ Grecia (EL) ☐ Spania (ES) ☐ Franța (FR) ☐ Croația (HR) ☐ Italia (IT)
☐ Cipru (CY) ☐ Letonia (LV) ☐ Lituania (LT) ☐ Luxemburg (LU) ☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT) ☐ Țările de Jos (NL) ☐ Austria (AT) ☐ Polonia (PL) ☐ Portugalia (PT)
☐ România (RO) ☐ Slovenia (SI) ☐ Slovacia (SK) ☐ Finlanda (FI) ☐ Suedia (SE)
☐ Regatul Unit (UK) ☒

2. ~~INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ SAU~~ ☒ AUTORITATEA ☒ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

2.1. Denumirea

2.2. Adresa

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică

~~3. CĂSĂTORIA~~

~~3.1. Soția~~

~~3.1.1. Numele și prenumele~~

~~3.1.2. Adresa~~

~~3.1.3. Țara și locul nașterii~~

~~3.1.4. Data nașterii~~

~~3.2. Soțul~~

~~3.2.1. Numele și prenumele~~

⁴⁹ ~~Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.~~

⁵⁰ Regulamentul (CE) nr. xxxx/20xx din xx xxxxr 20xx privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia autorității părintești și privind răpirea internațională de copii.

~~3.2.2. Adresa~~

~~3.2.3. Țara și locul nașterii~~

~~3.2.4. Data nașterii~~

~~3.3. Țara, locul (în cazul în care această informație este disponibilă) și data căsătoriei~~

~~3.3.1. Țara căsătoriei~~

~~3.3.2. Locul căsătoriei (în cazul în care această informație este disponibilă)~~

~~3.3.3. Data căsătoriei~~

~~4. INSTANȚA CARE A PRONUNȚAT HOTĂRÂREA~~

~~4.1. Denumirea instanței~~

~~4.2. Situația instanței~~

~~5. HOTĂRÂREA~~

~~5.1. Data~~

~~5.2. Numărul de referință~~

~~5.3. Tipul hotărârii~~

~~5.3.1. Divorț~~

~~5.3.2. Anulare a căsătoriei~~

~~5.3.3. Separare de drept~~

~~5.4. Hotărârea a fost pronunțată în lipsă?~~

~~5.4.1. Nu~~

~~5.4.2. Da⁵¹~~

~~6. Numele părților care au beneficiat de asistența judiciară~~

~~7. HOTĂRÂREA POATE FI SUPUSĂ CĂILOR DE ATAC ÎN CONFORMITATE CU LEGISLAȚIA
STATULUI MEMBRU DE ORIGINE?~~

~~7.1. Nu~~

~~7.2. Da~~

~~8. DATA LA CARE PRODUCE EFECTE JURIDICE ÎN STATUL MEMBRU ÎN CARE S-A PRONUNȚAT
HOTĂRÂREA~~

~~8.1. Divorț~~

~~8.2. Separare de drept~~

☒ 3. Autoritatea care a pronunțat hotărârea

3.1. Denumirea autorității

3.2. Situația autorității

⁵¹

~~Trebuie anexate documentele menționate la articolul 37 alineatul (2).~~

4. Hotărârea

- 4.1. Data
- 4.2. Numărul de referință
- 4.3. Tipul hotărârii
 - 4.3.1. Divorț
 - 4.3.2. Anulare a căsătoriei
 - 4.3.3. Separare de drept
- 4.4. Hotărârea a fost pronunțată în lipsă?
 - 4.4.1. Nu
 - 4.4.2. Da ☒

↓ nou

5. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în lipsă:

- 5.1. Actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat și astfel încât această persoană să își poată pregăti apărarea.

- 5.1.1. Da

- 5.1.2. Nu

- 5.2. Documentul a fost notificat sau comunicat persoanei care nu s-a prezentat, însă fără respectarea acestor condiții; cu toate acestea, se stabilește că persoana a acceptat hotărârea în mod neechivoc.

- 5.2.1. Da

- 5.2.2. Nu

↓ 2201/2003 (adaptat)

☒ 6. Căsătoria

- 6.1. Soția
 - 6.1.1. Numele și prenumele
 - 6.1.2. Adresa
 - 6.1.3. Țara și locul nașterii

- 6.1.4. Data nașterii
- 6.2. Soțul
 - 6.2.1. Numele și prenumele
 - 6.2.2. Adresa
 - 6.2.3. Țara și locul nașterii
 - 6.2.4. Data nașterii
- 6.3. Țara, locul (în cazul în care această informație este disponibilă) și data căsătoriei
 - 6.3.1. Țara căsătoriei
 - 6.3.2. Locul căsătoriei (în cazul în care această informație este disponibilă)
 - 6.3.3. Data căsătoriei
- 7. Numele părților care au beneficiat de asistență judiciară
- 8. Hotărârea poate fi supusă căilor de atac în conformitate cu legislația statului membru de origine?
 - 8.1. Nu
 - 8.2. Da
- 9. Data la care produce efecte juridice în statul membru în care s-a pronunțat hotărârea
 - 9.1. Divorț
 - 9.2. Separare de drept ☒

↓ nou

10. Cheltuieli⁵²:

10.1. Monedă:

☐ euro (EUR) ☐ leva bulgărească (BGN) ☐ kuna croată (HRK) ☐ coroană cehă (CZK)
☐ forint maghiar (HUF) ☐ zlot polonez (PLN) ☐ liră sterlină (GBP) ☐ leu românesc (RON) ☐ coroană suedeză (SEK) ☐ altă monedă [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

10.2. S-a dispus ca următoarea persoană (următoarele persoane) împotriva căreia (căroră) se solicită executarea să suporte cheltuielile:

10.2.1. Nume și prenume

⁵² Acest punct include și situațiile în care plata costurilor se dispune printr-o hotărâre separată.

10.2.2. Dacă s-a dispus ca mai multe persoane să suporte cheltuielile, suma integrală poate fi colectată de la oricare dintre acestea:

10.2.2.1. ☐ Da

10.2.2.2. ☐ Nu

10.3. Se solicită recuperarea următoarelor cheltuieli⁵³:

10.3.1. ☐ Cheltuielile au fost stabilite în hotărâre sub forma unei sume totale (precizați suma):

10.3.2. ☐ Cheltuielile au fost stabilite în hotărâre sub forma unui procentaj din cheltuielile totale (precizați procentajul din total):

10.3.3. ☐ Răspunderea pentru cheltuieli a fost stabilită în hotărâre, iar sumele exacte sunt următoarele:

10.3.3.1. ☐ taxe judiciare:

10.3.3.2. ☐ onorarii ale avocaților:

10.3.3.3. ☐ cheltuieli de notificare sau comunicare a actelor:

10.3.3.4. ☐ altele:

10.3.4. ☐ Altele (vă rugăm să precizați):

10.4. Dobânda la cheltuieli:

10.4.1. ☐ Nu se aplică

10.4.2. ☐ Dobânda specificată în hotărâre

10.4.2.1. ☐ Suma:

sau

10.4.2.2. ☐ Rata ... %

10.4.2.2.1. Dobânda datorată de la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul] până la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul]⁵⁴

10.4.3. ☐ Dobânda legală (dacă este cazul) care trebuie calculată în conformitate cu (precizați legislația relevantă):

⁵³ În cazul în care cheltuielile pot fi recuperate de la mai multe persoane, a se introduce defalcarea pentru fiecare persoană separat.

⁵⁴ A se introduce informații privind toate perioadele, dacă există mai multe perioade.

10.4.3.1. Dobânda datorată de la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul] până la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul]⁵⁵

10.4.4. ☐ Capitalizarea dobânzii (dacă este cazul, precizați):

↓ 2201/2003

Întocmit Eliberat la ..., data ...

Semnătura și/sau ștampila

⁵⁵ A se introduce informații privind toate perioadele, dacă există mai multe perioade.

ANEXA II

CERTIFICATUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL ~~39~~ 53 PRIVIND HOTĂRĂRILE ÎN MATERIA ~~RĂSPUNDERII~~ AUTORITĂȚII PĂRINTEȘTI ⁵⁶ ~~57~~ ☒ , INCLUSIV DREPTUL DE VIZITĂ ȘI ÎNAPOIEREA COPILULUI ☒

1. Statul membru de origine

- ☒ ☐ Belgia (BE) ☐ Bulgaria (BG) ☐ Republica Cehă (CZ) ☐ Germania (DE) ☐ Estonia (EE)
☐ Irlanda (IE) ☐ Grecia (EL) ☐ Spania (ES) ☐ Franța (FR) ☐ Croația (HR) ☐ Italia (IT)
☐ Cipru (CY) ☐ Letonia (LV) ☐ Lituania (LT) ☐ Luxemburg (LU) ☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT) ☐ Țările de Jos (NL) ☐ Austria (AT) ☐ Polonia (PL) ☐ Portugalia (PT)
☐ România (RO) ☐ Slovenia (SI) ☐ Slovacia (SK) ☐ Finlanda (FI) ☐ Suedia (SE)
☐ Regatul Unit (UK) ☒

2. ~~INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ SAU~~ AUTORITATEA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

2.1. Denumirea

2.2. Adresa

2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică

~~3. TITULARUL (TITULARII) DREPTULUI DE VIZITĂ~~

~~3.1. Numele și prenumele~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~4. TITULARII RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI ALII DECÂT CEL MENȚIONAT LA PUNCTUL 3~~ ⁵⁸

~~4.1. 4.1.1. Numele și prenumele~~

~~4.1.2. Adresa~~

~~4.1.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~4.2. 4.2.1. Numele și prenumele~~

~~4.2.2. Adresa~~

~~4.2.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

⁵⁶ ~~Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești.~~

⁵⁷ ~~Regulamentul (CE) nr. xxxx/20xx of xx xxxxx 20xx privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia autorității părintești și privind răpirea internațională de copii, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003.~~

⁵⁸ ~~În caz de încredințare comună, persoana menționată la punctul 3 poate fi, de asemenea, menționată la punctul 4.~~

~~4.3. 4.3.1. Numele și prenumele~~

~~4.3.2. Adresa~~

~~4.3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~5. INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ CARE A PRONUNȚAT HOTĂRÂREA~~

~~5.1. Denumirea instanței judecătorești~~

~~5.2. Situatrea instanței judecătorești~~

~~6. HOTĂRÂREA~~

~~6.1. Data~~

~~6.2. Numărul de referință~~

~~6.3. Hotărârea a fost pronunțată în lipsă?~~

~~6.3.1. Nu~~

~~6.3.2. Da⁵⁹~~

~~7. COPII CUPRINȘI ÎN HOTĂRÂRE⁶⁰~~

~~7.1. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~7.2. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~7.3. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~7.4. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~8. Numele părților care au beneficiat de asistența judiciară~~

~~9. ATESTAREA CARACTERULUI EXECUTORIU ȘI A NOTIFICĂRII/COMUNICĂRII~~

~~9.1. Hotărârea este executorie în conformitate cu legislația satului membru de origine?~~

~~9.1.1. Da~~

~~9.1.2. Nu~~

~~9.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată părții împotriva căreia se cere executarea??~~

~~9.2.1. Da~~

~~9.2.1.1. Numele și prenumele părții~~

~~9.2.1.2. Adresa~~

~~9.2.1.3. Data notificării/comunicării~~

~~9.2.2. Nu~~

⁵⁹ Trebuie anexate documentele menționate la articolul 37 alineatul (2).

⁶⁰ În cazul în care certificatul cuprinde mai mult de patru copii, se utilizează un al doilea formular.

~~**10. INFORMAȚII SPECIFICE PENTRU HOTĂRĂRILE PRIVIND ÎNAPOIEREA COPILULUI ÎN CAZUL ÎN CARE SE SOLICITĂ EXEQUATUR ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 28. ACEASTĂ POSIBILITATE ESTE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 40 ALINEATUL (2):**~~

~~**10.1. Modalități de exercitare a dreptului de vizită (în cazul și în măsura în care hotărârea cuprinde o astfel de precizare)**~~

~~10.1.1. Data, ora~~

~~10.1.1.1. Început~~

~~10.1.1.2. Sfârșit~~

~~10.1.2. Locul~~

~~10.1.3. Obligații specifice titularului răspunderii părintești~~

~~10.1.4. Obligații specifice beneficiarului dreptului de vizită~~

~~10.1.5. Eventuale limitări privind exercitarea dreptului de vizită~~

~~**11. INFORMAȚII SPECIFICE PENTRU HOTĂRĂRILE PRIVIND DREPTUL DE VIZITĂ ÎN CAZUL ÎN CARE SE SOLICITĂ EXEQUATUR ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 28. ACEASTĂ POSIBILITATE ESTE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 40 ALINEATUL (2):**~~

~~11.1. Hotărârea dispune înapoierea copilului~~

~~**11.2. Persoana la care trebuie efectuată înapoierea copilului (în cazul și în măsura în care hotărârea cuprinde o astfel de precizare)**~~

~~11.2.1. Numele și prenumele~~

~~11.2.2. Adresa~~

☒ 3. Autoritatea care a pronunțat hotărârea

3.1. Denumirea autorității

3.2. Situația autorității

4. Hotărârea

4.1. Data

4.2. Numărul de referință

5. Titularii răspunderii autorității părintești

5.1. Părinte 1

5.1.1. Numele și prenumele

5.1.2. Adresa

5.1.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

5.2. Părinte 2

5.2.1. Numele și prenumele

5.2.2. Adresa

5.2.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

5.3. Alți titulari ai ~~răspunderii~~ autorității părintești

5.3.1. Numele și prenumele

5.3.2. Adresa

5.3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

6. Copiii vizați de hotărâre⁶¹

6.1. Copilul 1

6.1.1 Numele și prenumele

6.1.2. Data nașterii

6.1.3. Adresa

6.2. Copilul 2

6.2.1. Numele și prenumele

6.2.2. Data nașterii

6.2.3. Adresa

6.3. Copilul 3

6.3.1. Numele și prenumele

6.3.2. Data nașterii

6.3.3. Adresa

6.4. Copilul 4

6.4.1. Numele și prenumele

6.4.2. Data nașterii

6.4.3. Adresa

7. Numele părților care au beneficiat de asistența judiciară

8. Atestarea caracterului executoriu și a notificării/comunicării

⁶¹ În cazul în care hotărârea vizează mai mult de patru copii, utilizați un al doilea formular.

- 8.1. Hotărârea este executorie în conformitate cu legislația satului membru de origine?
- 8.1.1. Da
- 8.1.2. Nu
- 8.2. Hotărârea a fost notificată sau comunicată părții împotriva căreia se cere executarea?
- 8.2.1. Da
- 8.2.1.1. Numele și prenumele părții
- 8.2.1.2. Adresa
- 8.2.1.3. Data notificării/comunicării
- 8.2.2. Nu
9. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în lipsă:
- 9.1. Actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat și astfel încât această persoană să își poată pregăti apărarea.
- 9.1.1. Da
- 9.1.2. Nu
- 9.2. Documentul a fost notificat sau comunicat persoanei care nu s-a prezentat, însă fără respectarea acestor condiții; cu toate acestea se stabilește că persoana a acceptat hotărârea în mod neechivoc.
- 9.2.1. Da
- 9.2.2. Nu
10. Toate părțile au avut posibilitatea de a fi ascultate.
- 10.1. Da
- 10.2. Nu ☐

↓ nou

11. Copilul a avut o posibilitate reală și efectivă de a-și exprima părerea.

11.1. Da

12. S-a ținut cont în mod corespunzător de părerea copilului.

☒ 13. Informații specifice privind hotărârile prin care se acordă dreptul de vizită

13.1. Titularul (titularii) dreptului de vizită⁶²

13.1.1. Numele și prenumele

13.1.2. Adresa

13.1.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

13.2. Modalități de exercitare a dreptului de vizită (în cazul și în măsura în care hotărârea cuprinde o astfel de precizare)

13.2.1. Data și ora

13.2.1.1. Început

13.2.1.2. Sfârșit

13.2.2. Locul

13.2.3. Obligații specifice titularului ~~răspunderii~~ autorității părintești

13.2.4. Obligații specifice beneficiarului dreptului de vizită

13.2.5. Eventuale limitări privind exercitarea dreptului de vizită

14. Informații specifice privind hotărârile prin care se dispune înapoierea copilului

14.1. Hotărârea dispune înapoierea copilului

14.2. Persoana la care trebuie efectuată înapoierea copilului (în cazul și în măsura în care hotărârea cuprinde o astfel de precizare)

14.2.1. Numele și prenumele

14.2.2. Adresa ☒

15. După caz, informații privind măsurile dispuse de instanță sau de autorități pentru a asigura protecția copilului pe parcursul înapoierii sau după înapoierea în statul membru unde acesta își are reședința obișnuită:

⁶² În caz de încredințare comună, persoana menționată la punctul 5 poate fi, de asemenea, menționată la punctul 4.

16. Hotărârea s-a întemeiat pe articolul 26 alineatul (4) al doilea paragraf din regulament și dispune înapoierea copilului (copiilor); la pronunțarea hotărârii, instanța a ținut seama de motivarea și probele care au stat la baza acesteia în temeiul articolului 13 din Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii:

16.1. Da

16.2. Nu

17. Informații specifice privind alte hotărâri în materia autorității părintești:

17.1. Descrierea obligațiilor care trebuie executate:

18. Cheltuieli⁶³:

18.1. Monedă:

☐ euro (EUR) ☐ leva bulgărească (BGN) ☐ kuna croată (HRK) ☐ coroană cehă (CZK)
☐ forint maghiar (HUF) ☐ zlot polonez (PLN) ☐ liră sterlină (GBP) ☐ leu românesc (RON) ☐ coroană suedeză (SEK) ☐ altă monedă [vă rugăm să precizați (codul ISO)]:

18.2. S-a dispus ca următoarea persoană (următoarele persoane) împotriva căreia (căroră) se solicită executarea să suporte cheltuielile:

18.2.1. Numele și prenumele

18.2.2. Dacă s-a dispus ca mai multe persoane să suporte cheltuielile, suma integrală poate fi colectată de la oricare dintre acestea:

18.2.2.1. ☐ Da

18.2.2.2. ☐ Nu

18.3. Se solicită recuperarea următoarelor cheltuieli⁶⁴:

18.3.1. ☐ Cheltuielile au fost stabilite în hotărâre sub forma unei sume totale (precizați suma):

18.3.2. ☐ Cheltuielile au fost stabilite în hotărâre sub forma unui procentaj din costurile totale (precizați procentajul din total):

18.3.3. ☐ Răspunderea pentru cheltuieli a fost stabilită în hotărâre, iar sumele exacte sunt următoarele:

18.3.3.1. ☐ taxe judiciare:

18.3.3.2. ☐ onorarii ale avocaților:

⁶³ Acest punct include și situațiile în care plata costurilor se dispune printr-o hotărâre separată.

⁶⁴ În cazul în care cheltuielile pot fi recuperate de la mai multe persoane, a se introduce defalcarea pentru fiecare persoană separat.

18.3.3.3. ☐ cheltuieli de notificare sau comunicare a actelor:

18.3.3.4. ☐ altele:

18.3.4. ☐ Altele (vă rugăm să precizați):

18.4. Dobânda la cheltuieli:

18.4.1. ☐ Nu se aplică

18.4.2. ☐ Dobânda specificată în hotărâre

18.4.2.1. ☐ Suma:

sau

18.4.2.2. ☐ Rata ... %

18.4.2.2.1. Dobânda datorată de la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul] până la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul]⁶⁵

18.4.3. ☐ Dobânda legală (dacă este cazul) care trebuie calculată în conformitate cu (precizați legislația relevantă):

18.4.3.1. Dobânda datorată de la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul] până la [data (zz/ll/aaaa) sau evenimentul]⁶⁶

18.4.4. ☐ Capitalizarea dobânzii (dacă este cazul, precizați):

↓ 2201/2003

~~Înțeles~~ Eliberat la ..., data ...

Semnătura și/sau ștampila

⁶⁵ A se introduce informații privind toate perioadele, în cazul în care există mai multe perioade.

⁶⁶ A se introduce informații privind toate perioadele, în cazul în care există mai multe perioade.

ANEXA III

**CERTIFICATUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 41 ALINEATUL (1) PRIVIND
HOTĂRĂRILE ÎN MATERIA DREPTULUI DE VIZITĂ⁶⁷**

~~1. Statul membru de origine~~

~~2. INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ SAU AUTORITATEA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL~~

~~2.1. Denumirea~~

~~2.2. Adresa~~

~~2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică~~

~~3. TITULARII DREPTULUI DE VIZITĂ~~

~~3.1. Numele și prenumele~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~4. TITULARII RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI ALII DECÂT CEL MENȚIONAT LA PUNCTUL 3~~^{68,69}

~~4.1.4.1.1. Numele și prenumele~~

~~4.1.2. Adresa~~

~~4.1.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~4.2.4.2.1. Numele și prenumele~~

~~4.2.2. Adresa~~

~~4.2.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~4.3. Alții~~

~~4.3.1. Numele și prenumele~~

~~4.3.2. Adresa~~

~~4.2.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)~~

~~5. INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ CARE A PRONUNȚAT HOTĂRÂREA~~

~~5.1. Denumirea instanței judecătorești~~

~~5.2. Situația instanței judecătorești~~

⁶⁷ ~~Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.~~

⁶⁸ ~~În caz de încredințare comună, persoana menționată la punctul 3 poate fi, de asemenea, menționată la punctul 4.~~

⁶⁹ ~~A se bifa căsuța corespunzătoare persoanei față de care hotărârea trebuie pusă în executare.~~

6. HOTĂRÂREA

6.1. Data

6.2. Numărul de referință

7. COPII CUPRINȘI ÎN HOTĂRÂRE⁷⁰

7.1. Numele, prenumele și data nașterii

7.2. Numele, prenumele și data nașterii

7.3. Numele, prenumele și data nașterii

7.4. Numele, prenumele și data nașterii

8. HOTĂRÂREA ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE?

8.1. Da

8.2. Nu

9. În caz de procedură în lipsă, actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a fost notificat sau comunicat în timp util persoanei care nu s-a prezentat și astfel încât această persoană să își poată pregăti apărarea sau, în cazul în care a fost notificat sau comunicat fără respectarea acestor condiții, se stabilește totuși că aceasta a acceptat hotărârea în mod neechivoc

10. Toate părțile au avut posibilitatea de a fi ascultate

11. Copiii au avut posibilitatea de a fi ascultați, cu excepția cazului în care aceasta a fost considerată necorespunzătoare în conformitate cu vârsta sau gradul lor de maturitate

12. MODALITĂȚILE DE EXERCITARE A DREPTULUI DE VIZITĂ (ÎN CAZUL ȘI ÎN MĂSURA ÎN CARE HOTĂRÂREA CUPRINDE ASTFEL DE PRECIZĂRI)

12.1. Data, ora

12.1.1. Început

12.1.2. Sfârșit

12.2. Locul

12.3. Obligații specifice titularului răspunderii părintești

12.4. Obligații specifice beneficiarului dreptului de vizită

12.5. Eventuale limitări privind exercitarea dreptului de vizită

13. Numele părților care au beneficiat de asistența judiciară

Întocmit la ..., data ...

Semnătura și/sau ștampila

⁷⁰

În cazul în care certificatul cuprinde mai mult de patru copii, se utilizează un al doilea formular.

ANEXA IV

**CERTIFICATUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 42 ALINEATUL (1) PRIVIND
ÎNAPOIEREA COPILULUI⁷¹**

~~1. Statul membru de origine~~

~~2. INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ SAU AUTORITATEA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL~~

~~2.1. Numele~~

~~2.2. Adresa~~

~~2.3. Telefon/Fax/Adresa electronică~~

~~3. PERSOANA LA CARE TREBUIE EFECTUATĂ ÎNAPOIEREA COPILULUI (ÎN CAZUL ÎN CARE
HOTĂRÂREA CUPRINDE O ASTFEL DE PRECIZARE)~~

~~3.1. Numele și prenumele~~

~~3.2. Adresa~~

~~3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~4. TITULARII RĂSPUNDERII PĂRINTEȘTI⁷²~~

~~4.1. Mama~~

~~4.1.1. Numele și prenumele~~

~~4.1.2. Adresa (în cazul în care această informație este disponibilă)~~

~~4.1.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~4.2. Tatăl~~

~~4.2.1. Numele și prenumele~~

~~4.2.2. Adresa (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~4.2.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~4.3. Alții~~

~~4.3.1. Numele și prenumele~~

~~4.3.2. Adresa (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~4.3.3. Data și locul nașterii (în cazul în care aceste date sunt disponibile)~~

~~5. PĂRÂTUL (ÎN CAZUL ÎN CARE ACEASTĂ INFORMAȚIE ESTE DISPONIBILĂ)~~

~~5.1. Numele și prenumele~~

~~5.2. Adresa (în cazul în care această informație este disponibilă)~~

⁷¹ ~~Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.~~

⁷² ~~Acest punct este facultativ.~~

~~6. INSTANȚA JUDECĂTOREASCĂ CARE A PRONUNȚAT HOTĂRÂREA~~

~~6.1. Denumirea instanței judecătorești~~

~~6.2. Situatrea instanței judecătorești~~

~~7. HOTĂRÂREA~~

~~7.1. Data~~

~~7.2. Numărul de referință~~

~~8. COPII CUPRINȘI ÎN HOTĂRÂRE⁷³~~

~~8.1. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~8.2. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~8.3. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~8.4. Numele, prenumele și data nașterii~~

~~9. Hotărârea dispune înapoierea copilului~~

~~10. HOTĂRÂREA ESTE EXECUTORIE ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE?~~

~~10.1. Da~~

~~10.2. Nu~~

~~11. Copii au avut posibilitatea de a fi ascultați, cu excepția cazului în care aceasta a fost considerată necorespunzătoare în conformitate cu vârsta sau gradul lor de maturitate~~

~~12. Părțile au avut posibilitatea de a fi ascultate~~

~~13. Hotărârea prevede înapoierea copilului, iar instanța a luat în considerare în hotărârea sa motivele și mijloacele de probă pe care se bazează hotărârea pronunțată în conformitate cu articolul 13 din Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale a copiilor~~

~~14. După caz, normele de aplicare a măsurilor luate de instanțe judecătorești sau autorități în vederea asigurării protecției copilului după înapoierea sa în statul membru în care își are reședința obișnuită~~

~~15. Numele părților care au beneficiat de asistență judiciară~~

~~Întocmit la ..., data ...~~

~~Semnătura și/sau ștampila~~

⁷³

~~În cazul în care sunt mai mult de patru copii, se utilizează un al doilea formular.~~

ANEXA III

CERTIFICATUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 56 PRIVIND UN ACT AUTENTIC SAU UN ACORD⁷⁴

1. AUTORITATEA CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

1.1. Denumirea:

1.2. Adresa:

1.2.1. Strada și numărul/cutia poștală:

1.2.2. Localitatea și codul poștal:

1.2.3. Statul membru:

- ☐ Belgia (BE) ☐ Bulgaria (BG) ☐ Republica Cehă (CZ) ☐ Germania (DE) ☐ Estonia (EE)
☐ Irlanda (IE) ☐ Grecia (EL) ☐ Spania (ES) ☐ Franța (FR) ☐ Croația (HR) ☐ Italia (IT)
☐ Cipru (CY) ☐ Letonia (LV) ☐ Lituania (LT) ☐ Luxemburg (LU) ☐ Ungaria (HU)
☐ Malta (MT) ☐ Țările de Jos (NL) ☐ Austria (AT) ☐ Polonia (PL) ☐ Portugalia (PT)
☐ România (RO) ☐ Slovenia (SI) ☐ Slovacia (SK) ☐ Finlanda (FI) ☐ Suedia (SE)
☐ Regatul Unit (UK)

1.3. Telefon:

1.4. Fax

1.5. Adresa electronică (dacă există):

2. ACTUL AUTENTIC

2.1. Autoritatea care a redactat actul autentic (dacă este diferită de autoritatea care eliberează certificatul)

2.1.1. Denumirea și tipul autorității:

2.1.2. Adresa:

2.2. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost redactat actul autentic de către autoritatea menționată la punctul 2.1:

2.3. Numărul de referință al actului autentic (dacă există):

⁷⁴ Articolul 56 din Regulamentul ____ al Consiliului, privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia autorității părintești și privind răpirea internațională de copii, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003.

2.4. Data (zz/ll/aaaa) la care a fost înregistrat actul autentic în statul membru de origine (se completează doar dacă data de înregistrare este cea de la care actul începe să producă efecte juridice și dacă această dată este diferită de cea indicată la punctul 2.2):

2.4.1. Numărul de referință din registru (dacă există):

3. ACORDUL

3.1. Autoritatea care a aprobat acordul sau în fața căreia s-a încheiat acordul (dacă este diferită de autoritatea care eliberează certificatul)

3.1.1. Denumirea autorității:

3.1.2. Adresa:

3.2. Data (zz/ll/aaaa) acordului:

3.3. Numărul de referință al acordului:

4. PĂRȚILE LA ACTUL AUTENTIC/ACORD

4.1. Numele și prenumele primei părți:

4.1.1. Adresa:

4.1.2. Data și locul nașterii (în cazul în care această informație este disponibilă):

4.2. Numele și prenumele celei de a doua părți:

4.2.1. Adresa:

4.2.2. Data și locul nașterii (în cazul în care această informație este disponibilă)

4.3. Numele și prenumele unei alte părți, dacă există:

4.3.1. Adresa:

4.3.2. Data și locul nașterii (în cazul în care această informație este disponibilă):

5. CARACTERUL EXECUTORIU AL ACTULUI AUTENTIC/ACORDULUI ÎN STATUL MEMBRU DE ORIGINE

5.1. Actul autentic/acordul are caracter executoriu în statul membru de origine

5.1.1. ☐ Da

5.1.2. ☐ Nu

5.2. Prevederile actului autentic/acordului

5.2.1. Scurtă descriere a obligației executorii:

5.2.2.2. Obligația menționată la punctul 5.2 este executorie față de următoarea (următoarele) persoană (persoane)⁷⁵ (numele și prenumele):

Eliberat la: ...

Semnătura și/sau ștampila autorității de origine:

↓ 2201/2003

⁷⁵ A se introduce informații privind toate persoanele, în cazul în care există mai multe persoane.

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ CU REGULAMENTUL (CE) nr. 1347/2000

Articolele abrogate	Articolele corespondente din noul text
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29

23	30
24	31
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
Anexa I	68
Anexa II	68
Anexa III	68

Anexa IV	Anexa I
Anexa V	Anexa II

ANEXA VI

~~Declarații ale Suediei și Finlandei în conformitate cu articolul 59 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.~~

~~**DECLARAȚIA SUEDEI:**~~

~~În conformitate cu articolul 59 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, Suedia declară că Convenția din 6 februarie 1931 între Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia cuprinzând dispoziții de drept internațional privat privind căsătoria, adopția și încredințarea copiilor, precum și protocolul său final, se vor aplica integral în relațiile dintre Suedia și Finlanda în locul normelor din regulament.~~

~~**DECLARAȚIA FINLANDEI:**~~

~~În conformitate cu articolul 59 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, Finlanda declară că Convenția din 6 februarie 1931 între Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia cuprinzând dispoziții de drept internațional privat privind căsătoria, adopția și încredințarea copiilor, precum și protocolul său final, se vor aplica integral în relațiile dintre Finlanda și Suedia în locul normelor din regulament.~~

ANEXA IV

Regulamentul abrogat și modificările acestuia

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului
(JO L 338, 23.12.2003, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 2116/2004 al Consiliului
(JO L 367, 14.12.2004, p. 1)

ANEXA V

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 formula introductivă	Articolul 2 formula introductivă
Articolul 2 alineatele (1)-(6)	Articolul 2 alineatele (1)-(6)
-	Articolul 2 alineatul (7)
Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (8)
Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (9)
Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatul (10)	Articolul 2 alineatul (11)
Articolul 2 alineatul (11)	Articolul 2 alineatul (12)
Articolele 3, 4 și 5	Articolele 3, 4 și 5
Articolul 6	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 7
Articolul 9	Articolul 8
Articolul 10 formula introductivă	Articolul 9 formula introductivă
Articolul 10 alineatul (a)	Articolul 9 alineatul (a)
Articolul 10 alineatul (b) formula introductivă	Articolul 9 alineatul (b) formula introductivă
Articolul 10 litera (b) punctele (i) și (ii)	Articolul 9 litera (b) punctele (i) și (ii)
-	Articolul 9 litera (b) punctul (iii)
Articolul 10 litera (b) punctul (iii)	Articolul 9 litera (b) punctul (iv)
Articolul 10 litera (b) punctul (iv)	Articolul 9 litera (b) punctul (v)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 21
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 24

Articolul 11 alineatul (3)
 Articolul 11 alineatul (4)
 Articolul 11 alineatul (5)
 Articolul 11 alineatul (6)
 Articolul 11 alineatul (7)
 Articolul 11 alineatul (8)
 Articolul 12 alineatul (1)
 Articolul 12 alineatul (2)
 Articolul 12 alineatul (3)
 -
 Articolul 12 alineatul (4)
 Articolul 13
 Articolul 14
 Articolul 15
 Articolul 16
 -
 Articolele 17, 18 și 19
 -
 Articolul 20
 Articolul 21
 -
 Articolul 22
 Articolul 23 literele (a) (c), (d), (e) și (f)
 Articolul 23 literele (b) și (g)
 Articolele 24, 25 și 26
 Articolul 27
 -
 Articolele 28-36
 -

Articolul 23 alineatul (1)
 Articolul 25 alineatul (1)
 Articolul 25 alineatul (2)
 Articolul 26 alineatul (2)
 Articolul 26 alineatul (3)
 Articolul 26 alineatul (4)
 Articolul 10 alineatul (1)
 Articolul 10 alineatul (2)
 Articolul 10 alineatul (3)
 Articolul 10 alineatele (4) și (5)
 Articolul 10 alineatul (6)
 Articolul 11
 Articolul 13
 Articolul 14
 Articolul 15
 Articolul 16
 Articolele 17, 18 și 19
 Articolul 20
 Articolul 12
 Articolul 27
 Articolul 28
 Articolul 37
 Articolul 38 alineatul (1)
 -
 Articolele 50, 51 și 52
 Articolul 29 litera (a)
 Articolul 29 literele (b) și (c)
 -
 Articolele 30-32

-	Articolele 35 și 36
-	Articolele 39-49
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)
-	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 37 alineatul (2)	-
-	Articolul 34 alineatele (2) și (3)
Articolul 38	-
Articolul 39	Articolul 53 alineatele (1) și (2)
Articolul 40	-
Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (2), articolul 38 alineatul (2), articolul 53 alineatul (2)
Articolul 41 alineatele (2) și (3)	Articolul 53 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (2), articolul 53 alineatul (2)
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 53 alineatele (3)-(6)
-	Articolul 54 alineatele (1) și (2)
Articolul 43	Articolul 54 alineatele (3) și (4)
Articolul 44	Articolul 53 alineatul (7)
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 34 alineatele (2) și (3), articolul 69
Articolul 46	Articolul 55
-	Articolul 56
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
-	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 47 alineatul (2)	-
Articolul 48	Articolul 33 alineatul (1)
-	Articolul 33 alineatul (2)
Articolele 49, 50 și 51	Articolele 57, 58 și 59
Articolul 52	Articolul 68
Articolul 53	Articolul 60
-	Articolul 61
Articolul 54	Articolul 62

Articolul 55 formula introductivă

-

Articolul 55(a)

Articolul 55 literele (b)-(e)

-

-

-

Articolul 56 alineatul (1)

-

Articolul 56 alineatul (2)

-

Articolul 56 alineatul (3)

Articolul 56 alineatul (4)

Articolele 57, 58

-

Articolul 59(1)

Articolul 59 alineatele (2) și (3)

Articolul 60 literele (a)-(d)

Articolul 60 litera (e)

Articolul 61

-

Articolele 62, 63, 64

Articolul 65

-

Articolul 66

Articolele 67, 68

Articolele 69, 70

-

Articolele 71, 72

Articolul 63 alineatul (1) formula introductivă, articolul 63 alineatul (2)

Articolul 63 alineatul (1) litera (a)

Articolul 63 alineatul (1) litera (b), articolul 64 alineatul (1) litera (a)

Articolul 63 alineatul (1) literele (c)-(f)

Articolul 63 alineatul (1) litera (g)

Articolul 63 alineatele (3) și (4)

Articolul 64 alineatul (1) litera (b) și alineatele (2)-(6)

Articolul 65 alineatul (1)

Articolul 65 alineatul (2)

Articolul 65 alineatul (3)

Articolul 65 alineatul (4)

Articolul 65 alineatul (5)

-

Articolele 66, 67

Articolul 69

Articolul 72

-

Articolul 73

Articolul 74

Articolul 75 alineatul (1)

Articolul 75 alineatele (2) și (3)

Articolele 76, 77, 78

Articolul 79 alineatul (1)

Articolul 79 alineatul (2)

Articolul 80

Articolul 81

-

Articolele 70, 71

Articolele 82, 83

Anexa I
Anexa II
Anexa III
Anexa IV
-

Anexa I
-
Anexa II
Anexa II
Anexa III